

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Νομοθεσία

Περιεχόμενα

I Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση

- * **Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 58/2003 του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 2002, περί θέσπισης του καταστατικού των εκτελεστικών οργανισμών που είναι επιφορτισμένοι με ορισμένα καθήκοντα σχετικά με τη διαχείριση κοινοτικών προγραμμάτων** 1
- Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 59/2003 της Επιτροπής, της 15ης Ιανουαρίου 2003, για καθορισμό των κατ' αποκοπή τιμών κατά την εισαγωγή για τον καθορισμό της τιμής εισόδου ορισμένων οπωροκηπευτικών 9
- Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 60/2003 της Επιτροπής, της 15ης Ιανουαρίου 2003, για την έναρξη διαγωνισμού για τη μείωση των δασμών κατά την εισαγωγή στην Πορτογαλία αραβόσιτου προελεύσεως τρίτων χωρών 11
- * **Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 61/2003 της Επιτροπής, της 15ης Ιανουαρίου 2003, για την τροποποίηση των παραρτημάτων I και II του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2377/90 του Συμβουλίου για τη θέσπιση κοινοτικής διαδικασίας για τον καθορισμό των ανώτατων ορίων καταλοίπων κτηνιατρικών φαρμάκων στα τρόφιμα ζωικής προέλευσης ⁽¹⁾** 12
- * **Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 62/2003 της Επιτροπής, της 14ης Ιανουαρίου 2003, για τη θέσπιση των κατά μονάδα αξιών για τον καθορισμό της δασμολογητέας αξίας ορισμένων αναλώσιμων εμπορευμάτων** 15
- Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 63/2003 της Επιτροπής, της 15ης Ιανουαρίου 2003, για τον καθορισμό των δασμών κατά την εισαγωγή στον τομέα των σιτηρών 19
- Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 64/2003 της Επιτροπής, της 15ης Ιανουαρίου 2003, για τροποποίηση των επιστροφών που εφαρμόζονται κατά την εξαγωγή των σιτηρών, των αλεύρων και των πλιγουριών και σιμιγδαλιών σίτου ή σικάλεως 22
- Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 65/2003 της Επιτροπής, της 15ης Ιανουαρίου 2003, για τροποποίηση των επιστροφών που εφαρμόζονται κατά την εξαγωγή της βύνης 24

Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και Συμβούλιο

2003/32/ΕΚ:

- * Απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Νοεμβρίου 2002, για την χρησιμοποίηση του Ταμείου Αλληλεγγύης της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά το σημείο 3 της διοργανικής συμφωνίας της 7ης Νοεμβρίου 2002 μεταξύ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής για τη χρηματοδότηση του Ταμείου Αλληλεγγύης της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που συμπληρώνει τη διοργανική συμφωνία της 6ης Μαΐου 1999 για τη δημοσιονομική πειθαρχία και τη βελτίωση της διαδικασίας του προϋπολογισμού 26

Συμβούλιο

2003/33/ΕΚ:

- * Απόφαση του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 2002, για τον καθορισμό κριτηρίων και διαδικασιών αποδοχής των αποβλήτων στους χώρους υγειονομικής ταφής σύμφωνα με το άρθρο 16 και το παράρτημα II της οδηγίας 1999/31/ΕΚ 27

Επιτροπή

2003/34/ΕΚ:

- * Απόφαση της Επιτροπής, της 10ης Ιανουαρίου 2003, για την άρνηση χορήγησης παρέκκλισης από την απόφαση 2001/822/ΕΚ του Συμβουλίου όσον αφορά τους κανόνες καταγωγής για τη ζάχαρη από τις Ολλανδικές Αντίλλες [κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό E(2002) 5501] 50

2003/35/ΕΚ:

- * Απόφαση της Επιτροπής, της 10ης Ιανουαρίου 2003, με την οποία αναγνωρίζεται, καταρχήν, η πληρότητα του φακέλου που υπεβλήθη για λεπτομερή εξέταση με σκοπό την ενδεχόμενη καταχώρηση των benalaxyI-M, benthianalcarb, 1-methylcyclopropene, prothioconazole και fluoxastrobin στο παράρτημα I της οδηγίας 91/414/ΕΟΚ του Συμβουλίου σχετικά με τη διάθεση φυτοπροστατευτικών προϊόντων στην αγορά ⁽¹⁾ [κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό E(2002) 5575] 52

⁽¹⁾ Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ

I

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση)

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 58/2003 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 19ης Δεκεμβρίου 2002

περί θεσπίσεως του καταστατικού των εκτελεστικών οργανισμών που είναι επιφορτισμένοι με ορισμένα καθήκοντα σχετικά με τη διαχείριση κοινοτικών προγραμμάτων

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 308,

την πρόταση της Επιτροπής ⁽¹⁾,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ⁽²⁾,

τη γνώμη του Ελεγκτικού Συνεδρίου ⁽³⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Στο πλαίσιο των δράσεων που προβλέπονται στο άρθρο 3 της συνθήκης, θεσπίζεται αυξανόμενος αριθμός προγραμμάτων σε διάφορους τομείς προς όφελος διαφόρων κατηγοριών δικαιούχων. Κανονικά, η Επιτροπή αναλαμβάνει την υποχρέωση να θεσπίζει εκτελεστικά μέτρα για τα εν λόγω προγράμματα, τα οποία στο εξής αναφέρονται ως «κοινοτικά προγράμματα».
- (2) Η εφαρμογή των εν λόγω κοινοτικών προγραμμάτων χρηματοδοτείται, εν μέρει τουλάχιστον, από πιστώσεις εγγεγραμμένες στον γενικό προϋπολογισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- (3) Σύμφωνα με το άρθρο 274 της συνθήκης, η Επιτροπή είναι αρμόδια για την εκτέλεση του προϋπολογισμού.
- (4) Για να καταστεί δυνατό να ανταποκριθεί πλήρως στις ευθύνες της έναντι των πολιτών, η Επιτροπή πρέπει να επικεντρώνει τις προσπάθειές της, κατά προτεραιότητα, στη θεσμική αποστολή της. Κατά συνέπεια, θα πρέπει να είναι σε θέση να αναθέτει ορισμένα καθήκοντα σχετικά με τη διαχείριση κοινοτικών προγραμμάτων σε εξωτερικούς φορείς. Η εξωτερική ανάθεση ορισμένων καθηκόντων διαχείρισης μπορεί, άλλωστε, να είναι ένα μέσο για την αποτελεσματικότερη επίτευξη των στόχων που επιδιώκονται από τα εν λόγω κοινοτικά προγράμματα.
- (5) Η εξωτερική ανάθεση καθηκόντων διαχείρισης πρέπει, ωστόσο, να τηρεί τα όρια που απορρέουν από το θεσμικό σύστημα το οποίο έχει δημιουργηθεί από τη συνθήκη. Αυτό συνεπάγεται ότι δεν μπορούν να αποτελούν αντικείμενο εξωτερικής ανάθεσης οι αποστολές που έχουν ανατεθεί στα όργανα δυνάμει της συνθήκης, και που συνεπάγονται την εφαρμογή περιθωρίων εκτίμησης κατά τρόπο ώστε να εκφράζονται πολιτικές επιλογές.
- (6) Η προσφυγή στην εξωτερική ανάθεση καθηκόντων πρέπει, εξάλλου, να υπόκειται σε ανάλυση κόστους/οφέλους στην οποία λαμβάνονται υπόψη πολλοί παράγοντες, όπως ο προσδιορισμός καθηκόντων που αιτιολογούν προσφυγή σε εξωτερική ανάθεση, η αξιολόγηση των ωφελειών και του κόστους, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που απορρέουν από τον έλεγχο, ο συντονισμός και ο αντίκτυπος επί των ανθρωπίνων πόρων, η αποτελεσματικότητα και ευελιξία κατά την εκτέλεση των καθηκόντων που έχουν ανατεθεί σε εξωτερικούς φορείς, η απλούστευση των χρησιμοποιούμενων διαδικασιών, η εγγύτητα ως προς τους τελικούς δικαιούχους της δράσης που ανατίθεται σε εξωτερικούς φορείς, η προβολή της Κοινότητας ως αναδόχου του συγκεκριμένου κοινοτικού προγράμματος, και η διατήρηση του καταλλήλου επιπέδου τεχνογνωσίας στο εσωτερικό της Επιτροπής.
- (7) Μια μορφή εξωτερικής ανάθεσης συνίσταται στην ανάθεση σε οργανισμούς κοινοτικού δικαίου, οι οποίοι έχουν νομική προσωπικότητα, και οι οποίοι αναφέρονται στο εξής ως «εκτελεστικοί οργανισμοί».
- (8) Για να εξασφαλισθεί η ομοιογένεια των εκτελεστικών οργανισμών από θεσμική άποψη, είναι σκόπιμο να θεσπισθεί το καταστατικό τους, και ιδίως ορισμένες ουσιαστικές πτυχές που αφορούν τη δομή, τα καθήκοντα, τη λειτουργία, το δημοσιονομικό καθεστώς, το προσωπικό, τους ελέγχους και την αρμοδιότητα.
- (9) Ως όργανο υπεύθυνο για την εκτέλεση διαφόρων κοινοτικών προγραμμάτων, η Επιτροπή είναι η πλέον αρμόδια για να αξιολογεί εάν και σε ποιο βαθμό θα πρέπει να αναθέτει σε εκτελεστικό οργανισμό καθήκοντα διαχείρισης για ένα ή περισσότερα συγκεκριμένα κοινοτικά προγράμματα. Η προσφυγή στην ανάθεση σε εκτελεστικό οργανισμό, ωστόσο, δεν απαλλάσσει την Επιτροπή από τις ευθύνες που έχει δυνάμει της συνθήκης, και ιδίως δυνάμει του άρθρου 274. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή πρέπει να είναι σε θέση να πλαισιώνει αυστηρά τη δράση του εκτελεστικού οργανισμού και να διατηρεί τον ουσιαστικό έλεγχο της λειτουργίας του, και ιδίως της λειτουργίας των διευθυντικών οργάνων του.
- (10) Αυτό συνεπάγεται ότι η Επιτροπή έχει την αρμοδιότητα να αποφασίζει την ίδρυση και, κατά περίπτωση, να καταργεί έναν εκτελεστικό οργανισμό σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό. Δεδομένου ότι η απόφαση ίδρυσης εκτελεστικού οργανισμού αποτελεί μέτρο γενικής εμβέλειας κατά την έννοια του άρθρου 2 της απόφασης 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, περί καθορισμού των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή ⁽⁴⁾, θα πρέπει η απόφαση αυτή να λαμβάνεται σύμφωνα με την απόφαση 1999/468/ΕΚ.

⁽¹⁾ ΕΕ C 120 Ε της 24.4.2001, σ. 89 και C 103 Ε της 30.4.2002, σ. 253.

⁽²⁾ Γνώμη η που διατυπώθηκε στις 5 Ιουλίου 2001 (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).

⁽³⁾ ΕΕ C 345 της 6.12.2001, σ. 1.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 184 της 17.7.1999, σ. 23.

- (11) Είναι επίσης απαραίτητο να μπορεί η Επιτροπή να ορίζει τόσο τα μέλη της διευθύνουσας επιτροπής του εκτελεστικού οργανισμού όσο και τον διευθυντή του, έτσι ώστε, κατά την ανάθεση στον εκτελεστικό οργανισμό καθηκόντων που εμπιπτουν στο πλαίσιο των δικών της αρμοδιοτήτων, η Επιτροπή να μην χάνει την δυνατότητα ελέγχου τους.
- (12) Πρέπει, τέλος, η δραστηριότητα του εκτελεστικού οργανισμού να ακολουθεί πλήρως τον προγραμματισμό που έχει καθοριστεί από την Επιτροπή για τα κοινοτικά προγράμματα, στη διαχείριση των οποίων συμμετέχει ο εν λόγω οργανισμός. Συνεπώς, το ετήσιο πρόγραμμα εργασίας του εκτελεστικού οργανισμού πρέπει να εξαρτάται από τη συμφωνία της Επιτροπής και να συμμορφώνεται προς τις δημοσιονομικές αποφάσεις.
- (13) Για να εξασφαλισθεί η αποτελεσματικότητα της εξωτερικής ανάθεσης καθηκόντων, έτσι ώστε να επωφελείται πλήρως από την πραγματογνωμοσύνη του εκτελεστικού οργανισμού, η Επιτροπή πρέπει να μπορεί να αναθέτει στον εν λόγω οργανισμό, πλήρως ή εν μέρει, καθήκοντα εκτέλεσης ενός ή περισσότερων κοινοτικών προγραμμάτων, με εξαίρεση τα καθήκοντα που προϋποθέτουν περιθώριο εκτίμησης για την έκφραση πολιτικών επιλογών. Μεταξύ των καθηκόντων που μπορούν να ανατίθενται, συγκαταλέγονται η διαχείριση ολόκληρων ή τμήματος των σταδίων της πορείας ενός συγκεκριμένου σχεδίου, η έγκριση των απαραίτητων πράξεων δημοσιονομικής εκτέλεσης, η συλλογή και η επεξεργασία στοιχείων που θα πρέπει να διαβιβασθούν στην Επιτροπή και η εκπόνηση συστάσεων που θα τίθενται υπόψη της Επιτροπής.
- (14) Δεδομένου ότι ο προϋπολογισμός του εκτελεστικού οργανισμού αποσκοπεί στη χρηματοδότηση μόνον των δαπανών λειτουργίας του, θα πρέπει τα έσοδά του να αποτελούνται κυρίως από επιχορήγηση που εγγράφεται στο γενικό προϋπολογισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η οποία καθορίζεται από την αρμόδια για τον προϋπολογισμό αρχή, και η οποία προέρχεται από το κονδύλι των κοινοτικών προγραμμάτων, στη διαχείριση των οποίων συμμετέχει ο εκτελεστικός οργανισμός.
- (15) Για τη διασφάλιση της εφαρμογής του άρθρου 274 της συνθήκης, οι λειτουργικές πιστώσεις των κοινοτικών προγραμμάτων στη διαχείριση των οποίων συμμετέχει ο εκτελεστικός οργανισμός, πρέπει να παραμένουν εγγεγραμμένες στο γενικό προϋπολογισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και η εκτέλεσή τους να πραγματοποιείται με άμεσο καταλογισμό σ' αυτό το γενικό προϋπολογισμό. Οι χρηματοδοτικές ενέργειες που αφορούν τις πιστώσεις αυτές πρέπει, επομένως, να πραγματοποιούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1605/2002 του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 2002, για τη θέσπιση του δημοσιονομικού κανονισμού που εφαρμόζεται στο γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽¹⁾.
- (16) Ο εκτελεστικός οργανισμός μπορεί να αναλαμβάνει καθήκοντα εκτέλεσης σχετικά με τη διαχείριση προγραμμάτων που χρηματοδοτούνται από πηγές άλλες εκτός του γενικού προϋπολογισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Εντούτοις, αυτό δεν πρέπει να συνεπάγεται, έστω και έμμεσα, διοικητικά βάρη που θα έπρεπε να καλύπτονται από συμπληρωματικές πιστώσεις που βαρύνουν αυτόν τον γενικό προϋπολογισμό. Στην περίπτωση αυτή, εφαρμόζονται οι διατάξεις του παρόντος κανονισμού, λαμβάνοντας παράλληλα υπόψη τις ιδιαιτερότητες που απορρέουν από τις βασικές πράξεις των εν λόγω κοινοτικών προγραμμάτων.
- (17) Ο στόχος της διαφάνειας και της αξιοπιστίας της διαχείρισης του εκτελεστικού οργανισμού επιβάλλει την οργάνωση εσωτερικών και εξωτερικών ελέγχων της λειτουργίας του. Προς τούτο, είναι σκόπιμο να καθίσταται ο εκτελεστικός οργανισμός υπεύθυνος για τις πράξεις του και να ασκεί η Επιτροπή διοικητική εποπτεία επί του εκτελεστικού οργανισμού, χωρίς να θίγεται η δυνατότητα ελέγχου από μέρους του Δικαστηρίου.
- (18) Είναι σκόπιμο να μπορεί το κοινό να έχει πρόσβαση στα έγγραφα τα οποία βρίσκονται υπό την κατοχή του εκτελεστικού οργανισμού, υπό συνθήκες και όρια ανάλογα με τα προβλεπόμενα από το άρθρο 255 της συνθήκης.
- (19) Ο εκτελεστικός οργανισμός πρέπει να συνεργάζεται σε μεγάλο βαθμό και διαρκώς με τις υπηρεσίες της Επιτροπής που είναι αρμόδιες για τα κοινοτικά προγράμματα στη διαχείριση των οποίων συμμετέχει. Για να καταστεί η εν λόγω συνεργασία όσο το δυνατόν λειτουργικότερη, θα πρέπει να προβλεφθεί ότι ο εκτελεστικός οργανισμός έχει τον τόπο εγκατάστασής του στον τόπο όπου είναι εγκατεστημένη η Επιτροπή και οι υπηρεσίες της σύμφωνα με το πρωτόκολλο για τον καθορισμό της έδρας των οργάνων και ορισμένων οργανισμών και υπηρεσιών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, καθώς και της Ευρωπόλ, το οποίο προσαρτάται στη συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στις συνθήκες περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Άνθρακα και Χάλυβα και της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας.
- (20) Η συνθήκη δεν προβλέπει, για την έκδοση του παρόντος κανονισμού, άλλες εξουσίες δράσης εκτός από εκείνες που αναφέρονται στο άρθρο 308,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Αντικείμενο

Ο παρών κανονισμός έχει ως αντικείμενο τη θέσπιση του καταστατικού των εκτελεστικών οργανισμών, τους οποίους η Επιτροπή μπορεί να επιφορτίσει, υπό τον έλεγχο και την ευθύνη της, με ορισμένα καθήκοντα σχετικά με τη διαχείριση κοινοτικών προγραμμάτων.

Άρθρο 2

Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, νοούνται ως:

- α) «εκτελεστικός οργανισμός», νομική οντότητα που έχει θεσπιστεί σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό·
- β) «κοινοτικό πρόγραμμα», κάθε δράση, σύνολο δράσεων ή άλλη πρωτοβουλία η οποία, ανάλογα με τη συγκεκριμένη βασική πράξη ή δημοσιονομική έγκριση, πρέπει να υλοποιηθεί από την Επιτροπή υπέρ μίας ή περισσότερων κατηγοριών συγκεκριμένων δικαιούχων, με παράλληλη ανάληψη δαπανών.

Άρθρο 3

Ίδρυση και κατάργηση

1. Η Επιτροπή μπορεί, μετά από ανάλυση κόστους/οφελών, να αποφασίζει την ίδρυση εκτελεστικού οργανισμού για να του αναθέτει ορισμένα καθήκοντα σχετικά με τη διαχείριση ενός ή περισσότερων κοινοτικών προγραμμάτων. Καθορίζει τη διάρκεια ύπαρξης του εκτελεστικού οργανισμού.

⁽¹⁾ ΕΕ L 248 της 16.9.2002, σ. 1.

Η ανάλυση κόστους/οφελών λαμβάνει υπόψη πολλούς παράγοντες, όπως τον προσδιορισμό των καθηκόντων που δικαιολογούν προσφυγή σε εξωτερική ανάθεση, την αξιολόγηση των ωφελιών και του κόστους, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που απορρέουν από τον έλεγχο, τον συντονισμό και τον αντίκτυπο επί των ανθρωπίνων πόρων, την ενδεχόμενη εξοικονόμηση στο πλαίσιο του γενικού προϋπολογισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την αποτελεσματικότητα και την ευελιξία κατά την εκτέλεση των καθηκόντων που έχουν ανατεθεί σε εξωτερικούς φορείς, την απλούστευση των χρησιμοποιούμενων διαδικασιών, την εγγύτητα ως προς τους τελικούς δικαιούχους της δράσης που ανατίθεται σε εξωτερικούς φορείς, την προβολή της Κοινότητας ως αναδόχου του συγκεκριμένου κοινοτικού προγράμματος και τη διατήρηση του καταλλήλου επιπέδου τεχνολογίας στο εσωτερικό της Επιτροπής.

2. Κατά τη χρονική στιγμή λήξης της λειτουργίας του εκτελεστικού οργανισμού, η οποία προβλέπεται κατά την ίδρυσή του, η Επιτροπή μπορεί να παρατείνει την ύπαρξη του οργανισμού αυτού για χρονικό διάστημα το οποίο δεν μπορεί να υπερβεί το χρονικό διάστημα που είχε αρχικά προβλεφθεί. Εάν η Επιτροπή δεν κρίνει πλέον απαραίτητο να απευθυνθεί σε εκτελεστικό οργανισμό τον οποίο έχει δημιουργήσει, ή διαπιστώσει ότι η ύπαρξη του δεν είναι πλέον σύμφωνη με τις αρχές της χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης, αποφασίζει να τον καταργήσει. Στην περίπτωση αυτή, η Επιτροπή ορίζει δύο εκκαθαριστές για να προβούν στη σχετική εκκαθάριση. Η Επιτροπή ορίζει τους όρους υπό τους οποίους πρέπει να γίνει η εκκαθάριση του εκτελεστικού οργανισμού. Το καθαρό αποτέλεσμα αυτής της εκκαθάρισης μεταφέρεται στον γενικό προϋπολογισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η παράταση και η ανανέωση ή η κατάργηση αποφασίζονται με βάση την ανάλυση κόστους/οφελών που αναφέρεται στην παράγραφο 1.

3. Η Επιτροπή εκδίδει τις αποφάσεις που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2 του παρόντος άρθρου σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 24 παράγραφος 2. Οι αποφάσεις αυτές τροποποιούνται σύμφωνα με την ίδια διαδικασία. Η Επιτροπή διαβιβάζει στην επιτροπή του άρθρου 24 παράγραφος 1, όλα τα απαιτούμενα στη συνάρτηση αυτή στοιχεία, ιδίως τις αναλύσεις κόστους/οφελών που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου καθώς και τις εκθέσεις αξιολόγησης που αναφέρονται στο άρθρο 25.

4. Κατά τη θέσπιση κοινοτικού προγράμματος, η Επιτροπή ενημερώνει την αρμόδια για τον προϋπολογισμό αρχή όσον αφορά την ενδεχόμενη πρόθεσή της να προσφύγει σε εκτελεστικό οργανισμό για την υλοποίηση του εν λόγω προγράμματος.

5. Κάθε εκτελεστικός οργανισμός που έχει ιδρυθεί σύμφωνα με τους όρους της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, πρέπει να πληροί τις διατάξεις του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 4

Νομικό καθεστώς

1. Ο εκτελεστικός οργανισμός είναι κοινοτικός οργανισμός επιφορτισμένος με αποστολή παροχής δημόσιας υπηρεσίας.

2. Ο εκτελεστικός οργανισμός έχει νομική προσωπικότητα. Απολαμβάνει, σε κάθε κράτος μέλος, της ευρύτερης νομικής ικανότητας που αναγνωρίζεται στα νομικά πρόσωπα από τις εθνικές νομοθεσίες. Δύναται ιδίως να αποκτά ή να διαθέτει κινητή και ακίνητη περιουσία και να παρίσταται ενώπιον δικαστηρίου. Προς τον σκοπό αυτόν, αντιπροσωπεύεται από τον διευθυντή του.

Άρθρο 5

Τόπος εγκατάστασης

1. Ο εκτελεστικός οργανισμός είναι εγκατεστημένος σε έναν από τους τόπους όπου είναι εγκατεστημένες η Επιτροπή και οι υπηρεσίες της, σύμφωνα με το πρωτόκολλο για τον καθορισμό της έδρας των οργάνων και ορισμένων οργανισμών και υπηρεσιών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, καθώς και της Ευρωπόλ.
2. Ο εκτελεστικός οργανισμός οργανώνεται σε συνάρτηση με τις απαιτήσεις διαχείρισης των κοινοτικών προγραμμάτων με τα οποία επιφορτίζεται και τηρουμένων των κριτηρίων της χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης.

Άρθρο 6

Καθήκοντα

1. Για την επίτευξη του στόχου που αναφέρεται στο άρθρο 3 παράγραφος 1, η Επιτροπή μπορεί να αναθέτει στον εκτελεστικό οργανισμό κάθε καθήκον εκτέλεσης κοινοτικού προγράμματος, πλην των καθηκόντων που προϋποθέτουν περιώριο εκτίμησης για την έκφραση πολιτικών επιλογών.
2. Στον εκτελεστικό οργανισμό μπορούν να ανατίθενται ιδίως τα ακόλουθα καθήκοντα:
  - α) η διαχείριση όλων ή μέρους των σταδίων του σχεδίου, όσον αφορά ειδικά σχέδια, στο πλαίσιο της εκτέλεσης του κοινοτικού προγράμματος, και η διενέργεια των απαραίτητων προς τον σκοπό αυτό ελέγχων, με έκδοση των ενδεδειγμένων αποφάσεων βάσει της ανάθεσης από την Επιτροπή,
  - β) έγκριση των πράξεων δημοσιονομικής εκτέλεσης για τα έσοδα και τις δαπάνες και πραγματοποίηση, βάσει της ανάθεσης από την Επιτροπή, όλων των απαιτούμενων ενεργειών για την υλοποίηση του κοινοτικού προγράμματος, και ιδίως εκείνων που συνδέονται με την κατακύρωση δημοσίων συμβάσεων και τις επιχορηγήσεις,
  - γ) συλλογή, ανάλυση και διαβίβαση στην Επιτροπή όλων των στοιχείων που απαιτούνται για τον προσανατολισμό της εκτέλεσης του κοινοτικού προγράμματος.

3. Οι όροι, τα κριτήρια, οι παράμετροι και οι λεπτομερείς κανόνες που πρέπει να εφαρμόζει ο εκτελεστικός οργανισμός κατά την εκτέλεση των καθηκόντων που αναφέρονται στην παράγραφο 2, καθώς και οι λεπτομέρειες των ελέγχων οι οποίοι διενεργούνται από τις υπηρεσίες της Επιτροπής που είναι υπεύθυνες για τα κοινοτικά προγράμματα, στη διαχείριση των οποίων συμμετέχει ο εκτελεστικός οργανισμός, καθορίζονται από την Επιτροπή στην πράξη της ανάθεσης.

Άρθρο 7

Διάρθρωση

1. Η διαχείριση του εκτελεστικού οργανισμού πραγματοποιείται από μια διευθύνουσα επιτροπή και από ένα διευθυντή.
2. Το προσωπικό του εκτελεστικού οργανισμού υπάγεται στην αρμοδιότητα του διευθυντή.

Άρθρο 8

Διευθύνουσα επιτροπή

1. Η διευθύνουσα επιτροπή αποτελείται από πέντε μέλη τα οποία ορίζονται από την Επιτροπή.

2. Η διάρκεια της εντολής των μελών της διευθύνουσας επιτροπής είναι, κατ' αρχήν, διετής και λαμβάνει υπόψη τη διάρκεια που προβλέπεται για την εκτέλεση του κοινοτικού προγράμματος, η διαχείριση του οποίου έχει ανατεθεί στον εκτελεστικό οργανισμό. Η εντολή αυτή είναι ανανεώσιμη. Κατά τη λήξη της εντολής τους ή σε περίπτωση παραίτησής τους, τα μέλη εξακολουθούν να ασκούν καθήκοντα έως ότου ανανεωθεί η εντολή τους ή αντικατασταθούν.

3. Η διευθύνουσα επιτροπή ορίζει μεταξύ των μελών της έναν πρόεδρο και έναν αντιπρόεδρο.

4. Η διευθύνουσα επιτροπή συνεδριάζει με πρόσκληση του προέδρου, τουλάχιστον τέσσερις φορές το χρόνο. Μπορεί επίσης να συγκληθεί με αίτημα τουλάχιστον της απλής πλειοψηφίας των μελών της, ή κατόπιν αιτήματος του διευθυντή.

5. Κάθε μέλος της διευθύνουσας επιτροπής που αδυνατεί να συμμετάσχει σε συνεδρίαση, μπορεί να ορίσει ως αντικαταστάτη του άλλο μέλος, ειδικά εντεταλμένο για την συγκεκριμένη συνεδρίαση. Ένα μέλος μπορεί να αντιπροσωπεύει ένα μόνο άλλο μέλος. Σε περίπτωση κωλύματος του προέδρου, η διευθύνουσα επιτροπή προεδρεύεται από τον αντιπρόεδρο.

6. Οι αποφάσεις της διευθύνουσας επιτροπής θεσπίζονται με απλή πλειοψηφία των ψηφισάντων. Σε περίπτωση ισοψηφίας, η ψήφος του προέδρου υπερισχύει.

Άρθρο 9

Καθήκοντα της διευθύνουσας επιτροπής

1. Η διευθύνουσα επιτροπή εκδίδει τον εσωτερικό κανονισμό της.

2. Με βάση σχέδιο που υποβάλλει ο διευθυντής και κατόπιν συμφωνίας με την Επιτροπή, η διευθύνουσα επιτροπή θεσπίζει, το αργότερο στην αρχή κάθε έτους, το ετήσιο πρόγραμμα εργασίας του εκτελεστικού οργανισμού που περιλαμβάνει τους λεπτομερείς στόχους και τους δείκτες επιδόσεων. Το πρόγραμμα αυτό πρέπει να ακολουθεί τον προγραμματισμό που έχει καθοριστεί από την Επιτροπή, σύμφωνα με τις πράξεις που θεσπίζουν τα κοινοτικά προγράμματα στη διαχείριση των οποίων συμμετέχει ο εκτελεστικός οργανισμός. Το ετήσιο πρόγραμμα εργασίας μπορεί να προσαρμόζεται κατά τη διάρκεια του οικονομικού έτους με βάση την ίδια διαδικασία, για να ληφθούν υπόψη, μεταξύ άλλων, οι αποφάσεις της Επιτροπής που αφορούν τα εν λόγω κοινοτικά προγράμματα. Οι ενέργειες τις οποίες περιλαμβάνει το ετήσιο πρόγραμμα εργασίας συνοδεύονται από εκτίμηση των απαραίτητων δαπανών.

3. Η διευθύνουσα επιτροπή εγκρίνει τον προϋπολογισμό λειτουργίας του εκτελεστικού οργανισμού, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 13.

4. Η διευθύνουσα επιτροπή αποφασίζει, κατόπιν συμφωνίας με την Επιτροπή, σχετικά με την αποδοχή κάθε κληροδοτήματος, δωρεάς και επιχορήγησης που προέρχονται από πηγές άλλες εκτός της Κοινότητας.

5. Η διευθύνουσα επιτροπή αποφασίζει σχετικά με την οργάνωση των υπηρεσιών του εκτελεστικού οργανισμού.

6. Η διευθύνουσα επιτροπή θεσπίζει τις ειδικές διατάξεις που απαιτούνται για την εφαρμογή του δικαιώματος πρόσβασης στα έγγραφα του εκτελεστικού οργανισμού, σύμφωνα με το άρθρο 23 παράγραφος 1.

7. Η διευθύνουσα επιτροπή εγκρίνει, το αργότερο στις 31 Μαρτίου κάθε έτους, και υποβάλλει στην Επιτροπή, ετήσια έκθεση δραστηριοτήτων που συνοδεύεται από δημοσιονομικά και διαχειριστικά στοιχεία. Η έκθεση αυτή εκπονείται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 60 παράγραφος 7 του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1605/2002. Στην έκθεση αυτή αναφέρεται, αφενός, η εκτέλεση των επιχειρησιακών πιστώσεων που αντιστοιχούν στο κοινοτικό πρόγραμμα ή διαχείριση του οποίου έχει ανατεθεί στον εκτελεστικό οργανισμό και, αφετέρου, η εκτέλεση του προϋπολογισμού λειτουργίας του εν λόγω εκτελεστικού οργανισμού.

Η Επιτροπή διαβιβάζει στην αρμόδια για τον προϋπολογισμό αρχή, το αργότερο στις 15 Ιουνίου κάθε έτους, σύνοψη των ετησίων εκθέσεων δραστηριοτήτων του προηγούμενου έτους, των εκτελεστικών οργανισμών, η οποία συνοδεύει εκείνη που αναφέρεται στο άρθρο 60 παράγραφος 7 του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1605/2002.

8. Η διευθύνουσα επιτροπή θεσπίζει και θέτει σε εφαρμογή μέτρα για την καταπολέμηση της απάτης και των παρατυπιών.

9. Η διευθύνουσα επιτροπή εκτελεί τα λοιπά καθήκοντα που της ανατίθενται δυνάμει του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 10

Διευθυντής

1. Ο διευθυντής του εκτελεστικού οργανισμού ορίζεται από την Επιτροπή, η οποία, προς τον σκοπό αυτό, επιλέγει υπάλληλο κατά την έννοια του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και του καθεστώτος που εφαρμόζεται στο λοιπό προσωπικό των Κοινοτήτων αυτών, που ορίστηκαν με τον κανονισμό (ΕΟΚ, Ευρατόμ, ΕΚΑΧ) αριθ. 259/68⁽¹⁾, εφεξής αποκαλούμενο «κανονισμό υπηρεσιακής κατάστασης».

2. Η διάρκεια ισχύος της εντολής του διευθυντή είναι, κατ' αρχήν, τετραετής και λαμβάνει υπόψη την προβλεπόμενη διάρκεια για την εκτέλεση του κοινοτικού προγράμματος ή διαχείριση του οποίου έχει ανατεθεί στον εκτελεστικό οργανισμό. Η εντολή αυτή είναι ανανεώσιμη. Κατόπιν γνωμοδότησης της διευθύνουσας επιτροπής, η Επιτροπή μπορεί να απαλλάξει τον διευθυντή από τα καθήκοντά του πριν από τη λήξη της εντολής του.

Άρθρο 11

Καθήκοντα του διευθυντή

1. Ο διευθυντής εκπροσωπεί τον εκτελεστικό οργανισμό. Είναι επιφορτισμένος με τη διαχείριση του.

2. Ο διευθυντής προετοιμάζει τις εργασίες της διευθύνουσας επιτροπής, ιδίως το σχέδιο του ετήσιου προγράμματος εργασιών του εκτελεστικού οργανισμού. Συμμετέχει, χωρίς δικαίωμα ψήφου, στις εργασίες της διευθύνουσας επιτροπής.

3. Ο διευθυντής εξασφαλίζει την υλοποίηση του ετήσιου προγράμματος εργασιών του εκτελεστικού οργανισμού. Είναι, συγκεκριμένα, υπεύθυνος για την εκτέλεση των καθηκόντων που αναφέρονται στο άρθρο 6 και, με την ιδιότητα αυτή, λαμβάνει τις σχετικές αποφάσεις. Είναι εντεταλμένος διατάκτης του εκτελεστικού οργανισμού για την εκτέλεση των επιχειρησιακών πιστώσεων που αφορούν τα κοινοτικά προγράμματα στη διαχείριση των οποίων συμμετέχει ο εκτελεστικός οργανισμός και των οποίων η δημοσιονομική εκτέλεση έχει αποτελέσει αντικείμενο πράξης ανάθεσης από την Επιτροπή.

⁽¹⁾ ΕΕ L 56 της 4.3.1968, σ. 1· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ, ΕΚΑΧ, Ευρατόμ) αριθ. 490/2002 (ΕΕ L 77 της 20.3.2002, σ. 1).

4. Ο διευθυντής προετοιμάζει τις προβλέψεις των εσόδων και δαπανών και εκτελεί, με την ιδιότητα του διατάκτη, τον προϋπολογισμό λειτουργίας του εκτελεστικού οργανισμού, σύμφωνα με τον δημοσιονομικό κανονισμό που αναφέρεται στο άρθρο 15.

5. Ο διευθυντής είναι αρμόδιος για την προετοιμασία και τη δημοσίευση των εκθέσεων τις οποίες πρέπει να υποβάλλει ο εκτελεστικός οργανισμός στην Επιτροπή. Πρόκειται, συγκεκριμένα, για την ετήσια έκθεση σχετικά με τις δραστηριότητες του εκτελεστικού οργανισμού, που αναφέρεται στο άρθρο 9 παράγραφος 7, καθώς και για κάθε άλλη έκθεση, γενική ή ειδική, την οποία ζητά η Επιτροπή από τον εκτελεστικό οργανισμό.

6. Ο διευθυντής ασκεί, έναντι του προσωπικού του εκτελεστικού οργανισμού, τις εξουσίες της αρχής η οποία είναι αρμόδια για τη σύναψη συμβάσεων πρόσληψης, οι οποίες της έχουν μεταβιβασθεί από το καθεστώς που εφαρμόζεται στο λοιπό προσωπικό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων. Είναι επιφορτισμένος με κάθε άλλο ζήτημα που αφορά τη διαχείριση του προσωπικού του εκτελεστικού οργανισμού.

7. Σύμφωνα με τις διατάξεις του δημοσιονομικού κανονισμού που εφαρμόζεται στον γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, ο διευθυντής οργανώνει τα συστήματα διαχείρισης και εσωτερικού ελέγχου που είναι προσαρμοσμένα στην εκτέλεση των καθηκόντων που ανατίθενται στον εκτελεστικό οργανισμό, κατά τρόπο ώστε να εξασφαλίζει την νομιμότητα, την κανονικότητα και την αποτελεσματικότητα των ενεργειών που εκτελούνται από τον οργανισμό.

Άρθρο 12

Προϋπολογισμός λειτουργίας

1. Όλα τα έσοδα και οι δαπάνες του εκτελεστικού οργανισμού αποτελούν το αντικείμενο προβλέψεων για κάθε δημοσιονομική χρήση, η οποία συμπίπτει με το ημερολογιακό έτος, και εγγράφονται στον προϋπολογισμό λειτουργίας του. Οι προβλέψεις αυτές, που περιλαμβάνουν τον πίνακα προσωπικού του εκτελεστικού οργανισμού, διαβιβάζονται στην αρμόδια για τον προϋπολογισμό αρχή προς ενημέρωσή της, μαζί με τα έγγραφα του προσχεδίου του γενικού προϋπολογισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο πίνακας προσωπικού, που αποτελείται από θέσεις αποκλειστικά προσωρινής απασχόλησης και προσδιορίζει τον αριθμό, τον βαθμό και την κατηγορία του προσωπικού που απασχολείται από τον εκτελεστικό οργανισμό κατά την εκάστοτε χρήση, εγκρίνεται από την αρμόδια για τον προϋπολογισμό αρχή και δημοσιεύεται ως παράρτημα στο τμήμα III — Επιτροπή — του γενικού προϋπολογισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

2. Ο προϋπολογισμός λειτουργίας του εκτελεστικού οργανισμού είναι ισοσκελισμένος ως προς τα έσοδα και τις δαπάνες.

3. Τα έσοδα του εκτελεστικού οργανισμού περιλαμβάνουν, με την επιφύλαξη άλλων εσόδων, επιχορήγηση εγγεγραμμένη στον γενικό προϋπολογισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που καθορίζεται από την αρμόδια για τον προϋπολογισμό αρχή, και προέρχεται από τη χρηματοδοτική επιχορήγηση για τα κοινοτικά προγράμματα στη διαχείριση των οποίων συμμετέχει ο εκτελεστικός οργανισμός.

Άρθρο 13

Κατάρτιση του προϋπολογισμού λειτουργίας

1. Ο διευθυντής κατάρτιζε κάθε έτος σχέδιο προϋπολογισμού λειτουργίας του εκτελεστικού οργανισμού, το οποίο καλύπτει τις δαπάνες λειτουργίας για το επόμενο δημοσιονομικό έτος. Υποβάλλει το εν λόγω σχέδιο στη διευθύνουσα επιτροπή.

2. Η διευθύνουσα επιτροπή εγκρίνει, το αργότερο μέχρι την 1η Μαρτίου κάθε έτους, το σχέδιο προϋπολογισμού λειτουργίας, συμπεριλαμβανομένου του πίνακα προσωπικού, για το επόμενο δημοσιονομικό έτος, και το υποβάλλει στην Επιτροπή.

3. Με βάση το εν λόγω σχέδιο προϋπολογισμού και λαμβανομένου υπόψη του προγραμματισμού που έχει καθορίσει για τα κοινοτικά προγράμματα στη διαχείριση των οποίων συμμετέχει ο εκτελεστικός οργανισμός, η Επιτροπή προτείνει, στο πλαίσιο της διαδικασίας του προϋπολογισμού, τον καθορισμό της ετήσιας επιχορήγησης για τον προϋπολογισμό λειτουργίας του εκτελεστικού οργανισμού.

4. Με βάση την ετήσια επιχορήγηση που έχει καθορισθεί κατά τον τρόπο αυτό από την αρμόδια για τον προϋπολογισμό αρχή, η διευθύνουσα επιτροπή εγκρίνει τον προϋπολογισμό λειτουργίας του εκτελεστικού οργανισμού, ταυτοχρόνως με το πρόγραμμα εργασιών, κατά τις αρχές κάθε δημοσιονομικού έτους, προσαρμόζοντας τον βάσει των διαφόρων συνεισφορών που έχουν εγκριθεί για τον εκτελεστικό οργανισμό, καθώς και αναλόγως των πόρων που προέρχονται από άλλες πηγές.

5. Ο προϋπολογισμός λειτουργίας του εκτελεστικού οργανισμού μπορεί να εγκριθεί οριστικά μόνο μετά την οριστική έγκριση του γενικού προϋπολογισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

6. Όταν η Επιτροπή προβλέπει την ίδρυση εκτελεστικού οργανισμού, ενημερώνει την αρμόδια για τον προϋπολογισμό αρχή, στο πλαίσιο της διαδικασίας του προϋπολογισμού, και τηρουμένης της αρχής της διαφάνειας:

α) σχετικά με τους απαιτούμενους πόρους για τη λειτουργία του εκτελεστικού οργανισμού, σε επίπεδο πιστώσεων καθώς και σε επίπεδο θέσεων απασχόλησης·

β) σχετικά με τις αποσπάσεις υπαλλήλων στον εκτελεστικό οργανισμό, τις οποίες προβλέπει η Επιτροπή·

γ) σχετικά με τους διοικητικούς πόρους που αποδεσμεύονται με τη μεταφορά καθηκόντων των υπηρεσιών της Επιτροπής προς τον εκτελεστικό οργανισμό, και την εκ νέου χορήγηση των αποδεσμευθέντων διοικητικών πόρων.

7. Στα πλαίσια των διατάξεων του δημοσιονομικού κανονισμού που αναφέρεται στο άρθρο 15, κάθε τροποποίηση του προϋπολογισμού λειτουργίας, συμπεριλαμβανομένου του πίνακα προσωπικού, αποτελεί αντικείμενο διορθωτικού προϋπολογισμού που εγκρίνεται σύμφωνα με την προβλεπόμενη στο παρόν άρθρο διαδικασία.

Άρθρο 14

Εκτέλεση του προϋπολογισμού λειτουργίας και χορήγηση απαλλαγής σχετικά με την εκτέλεσή του

1. Ο διευθυντής εκτελεί τον προϋπολογισμό λειτουργίας του εκτελεστικού οργανισμού.

2. Οι λογαριασμοί των εκτελεστικών οργανισμών ενοποιούνται με τους λογαριασμούς της Επιτροπής, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται από τα άρθρα 127 και 128 του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1605/2002, και σύμφωνα με τις ακόλουθες διατάξεις:

α) κάθε χρόνο, ο διευθυντής υποβάλλει προς έγκριση στη διευθύνουσα επιτροπή τους προσωρινούς λεπτομερείς λογαριασμούς του συνόλου των εσόδων και δαπανών του προηγούμενου δημοσιονομικού έτους. Η διευθύνουσα επιτροπή τους διαβιβάζει το αργότερο μέχρι την 1η Μαρτίου στο λογιστή της Επιτροπής και του Ελεγκτικού Συνεδρίου·

β) οι οριστικοί λογαριασμοί διαβιβάζονται, το αργότερο μέχρι την 1η Ιουλίου που ακολουθεί το δημοσιονομικό έτος που έκλεισε, στο λογιστή της Επιτροπής και του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

3. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, κατόπιν συστάσεως της Επιτροπής, δίνει απαλλαγή στον εκτελεστικό οργανισμό σχετικά με την εκτέλεση του προϋπολογισμού λειτουργίας, στις 29 Απριλίου το αργότερο του έτους $n+2$, μετά από εξέταση της έκθεσης του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

Η απαλλαγή αυτή χορηγείται ταυτόχρονα με την απαλλαγή σχετικά με την εκτέλεση του γενικού προϋπολογισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Άρθρο 15

Δημοσιονομικός κανονισμός που εφαρμόζεται στον προϋπολογισμό λειτουργίας

Για την εκτέλεση του προϋπολογισμού λειτουργίας του, κάθε εκτελεστικός οργανισμός εφαρμόζει τις διατάξεις δημοσιονομικού κανονισμού-προτύπου που εκδίδεται από την Επιτροπή. Ο εν λόγω δημοσιονομικός κανονισμός-πρότυπο δεν μπορεί να αποκλίνει από τον δημοσιονομικό κανονισμό που εφαρμόζεται στο γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, παρά μόνον αν το απαιτούν οι ειδικές απαιτήσεις της λειτουργίας των εκτελεστικών οργανισμών.

Άρθρο 16

Δημοσιονομικός κανονισμός που εφαρμόζεται για τις επιχειρησιακές πιστώσεις

1. Εφόσον, δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 6 παράγραφος 2 στοιχείο β), η Επιτροπή αναθέσει στον εκτελεστικό οργανισμό καθήκοντα δημοσιονομικής εκτέλεσης των επιχειρησιακών πιστώσεων για κοινοτικά προγράμματα, οι εν λόγω πιστώσεις παραμένουν εγγεγραμμένες στον γενικό προϋπολογισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης και η εκτέλεσή τους πραγματοποιείται με άμεσο καταλογισμό στον εν λόγω προϋπολογισμό, υπό την ευθύνη της Επιτροπής.

2. Ο διευθυντής είναι ο εντεταλμένος διατάκτης του εκτελεστικού οργανισμού όσον αφορά την εκτέλεση των εν λόγω επιχειρησιακών πιστώσεων και, προς τον σκοπό αυτό οφείλει να τηρεί τις υποχρεώσεις που απορρέουν από το δημοσιονομικό κανονισμό που εφαρμόζεται στο γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

3. Η απαλλαγή για την εκτέλεση των επιχειρησιακών πιστώσεων χορηγείται, και αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της, στο πλαίσιο της απαλλαγής που χορηγείται σχετικά με την εκτέλεση του γενικού προϋπολογισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σύμφωνα με το άρθρο 276 της συνθήκης.

Άρθρο 17

Προγράμματα που χρηματοδοτούνται από άλλες πηγές εκτός του γενικού προϋπολογισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Οι διατάξεις των άρθρων 13 και 16 εφαρμόζονται με την επιφύλαξη των ειδικών διατάξεων που προβλέπονται από τις βασικές πράξεις σχετικά με τα προγράμματα που χρηματοδοτούνται από άλλες πηγές εκτός του γενικού προϋπολογισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Άρθρο 18

Προσωπικό

1. Το προσωπικό του εκτελεστικού οργανισμού αποτελείται, αφενός, από υπαλλήλους της Κοινότητας, οι οποίοι αποσπώνται από τα όργανα και διατίθενται στον εκτελεστικό οργανισμό ως

έκτακτοι υπάλληλοι για να καταλάβουν θέσεις αρμοδιότητας και από εκτάκτους υπαλλήλους που προσλαμβάνονται απ' ευθείας από τον εκτελεστικό οργανισμό καθώς και, αφετέρου, από το λοιπό προσωπικό που προσλαμβάνεται από τον εκτελεστικό οργανισμό με ανανεώσιμες συμβάσεις. Η φύση της σύμβασης, ιδιωτική ή δημόσια, η διάρκεια της και η έκταση των υποχρεώσεων των υπαλλήλων έναντι του εκτελεστικού οργανισμού, καθώς και τα κριτήρια των απαιτούμενων προσόντων, καθορίζονται με βάση την ιδιομορφία των προς εκτέλεση καθηκόντων, στο πλαίσιο της τήρησης του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης, καθώς και των ισχυουσών εθνικών νομοθεσιών.

2. Με την επιφύλαξη διαρκών και σταθερών δραστηριοτήτων και όποιος και αν είναι ο τρόπος απόσπασης του υπαλλήλου, το όργανο προέλευσης:

α) δεν καλύπτει, κατά τη διάρκεια της απόσπασης, τις θέσεις που έχουν κενωθεί λόγω της απόσπασης·

β) λαμβάνει υπόψη, στην κατ' αποκοπή μείωση, το κόστος των μονίμων υπαλλήλων που μεταφέρονται στους εκτελεστικούς οργανισμούς.

Ωστόσο, ο συνολικός αριθμός των θέσεων που διέπονται από την παράγραφο 1 και την παράγραφο 2 πρώτο εδάφιο, δεν υπερβαίνει τον αριθμό απαιτούμενων θέσεων για την εξασφάλιση της εκτέλεσης των καθηκόντων που αναθέτει η Επιτροπή στον εκτελεστικό οργανισμό.

3. Η διευθύνουσα επιτροπή, σε συμφωνία με την Επιτροπή, θεσπίζει, εφόσον χρειάζεται, τις λεπτομέρειες εφαρμογής για τη διαχείριση του προσωπικού του εκτελεστικού οργανισμού.

Άρθρο 19

Προνόμια και ασυλίες

Το πρωτόκολλο περί των προνομίων και ασυλιών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, της 8ης Απριλίου 1965, εφαρμόζεται στον εκτελεστικό οργανισμό καθώς και στο προσωπικό του, εφόσον υπόκειται στον κανονισμό υπηρεσιακής κατάστασης.

Άρθρο 20

Έλεγχος

1. Η εφαρμογή των κοινοτικών προγραμμάτων που ανατίθενται στους εκτελεστικούς οργανισμούς υπόκειται στον έλεγχο της Επιτροπής. Ο έλεγχος αυτός ασκείται σύμφωνα με τις λεπτομέρειες που καθορίζει η Επιτροπή δυνάμει του άρθρου 6 παράγραφος 3.

2. Τα καθήκοντα του εσωτερικού ελεγκτή ασκούνται εντός των εκτελεστικών οργανισμών από τον εσωτερικό ελεγκτή της Επιτροπής.

3. Η Επιτροπή και ο εκτελεστικός οργανισμός προβαίνουν στην εφαρμογή των συστάσεων του εσωτερικού ελεγκτή, ο καθένας σύμφωνα με τις αντίστοιχες αρμοδιότητές του.

4. Η Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF), η οποία έχει συσταθεί με την απόφαση 1999/352/EK, EKAX, Ευρατόμ της Επιτροπής, της 28ης Απριλίου 1999⁽¹⁾, διαδίδει έναντι του εκτελεστικού οργανισμού και του συνόλου του προσωπικού του τις εξουσίες που διαδίδει και έναντι των υπηρεσιών της Επιτροπής. Από τη σύστασή του, ο εκτελεστικός οργανισμός προχωρεί στη Διοργανική Συμφωνία, της 25ης Μαΐου 1999, μεταξύ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων σχετικά με τις εσωτερικές έρευνες που πραγματοποιούνται από την Ευρωπαϊκή

⁽¹⁾ ΕΕ L 136 της 31.5.1999, σ. 20.

Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF) ⁽¹⁾. Η διευθύνουσα επιτροπή επισημοποιεί την εν λόγω προσχώρηση και θεσπίζει τις απαραίτητες διατάξεις για να διευκολυνθεί η διεξαγωγή εσωτερικών ερευνών από την OLAF.

5. Το Ελεγκτικό Συνέδριο εξετάζει τους λογαριασμούς του εκτελεστικού οργανισμού, σύμφωνα με το άρθρο 248 της συνθήκης.

6. Κάθε πράξη του εκτελεστικού οργανισμού, και ιδίως κάθε απόφαση καθώς και όλες οι συμβάσεις που συνάπτονται από αυτόν, πρέπει να προβλέπουν ρητά ότι ο εσωτερικός ελεγκτής της Επιτροπής, η OLAF και το Ελεγκτικό Συνέδριο μπορούν να προβαίνουν σε ελέγχους βάσει εγγράφων και επί τόπου, όλων των συμβαλλομένων και επί μέρους συμβαλλομένων που επωφελήθηκαν κοινοτικών πόρων, συμπεριλαμβανομένων των ελέγχων που διενεργούνται στους τελικούς δικαιούχους.

Άρθρο 21

Ευθύνη

1. Η συμβατική ευθύνη του εκτελεστικού οργανισμού διέπεται από τον νόμο που εφαρμόζεται για κάθε συγκεκριμένη σύμβαση.

2. Όσον αφορά τη μη συμβατική ευθύνη, ο εκτελεστικός οργανισμός πρέπει να αποκαθιστά, σύμφωνα με τις γενικές αρχές που είναι κοινές στα δίκαια των κρατών μελών, τις ζημιές που προκάλεσε ο ίδιος ο οργανισμός ή υπάλληλοί του κατά την άσκηση των καθηκόντων τους. Το Δικαστήριο είναι αρμόδιο για την επίλυση των διαφορών σχετικά με την αποκατάσταση των εν λόγω ζημιών.

3. Η προσωπική ευθύνη των υπαλλήλων του έναντι του εκτελεστικού οργανισμού διέπεται από τις διατάξεις του καθεστώτος που εφαρμόζεται σε αυτούς.

Άρθρο 22

Έλεγχος της νομιμότητας

1. Κάθε πράξη εκτελεστικού οργανισμού που βλάπτει τρίτον μπορεί να παραπέμπεται στην Επιτροπή από κάθε πρόσωπο άμεσα και ατομικά θιγόμενο ή από κράτος μέλος, προκειμένου να ελεγχθεί η νομιμότητά της.

Η διοικητική προσφυγή κατατίθεται στην Επιτροπή εντός προθεσμίας ενός μηνός από την ημέρα που ο ενδιαφερόμενος, ή το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος, έλαβε γνώση της αμφισβητούμενης πράξης.

Αφού ακούσει τους λόγους που επικαλείται ο ενδιαφερόμενος, ή το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος καθώς και τους λόγους που επικαλείται ο εκτελεστικός οργανισμός, η Επιτροπή αποφαινεται σχετικά με τη διοικητική προσφυγή εντός προθεσμίας δύο μηνών από την ημερομηνία της υποβολής της. Με την επιφύλαξη της υποχρέωσης της Επιτροπής να απαντήσει εγγράφως και να αιτιολογεί την απόφασή της, η απουσία απάντησης της Επιτροπής εντός αυτής της προθεσμίας ισοδυναμεί με σιωπηρή απόφαση απόρριψης της προσφυγής.

2. Η Επιτροπή μπορεί με δική της πρωτοβουλία να επιλαμβάνεται κάθε πράξης εκτελεστικού οργανισμού. Αποφαινεται εντός προθεσμίας δύο μηνών από την ημερομηνία της εν λόγω παραπομπής, αφού ακούσει τους λόγους που επικαλείται ο εκτελεστικός οργανισμός.

3. Όταν η Επιτροπή επιλαμβάνεται σύμφωνα με τις παραγράφους 1 ή 2, μπορεί να αναστέλλει την εκτέλεση της εν λόγω πράξης ή να διατάσσει προσωρινά μέτρα. Στην οριστική της από-

φαση, η Επιτροπή μπορεί να διατηρεί την πράξη του εκτελεστικού οργανισμού ή να αποφασίζει ότι ο οργανισμός πρέπει να την τροποποιήσει, στο σύνολό της ή εν μέρει.

4. Ο εκτελεστικός οργανισμός οφείλει να λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα, εντός ευλόγου προθεσμίας, ώστε να συμμορφωθεί προς την απόφαση της Επιτροπής.

5. Η ρητή ή σιωπηρή απόφαση απόρριψης από μέρους της Επιτροπής της διοικητικής προσφυγής μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο προσφυγής ακυρώσεως ενώπιον του Δικαστηρίου, σύμφωνα με το άρθρο 230 της συνθήκης.

Άρθρο 23

Πρόσβαση στα έγγραφα και εξασφάλιση του απόρρητου

1. Ο εκτελεστικός οργανισμός υπόκειται στις διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής ⁽²⁾, όταν του ζητείται πρόσβαση σε έγγραφο υπό την κατοχή του.

Οι ιδιαίτερες διατάξεις που είναι αναγκαίες για την εφαρμογή αυτών των διατάξεων θεσπίζονται από τη διευθύνουσα επιτροπή, το αργότερο εντός έξι μηνών από την ίδρυση του εκτελεστικού οργανισμού.

2. Τα μέλη της διευθύνουσας επιτροπής, ο διευθυντής και τα μέλη του προσωπικού, ακόμα και μετά από την οριστική λήξη των αντιστοιχών καθηκόντων τους, καθώς και κάθε πρόσωπο που συμμετέχει στις δραστηριότητες του εκτελεστικού οργανισμού, υποχρεούνται να μην διαδίδουν τις πληροφορίες οι οποίες, λόγω της φύσης τους, καλύπτονται από το επαγγελματικό απόρρητο.

Άρθρο 24

Επιτροπή

1. Η Επιτροπή επικουρείται από επιτροπή, η οποία εφεξής αναφέρεται ως «επιτροπή εκτελεστικών οργανισμών».

2. Οσάκις γίνεται αναφορά στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζονται τα άρθρα 5 και 7 της απόφασης 1999/468/ΕΚ.

Η προθεσμία που προβλέπεται στο άρθρο 5 παράγραφος 6 της απόφασης 1999/468/ΕΚ, καθορίζεται σε τρεις μήνες.

3. Η επιτροπή θεσπίζει τον εσωτερικό της κανονισμό.

Άρθρο 25

Αξιολόγηση

1. Η Επιτροπή φροντίζει για την εκπόνηση εξωτερικής έκθεσης αξιολόγησης για τα τρία πρώτα έτη λειτουργίας κάθε εκτελεστικού οργανισμού, η οποία υποβάλλεται στην διευθύνουσα επιτροπή του εκτελεστικού οργανισμού, στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στο Συμβούλιο και στο Ελεγκτικό Συνέδριο. Περιλαμβάνει ανάλυση κόστους/οφελών, όπως προβλέπεται από το άρθρο 3 παράγραφος 1.

2. Η αξιολόγηση αυτή, εν συνεχεία, ανανεώνεται ανά τριετία υπό τους ίδιους όρους.

3. Λαμβανομένων υπόψη των εκθέσεων αξιολόγησης, ο εκτελεστικός οργανισμός και η Επιτροπή λαμβάνουν κάθε ενδεδειγμένο μέτρο για την αντιμετώπιση των ενδεχομένων διαπιστωθέντων προβλημάτων.

⁽¹⁾ ΕΕ L 136 της 31.5.1999, σ. 15.

⁽²⁾ ΕΕ L 145 της 31.5.2001, σ. 43.

4. Εάν μετά από μια τέτοια αξιολόγηση, η Επιτροπή διαπιστώσει ότι η ίδια η ύπαρξη του εκτελεστικού οργανισμού δεν δικαιολογείται πλέον στα πλαίσια της χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης, η Επιτροπή αποφασίζει την κατάργηση του οργανισμού αυτού.

Άρθρο 26

Μεταβατικά μέτρα

Εφόσον έχουν ιδρυθεί εκτελεστικοί οργανισμοί:

α) η ετήσια έκθεση δραστηριοτήτων που αναφέρεται στο άρθρο 9 παράγραφος 7, εκπονείται για πρώτη φορά στα πλαίσια του οικονομικού έτους 2003·

β) η προθεσμία που αναφέρεται στο άρθρο 14 παράγραφος 2 στοιχείο β) σχετικά με τη διαβίβαση των οριστικών λογαριασμών, εφαρμόζεται για πρώτη φορά στα πλαίσια του οικονομικού έτους 2005·

γ) για τα οικονομικά έτη προ του 2005, ως προθεσμία για τη διαβίβαση των οριστικών λογαριασμών ορίζεται η 15η Σεπτεμβρίου.

Άρθρο 27

Έναρξη ισχύος

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει τη δέκατη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 19 Δεκεμβρίου 2002.

Για το Συμβούλιο

Η Πρόεδρος

L. ESPERSEN

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 59/2003 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ**της 15ης Ιανουαρίου 2003****για καθορισμό των κατ' αποκοπή τιμών κατά την εισαγωγή για τον καθορισμό της τιμής εισόδου ορισμένων οπωροκηπευτικών**

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3223/94 της Επιτροπής, της 21ης Δεκεμβρίου 1994, σχετικά με τις λεπτομέρειες εφαρμογής του καθεστώτος κατά την εισαγωγή οπωροκηπευτικών ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1947/2002 ⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 4 παράγραφος 1,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 3223/94, σε εφαρμογή των αποτελεσμάτων των πολυμερών εμπορικών διαπραγματεύσεων του Γύρου της Ουρουγουάης, προβλέπει τα κριτήρια για τον καθορισμό από την Επιτροπή των κατ' αποκοπή τιμών κατά την εισαγωγή από τρίτες χώρες, για τα προϊόντα και τις περιόδους που ορίζονται στο παράρτημά του.

- (2) Σε εφαρμογή των προαναφερθέντων κριτηρίων, οι κατ' αποκοπή τιμές κατά την εισαγωγή πρέπει να καθοριστούν, όπως αναγράφονται στο παράρτημα του παρόντος κανονισμού,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Οι κατ' αποκοπή τιμές κατά την εισαγωγή που αναφέρονται στο άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 3223/94 καθορίζονται όπως αναγράφονται στον πίνακα που εμφανίζεται στο παράρτημα.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 16 Ιανουαρίου 2003.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 15 Ιανουαρίου 2003.

Για την Επιτροπή
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Γενικός Διευθυντής Γεωργίας

⁽¹⁾ ΕΕ L 337 της 24.12.1994, σ. 66.

⁽²⁾ ΕΕ L 299 της 1.11.2002, σ. 17.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

του κανονισμού της Επιτροπής, της 15ης Ιανουαρίου 2003, για τον καθορισμό των κατ' αποκοπή τιμών κατά την εισαγωγή για τον καθορισμό τιμών εισόδου ορισμένων οπωροκηπευτικών

(σε EUR/100 χιλιόγραμμα)

Κωδικός ΣΟ	Κωδικός τρίτης χώρας ⁽¹⁾	Κατ' αποκοπή τιμή κατά την εισαγωγή
0702 00 00	052	92,5
	204	47,2
	212	104,8
	999	81,5
0707 00 05	052	131,8
	220	166,2
	628	139,2
	999	145,7
0709 10 00	220	84,8
	999	84,8
0709 90 70	052	129,4
	204	144,5
	999	136,9
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	45,6
	204	51,3
	212	57,6
	220	55,4
	999	52,5
0805 20 10	204	83,3
	999	83,3
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	63,2
	204	64,6
	220	54,6
	464	142,2
	624	76,8
	999	80,3
0805 50 10	052	48,2
	220	80,7
	600	71,5
	999	66,8
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	060	42,4
	400	98,5
	404	104,7
	720	120,1
	999	91,4
	999	91,4
0808 20 50	400	116,4
	528	82,9
	720	48,6
	999	82,6

⁽¹⁾ Ονοματολογία των χωρών που καθορίζεται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2020/2001 της Επιτροπής (ΕΕ L 273 της 16.10.2001, σ. 6). Ο κωδικός «999» αντιπροσωπεύει «άλλες καταγωγές».

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 60/2003 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ**της 15ης Ιανουαρίου 2003****για την έναρξη διαγωνισμού για τη μείωση των δασμών κατά την εισαγωγή στην Πορτογαλία αραβόσιτου προελεύσεως τρίτων χωρών**

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1992, περί κοινής οργάνωσης αγοράς στον τομέα των σιτηρών ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1666/2000 ⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 12 παράγραφος 1,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Δυνάμει των συμφωνιών που συνήφθησαν στα πλαίσια των πολυμερών διαπραγματεύσεων του Γύρου της Ουρουγουάης, η Κοινότητα ανέλαβε την υποχρέωση να εισαγάγει στην Πορτογαλία ορισμένη ποσότητα αραβόσιτου.
- (2) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1839/95 της Επιτροπής, της 26ης Ιουλίου 1995, για τη θέσπιση των λεπτομερειών εφαρμογής των δασμολογικών ποσοστώσεων για την εισαγωγή αραβόσιτου και σόργου στην Ισπανία και αραβόσιτου στην Πορτογαλία ⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2235/2000 ⁽⁴⁾, ο οποίος περιλαμβάνει τις κυβερνητικές και διοικητικές ρυθμίσεις του ειδικού αυτού καθεστώτος. Ο κανονισμός αυτός έχει καθορίσει ειδικές συμπληρωματικές λεπτομέρειες που είναι αναγκαίες για την εφαρμογή του διαγωνισμού, ιδίως εκείνες που αφορούν τη σύσταση και την αποδέσμευση της εγγύησης που θα συσταθεί από τους επιχειρηματίες για να υπάρξει διασφάλιση της τηρήσεως των υποχρεώσεών τους, και ειδικότερα τις υποχρεώσεις μεταποίησης ή χρησιμοποίησης στην πορτογαλική αγορά του εισαγόμενου προϊόντος.
- (3) Λόγω των προφανών αναγκών της αγοράς στην Πορτογαλία θα πρέπει να προκηρυχθεί διαγωνισμός, για εισαγωγές με μειωμένο δασμό αραβόσιτου, μέσα στα πλαίσια του ειδικού αυτού καθεστώτος εισαγωγής.

- (4) Τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής διαχείρισης σιτηρών,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

1. Διεξάγεται διαγωνισμός για τη μείωση του δασμού που προβλέπεται στο άρθρο 10 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 για την εισαγωγή αραβόσιτου στην Πορτογαλία.

2. Ο διαγωνισμός διαρκεί μέχρι τις 13 Μαρτίου 2003. Κατά τη διάρκεια του πραγματοποιούνται εβδομαδιαίοι διαγωνισμοί για τους οποίους οι ποσότητες και οι ημερομηνίες υποβολής των προσφορών καθορίζονται στην προκήρυξη του διαγωνισμού.

3. Εφαρμόζονται οι διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1839/95 εφόσον δεν υπάρχουν διατάξεις του παρόντος κανονισμού που θεσπίζουν το αντίθετο.

Άρθρο 2

Τα πιστοποιητικά εισαγωγής που εκδίδονται στο πλαίσιο των παρόντων διαγωνισμών ισχύουν 50 ημέρες από την ημερομηνία της πραγματικής εκδόσεώς τους, κατά την έννοια του άρθρου 10 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1839/95.

Άρθρο 3

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 15 Ιανουαρίου 2003.

Για την Επιτροπή
 Franz FISCHLER
 Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ L 181 της 1.7.1992, σ. 21.

⁽²⁾ ΕΕ L 193 της 29.7.2000, σ. 1.

⁽³⁾ ΕΕ L 177 της 28.7.1995, σ. 4.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 256 της 10.10.2000, σ. 13.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 61/2003 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
της 15ης Ιανουαρίου 2003

για την τροποποίηση των παραρτημάτων I και II του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2377/90 του Συμβουλίου για τη θέσπιση κοινοτικής διαδικασίας για τον καθορισμό των ανώτατων ορίων καταλοίπων κτηνιατρικών φαρμάκων στα τρόφιμα ζωικής προέλευσης

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2377/90 του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 1990, για τη θέσπιση κοινοτικής διαδικασίας για τον καθορισμό των ανώτατων ορίων καταλοίπων κτηνιατρικών φαρμάκων στα τρόφιμα ζωικής προέλευσης ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1937/2002 της Επιτροπής ⁽²⁾, και ιδίως τα άρθρα 6, 7 και 8,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2377/90, πρέπει να θεσπιστούν προοδευτικά όρια καταλοίπων κτηνιατρικών φαρμάκων για όλες τις φαρμακολογικά δραστικές ουσίες που χρησιμοποιούνται στην Κοινότητα σε κτηνιατρικά φάρμακα προοριζόμενα να χορηγηθούν σε παραγωγικά ζώα.
- (2) Ανώτατα όρια καταλοίπων πρέπει να θεσπιστούν μόνον αφού εξεταστούν στο πλαίσιο της επιτροπής κτηνιατρικών φαρμάκων όλα τα συναφή πληροφοριακά στοιχεία που αφορούν την ασφάλεια των καταλοίπων της σχετικής ουσίας για τον καταναλωτή τροφίμων ζωικής προέλευσης, καθώς και η επίδραση των καταλοίπων στη βιομηχανική μεταποίηση των τροφίμων.
- (3) Κατά τη θέσπιση ανώτατων ορίων για τα κατάλοιπα των κτηνιατρικών φαρμάκων στα τρόφιμα ζωικής προέλευσης, χρειάζεται να καθορισθούν τα ζωικά είδη στα οποία επιτρέπεται η παρουσία των καταλοίπων αυτών, οι ποσότητες που επιτρέπεται να ανευρίσκονται σε καθένα από τους ιστούς που λαμβάνονται από το ζώο στο οποίο χορηγήθηκε το φάρμακο (ιστός-στόχος) και η φύση του καταλοίπου εκείνου που είναι κατάλληλο για τον έλεγχο των καταλοίπων (κατάλοιπο ανιχνευτή).
- (4) Για τον έλεγχο των καταλοίπων, όπως προβλέπει η κοινοτική νομοθεσία στον τομέα αυτό, πρέπει εν γένει να καθορίζονται ανώτατα όρια καταλοίπων για τους ιστούς-στόχους του ήπατος ή των νεφρών ότι, ωστόσο, το ήπαρ και τα νεφρά αφαιρούνται συχνά από τα σφάγια που αποτελούν αντικείμενο διεθνών συναλλαγών και ότι, ως εκ τούτου, επιβάλλεται να καθορίζονται επίσης ανώτατα όρια για τους μύς ή τους λιπώδεις ιστούς.

- (5) Όσον αφορά τα κτηνιατρικά φάρμακα που προορίζονται να χορηγηθούν σε πτηνά που βρίσκονται σε περίοδο ωοτοκίας, σε ζώα που βρίσκονται σε περίοδο γαλουχίας ή σε μέλισσες, πρέπει επίσης να καθοριστούν ανώτατα όρια για τα αυγά, το γάλα ή το μέλι.
- (6) Οι ουσίες κεφαλήνιο και περμεθρίνη πρέπει να προστεθούν στο παράρτημα I του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2377/90.
- (7) Πρέπει να προστεθεί η ουσία τριχλωρμεθιαζίδη στο παράρτημα II του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2377/90.
- (8) Πρέπει να προβλεφθεί επαρκώς προθεσμία πριν από την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού ώστε να μπορέσουν τα κράτη μέλη να πραγματοποιήσουν, υπό το πρίσμα των διατάξεων του παρόντος κανονισμού, τις αναγκαίες τροποποιήσεις στις άδειες κυκλοφορίας των εν λόγω φαρμακευτικών προϊόντων, που χορηγήθηκαν σύμφωνα με την οδηγία 2001/82/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽³⁾, ούτως ώστε να ληφθούν υπόψη οι διατάξεις του παρόντος κανονισμού.
- (9) Τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της μόνιμης επιτροπής κτηνιατρικών φαρμάκων,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Τα παραρτήματα I και II του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2377/90 τροποποιούνται σύμφωνα με το παράρτημα του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την τρίτη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Εφαρμόζεται από την εξηκοστή ημέρα της δημοσίευσής του.

⁽¹⁾ ΕΕ L 224 της 18.8.1990, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 297 της 31.10.2002, σ. 3.

⁽³⁾ ΕΕ L 311 της 28.11.2001, σ. 1.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 15 Ιανουαρίου 2003.

Για την Επιτροπή
Erkki LIIKANEN
Μέλος της Επιτροπής

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

A. Το παράρτημα I του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2377/90 τροποποιείται ως εξής:

1. Φάρμακα κατά των λοιμώξεων

1.2. Αντιβιοτικά

1.2.2. Κεφαλοσπορίνες

Φαρμακολογικός ενεργός(-οί) ουσία(-ες)	Κατάλογο-δείκτης	Ζωικά είδη	Ανώτατα όρια καταλοίπων	Ιστοί-στόχοι
«Κεφαλόνιο	Κεφαλόνιο	Βοοειδή	20 µg/kg	Γάλα»

2. Φάρμακα δρώντα κατά των παρασίτων

2.2. Φάρμακα κατά των εκτοπαρασίτων

2.2.3. Πυρεθρινή και πυρεθροειδή

Φαρμακολογικός ενεργός(-οί) ουσία(-ες)	Κατάλογο-δείκτης	Ζωικά είδη	Ανώτατα όρια καταλοίπων	Ιστοί-στόχοι
«Περμεθρίνη	Περμεθρίνη [άθροισμα των ισομερές]	Βοοειδή	50 µg/kg 500 µg/kg 50 µg/kg 50 µg/kg 50 µg/kg	Μύες Λιπώδης ιστός Ήπαρ Νεφροί Γάλα (*)

(*) Πρέπει να τηρούνται οι λοιπές διατάξεις της οδηγίας 98/82/ΕΚ του Επιτροπής (ΕΕ L 290 της 29.10.1998, σ. 25).»

B. Το παράρτημα II του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2377/90 τροποποιείται ως εξής:

2. Οργανικές ενώσεις

Φαρμακολογικός ενεργός(-οί) ουσία(-ες)	Ζωικά είδη
«Τριχλωρμεθειαζίδη	Όλα τα είδη θηλαστικών από τα οποία παράγονται τρόφιμα»

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 62/2003 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 14ης Ιανουαρίου 2003

για τη θέσπιση των κατά μονάδα αξιών για τον καθορισμό της δασμολογητέας αξίας ορισμένων αναλώσιμων εμπορευμάτων

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, με τον οποίο καθιερώνεται ο κοινοτικός τελωνειακός κώδικας ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2700/2000 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽²⁾,τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2454/93 της Επιτροπής, της 2ας Ιουλίου 1993, για τον καθορισμό ορισμένων διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2913/92 του Συμβουλίου με τον οποίο καθιερώνεται ο κοινοτικός τελωνειακός κώδικας ⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 444/2002 ⁽⁴⁾, και ιδίως το άρθρο 173 παράγραφος 1,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Στα άρθρα 173 έως 177 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2454/93 προβλέπονται τα κριτήρια για τη θέσπιση, εκ μέρους της Επιτροπής, κατά μονάδα αξιών περιοδικής

ισχύος για τα προϊόντα που καθορίζονται σύμφωνα με την κατάταξη που αναφέρεται στο παράρτημα 26 του εν λόγω κανονισμού.

(2) Η εφαρμογή των κανόνων και των κριτηρίων, που καθορίζονται στα ανωτέρω άρθρα επί των στοιχείων που ανακοινώθηκαν στην Επιτροπή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 173 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2454/93, οδηγεί, για τα σχετικά προϊόντα, στον καθορισμό των κατά μονάδα αξιών σύμφωνα με τον τρόπο που αναφέρεται στο παράρτημα του παρόντος κανονισμού,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Οι κατά μονάδα αξίες που αναφέρονται στο άρθρο 173 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2454/93 καθορίζονται σύμφωνα με τον πίνακα του παραρτήματος.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 17 Ιανουαρίου 2003.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 14 Ιανουαρίου 2003.

Για την Επιτροπή
Erkki LIIKANEN
Μέλος της Επιτροπής⁽¹⁾ ΕΕ L 302 της 19.10.1992, σ. 1.⁽²⁾ ΕΕ L 311 της 12.12.2000, σ. 17.⁽³⁾ ΕΕ L 253 της 11.10.1993, σ. 1.⁽⁴⁾ ΕΕ L 68 της 12.3.2002, σ. 11.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Κώδικας	Περιγραφή εμπορευμάτων Είδη, ποικιλίες, κωδικός ΣΟ	Ύψος των κατά μονάδα αξιών/100 kg καθαρού βάρους			
		EUR	DKK	SEK	GBP
1.10	Πατάτες πρώιμες 0701 90 50	43,61	323,96	398,51	28,49
1.30	Κρεμμύδια άλλα και προς φύτευση 0703 10 19	6,92	51,39	63,22	4,52
1.40	Σκόρδα 0703 20 00	133,79	993,95	1 222,67	87,42
1.50	Πράσα ex 0703 90 00	95,91	712,52	876,47	62,67
1.60	Κουνουπίδια και μπρόκολα 0704 10 00	—	—	—	—
1.80	Κράμβες λευκές και κράμβες ερυθρές 0704 90 10	110,92	824,02	1 013,64	72,48
1.90	Μπρόκολα [<i>Brassica oleracea</i> L. convar. <i>botrytis</i> (L.) Alef var. <i>italica</i> Plenck] ex 0704 90 90	61,43	456,36	561,38	40,14
1.100	Λάχανο του είδους κήνος ex 0704 90 90	50,84	377,69	464,60	33,22
1.110	Μαρούλια στρογγυλά 0705 11 00	—	—	—	—
1.130	Καρότα ex 0706 10 00	29,39	218,34	268,58	19,20
1.140	Ραφανίδες ex 0706 90 00	89,92	668,01	821,72	58,75
1.160	Μπιζέλια (<i>Pisum sativum</i>) 0708 10 00	406,90	3 022,84	3 718,43	265,87
1.170	Φασόλια:				
1.170.1	Φασόλια (<i>Vigna</i> spp., <i>Phaseolus</i> spp.) ex 0708 20 00	116,57	865,98	1 065,25	76,17
1.170.2	Φασόλια (<i>Phaseolus</i> ssp. <i>vulgaris</i> var. <i>Compressus</i> Savi) ex 0708 20 00	54,23	402,87	495,58	35,43
1.180	Κύαμοι ex 0708 90 00	—	—	—	—
1.190	Αγκινάρες 0709 10 00	—	—	—	—
1.200	Σπαράγγια:				
1.200.1	— Πράσινα ex 0709 20 00	299,32	2 223,66	2 735,36	195,58
1.200.2	— Έτερα ex 0709 20 00	327,41	2 432,35	2 992,06	213,93
1.210	Μελιτζάνες 0709 30 00	114,49	850,55	1 046,27	74,81

Κώδικας	Περιγραφή εμπορευμάτων Είδη, ποικιλίες, κωδικός ΣΟ	Ύψος των κατά μονάδα αξιών/100 kg καθαρού βάρους			
		EUR	DKK	SEK	GBP
1.220	Σέλινα με ραβδώσεις [<i>Arium graveolens</i> L., var. <i>dulce</i> (Mill.) Pers.] ex 0709 40 00	110,51	820,96	1 009,87	72,21
1.230	Μανιτάρια του είδους <i>Chanterelles</i> 0709 59 10	809,36	6 012,74	7 396,34	528,84
1.240	Γλυκοπιπεριές 0709 60 10	93,60	695,36	855,37	61,16
1.270	Γλυκοπατάτες ολόκληρες, ωπές (που προορίζονται για την ανθρώπινη κατανάλωση) 0714 20 10	80,32	596,69	733,99	52,48
2.10	Κάστανα (<i>Castanea</i> spp.), ωπά ex 0802 40 00	—	—	—	—
2.30	Ανανάδες ωποί ex 0804 30 00	106,84	793,70	976,33	69,81
2.40	Αχλάδια της ποικιλίας <i>Avocats</i> , ωπά ex 0804 40 00	185,11	1 375,18	1 691,63	120,95
2.50	Αχλάδια της ποικιλίας <i>goyaves</i> και μάγγες, ωπαί ex 0804 50 00	82,90	615,87	757,59	54,17
2.60	Πορτοκάλια γλυκά, ωπά:				
2.60.1	— Αιματόσαρκα και ημιαιματόσαρκα 0805 10 10	—	—	—	—
2.60.2	— <i>Navel</i> s, <i>Navelines</i> , <i>Navelates</i> , <i>Salustianas</i> , <i>Vernas</i> , <i>Valencia Lates</i> , <i>Maltaises</i> , <i>Shamoutis</i> , <i>Ovalis</i> , <i>Trovita</i> , <i>Hamlins</i> 0805 10 30	—	—	—	—
2.60.3	— Έτερα 0805 10 50	—	—	—	—
2.70	Μανταρίνια (στα οποία περιλαμβάνονται και τα <i>Tangerines</i> και τα <i>Satsumas</i>), ωπά. Κλημεντίνες (<i>Clémentines</i>), <i>Wilkins</i> και παρόμοια υβρίδια εσπεριδοειδών, ωπά:				
2.70.1	— <i>Clémentines</i> ex 0805 20 10	—	—	—	—
2.70.2	— <i>Monréales</i> et <i>Satsumas</i> ex 0805 20 30	—	—	—	—
2.70.3	— Μανταρίνια και εκείνα του είδους <i>wilkins</i> ex 0805 20 50	—	—	—	—
2.70.4	— <i>Tangerines</i> και έτερα ex 0805 20 70 ex 0805 20 90	—	—	—	—
2.85	Γλυκολέμονα (<i>Citrus aurantifolia</i> , <i>Citrus latifolia</i>), ωπά 0805 50 90	120,54	895,48	1 101,54	78,76
2.90	Φράπες και γκρέιπ-φρουτ, ωπά:				
2.90.1	— Λευκά ex 0805 40 00	54,32	403,55	496,41	35,49
2.90.2	— Ροζ ex 0805 40 00	59,77	444,02	546,19	39,05

Κώδικας	Περιγραφή εμπορευμάτων Είδη, ποικιλίες, κωδικός ΣΟ	Ύψος των κατά μονάδα αξιών/100 kg καθαρού βάρους			
		EUR	DKK	SEK	GBP
2.100	Σταφυλαί επιτραπέζιοι 0806 10 10	183,20	1 360,98	1 674,15	119,70
2.110	Καρπούζια 0807 11 00	27,81	206,60	254,14	18,17
2.120	Πέπονες (εκτός των υδροπεπόνων):				
2.120.1	— Amarillo, Cuper, Honey Dew (συμπεριλαμβάνεται Cantalene), Onteniente, Piel de Sapo (συμπεριλαμβάνεται Verde Liso), Rochet, Tendral, Futuro ex 0807 19 00	47,81	355,18	436,91	31,24
2.120.2	— Ήτεροι ex 0807 19 00	94,25	700,16	861,27	61,58
2.140	Αχλάδια:				
2.140.1	Αχλάδια-Nashi (Pyrus pyrifolia), Αχλάδια-Ya (Pyrus bretschneideri) ex 0808 20 50	—	—	—	—
2.140.2	Ήτεροι ex 0808 20 50	—	—	—	—
2.150	Βερίκοκα 0809 10 00	88,93	660,66	812,69	58,11
2.160	Κεράσια 0809 20 95 0809 20 05	465,53	3 458,43	4 254,25	304,18
2.170	Ροδάκινα 0809 30 90	150,58	1 118,67	1 376,09	98,39
2.180	Ροδάκινα υπό την ονομασία Nectarines ex 0809 30 10	173,45	1 288,53	1 585,03	113,33
2.190	Δαμάσκηνα 0809 40 05	127,78	949,29	1 167,73	83,49
2.200	Φράουλες 0810 10 00	396,00	2 941,88	3 618,84	258,75
2.205	Σμέουρα 0810 20 10	361,18	2 683,21	3 300,64	236,00
2.210	Καρποί των φυτών Myrtilles (καρποί του Vaccinium myrtillus) 0810 40 30	1 967,64	14 617,60	17 981,28	1 285,66
2.220	Ακτινίδια (Actinidia chinensis Planch.) 0810 50 00	172,39	1 280,69	1 575,39	112,64
2.230	Ρόδια ex 0810 90 95	167,25	1 242,50	1 528,41	109,28
2.240	Διόσπυρος (συμπεριλαμβάνεται το Sharon) ex 0810 90 95	111,55	828,73	1 019,43	72,89
2.250	Λίτσι ex 0810 90 30	220,81	1 640,40	2 017,87	144,28

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 63/2003 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
της 15ης Ιανουαρίου 2003
για τον καθορισμό των δασμών κατά την εισαγωγή στον τομέα των σιτηρών

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1992, περί κοινής οργανώσεως της αγοράς στον τομέα των σιτηρών ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1666/2000 ⁽²⁾,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1249/96 της Επιτροπής, της 28ης Ιουνίου 1996, περί λεπτομερειών εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 του Συμβουλίου όσον αφορά τους δασμούς κατά την εισαγωγή στον τομέα των σιτηρών ⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1900/2002 ⁽⁴⁾, και ιδίως το άρθρο 2 παράγραφος 1,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Το άρθρο 10 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 προβλέπει ότι κατά την εισαγωγή των προϊόντων που αναφέρονται στο άρθρο 1 του εν λόγω κανονισμού, εισπράττονται οι δασμοί του κοινού δασμολογίου. Εντούτοις, για τα προϊόντα που αναφέρονται στην παράγραφο 2 του άρθρου αυτού, ο δασμός κατά την εισαγωγή ισούται με την τιμή παρεμβάσεως που ισχύει για τα προϊόντα αυτά κατά την εισαγωγή προσαυξημένη κατά 55 % και μειωμένη κατά την τιμή *cif* κατά την εισαγωγή που εφαρμόζεται στην εν λόγω αποστολή. Εντούτοις, ο δασμός αυτός δεν είναι δυνατός να υπερβαίνει το δασμό του κοινού δασμολογίου.
- (2) Δυνάμει του άρθρου 10 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92, οι τιμές *cif* κατά την εισαγωγή υπολογίζονται με βάση τις αντιπροσωπευτικές τιμές για το εν λόγω προϊόν στη διεθνή αγορά.

- (3) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1249/96 έχει καθορίσει τις λεπτομέρειες εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 όσον αφορά τους δασμούς κατά την εισαγωγή στον τομέα των σιτηρών.
- (4) Οι δασμοί κατά την εισαγωγή εφαρμόζονται έως ότου ισχύει νέος καθορισμός. Εξακολουθούν επίσης να ισχύουν, εάν δεν διατίθεται καμία τιμή για το χρηματιστήριο αναφοράς που αναφέρεται στο παράρτημα II του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1249/96 κατά τη διάρκεια των δύο εβδομάδων που προηγούνται του προσεχούς καθορισμού.
- (5) Για να καταστεί δυνατή η κανονική λειτουργία του καθεστώτος των δασμών κατά την εισαγωγή, πρέπει, για τον υπολογισμό αυτό, να ληφθούν υπόψη οι αντιπροσωπευτικές τιμές της αγοράς που διαπιστώθηκαν κατά τη διάρκεια μιας περιόδου αναφοράς.
- (6) Η εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1249/96 οδηγεί στον καθορισμό των δασμών κατά την εισαγωγή, σύμφωνα με το παράρτημα του παρόντος κανονισμού,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Οι δασμοί κατά την εισαγωγή στον τομέα των σιτηρών που αναφέρονται στο άρθρο 10 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 καθορίζονται στο παράρτημα I του παρόντος κανονισμού, με βάση τα στοιχεία που περιλαμβάνονται στο παράρτημα II.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 16 Ιανουαρίου 2003.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 15 Ιανουαρίου 2003.

Για την Επιτροπή
 J. M. SILVA RODRÍGUEZ
 Γενικός Διευθυντής Γεωργίας

⁽¹⁾ ΕΕ L 181 της 1.7.1992, σ. 21.

⁽²⁾ ΕΕ L 193 της 29.7.2000, σ. 1.

⁽³⁾ ΕΕ L 161 της 29.6.1996, σ. 125.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 287 της 25.10.2002, σ. 15.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

Δασμοί κατά την εισαγωγή των προϊόντων που αναφέρονται στο άρθρο 10 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92

Κωδικός ΣΟ	Περιγραφή των εμπορευμάτων	Δασμός κατά την εισαγωγή ⁽¹⁾ (σε EUR/τόνο)
1001 10 00	Σιτάρι σκληρό υψηλής ποιότητας	0,00
	μέσης ποιότητας	0,00
	βασικής ποιότητας	0,00
1001 90 91	Σιτάρι μαλακό που προορίζεται για σπορά	0,00
1001 90 99	Σιτάρι μαλακό, εκλεκτής ποιότητας εκτός από εκείνο που προορίζεται για σπορά ⁽²⁾	0,00
1002 00 00	Σίκαλη	32,62
1005 10 90	Καλαμπόκι για σπορά εκτός από το υβρίδιο	42,72
1005 90 00	Καλαμπόκι εκτός από αυτό που προορίζεται για σπορά ⁽³⁾	42,72
1007 00 90	Σόργο σε κόκκους εκτός από το υβρίδιο που προορίζεται για σπορά	32,62

⁽¹⁾ Για τα εμπορεύματα που φθάνουν στην Κοινότητα από τον Ατλαντικό Ωκεανό ή μέσω της διώρυγας του Σουέζ [άρθρο 2 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1249/96] ο εισαγωγέας μπορεί να επωφεληθεί μειώσεως των δασμών κατά:

— 3 EUR ανά τόνο εάν το λιμάνι βρίσκεται στην Μεσόγειο θάλασσα ή,

— 2 EUR ανά τόνο εάν το λιμάνι εκφόρτωσης βρίσκεται στην Ιρλανδία, στο Ηνωμένο Βασίλειο, στη Δανία, στη Σουηδία, στη Φινλανδία ή από την πλευρά του Ατλαντικού της βιηρικής χερσονήσου.

⁽²⁾ Ο εισαγωγέας επωφελείται κατ' αποκοπή μειώσεως 14 ευρώ ανά τόνο.

⁽³⁾ Ο εισαγωγέας μπορεί να επωφεληθεί κατ' αποκοπή μειώσεως 24 ευρώ ανά τόνο όταν πληρούνται οι προϋποθέσεις που καθορίζονται στο άρθρο 2 παράγραφος 5 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1249/96.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ

Στοιχεία υπολογισμού των δασμών

(περίοδος από τις 31.12.2002 έως τις 14.1.2003)

1. Μέσοι όροι της περιόδου των δύο εβδομάδων που προηγούνται της ημέρας του καθορισμού:

Χρηματιστηριακές τιμές	Minneapolis	Chicago	Minneapolis	Minneapolis	Minneapolis	Minneapolis
Προϊόν (% πρωτεΐνες έως 12 % υγρασία)	HRS2. 14 %	YC3	HAD2	μέσης ποιότητας (*)	βασικής ποιότητας (**)	US barley 2
Τιμή (EUR/τόνο)	132,50	89,07	218,25 (***)	208,25 (***)	188,25 (***)	113,99 (***)
Πριμοδότηση για τον Κόλπο του Μεξικού (EUR/τόνο)	36,27	14,82	—	—	—	—
Πριμοδότηση για τις Μεγάλες Λίμνες (EUR/τόνο)	—	—	—	—	—	—

(*) Αρνητική πριμοδότηση 10 EUR ανά τόνο [άρθρο 4 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1249/96].

(**) Αρνητική πριμοδότηση 30 EUR ανά τόνο [άρθρο 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2378/2002].

(***) Fob Gulf.

2. Ναύλος/κόστος: Κόλπος του Μεξικού-Rotterdam: 14,75 EUR/τόνο. Μεγάλες Λίμνες-Rotterdam: 23,15 EUR/τόνο.

3. Επιδοτήσεις που προβλέπονται στο άρθρο 4 παράγραφος 2 τρίτο εδάφιο του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1249/96: 0,00 EUR/τόνο (HRW2)
0,00 EUR/τόνο (SRW2).

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 64/2003 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
της 15ης Ιανουαρίου 2003

για τροποποίηση των επιστροφών που εφαρμόζονται κατά την εξαγωγή των σιτηρών, των αλεύρων και των πλιγουριών και σιμιγδαλιών σίτου ή σικάλεως

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1992, περί κοινής οργάνωσης αγοράς στον τομέα των σιτηρών⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1666/2000⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 13 παράγραφος 2 τέταρτο εδάφιο,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Οι επιστροφές που εφαρμόζονται κατά την εξαγωγή των σιτηρών, των αλεύρων και των πλιγουριών και σιμιγδαλιών σίτου ή σικάλεως έχουν καθορισθεί από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 37/2003 της Επιτροπής⁽³⁾.

- (2) Η εφαρμογή των λεπτομερειών που περιλαμβάνονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 37/2003 των στοιχείων των οποίων έλαβε γνώση η Επιτροπή, οδηγεί στην τροποποίηση των επιστροφών κατά την εξαγωγή, που ισχύουν επί του παρόντος, σύμφωνα με το παράρτημα του παρόντος κανονισμού,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Οι επιστροφές κατά την εξαγωγή των αναφερόμενων στο άρθρο 1 στοιχεία α), β) και γ) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 προϊόντων, ως έχουν, οι οποίες καθορίζονται στο παράρτημα του τροποποιημένου κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 37/2003 τροποποιούνται σύμφωνα με τα ποσά που ορίζονται στο παράρτημα για τα προϊόντα που αναφέρονται σ' αυτό.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 16 Ιανουαρίου 2003.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 15 Ιανουαρίου 2003.

Για την Επιτροπή
Franz FISCHLER
Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ L 181 της 1.7.1992, σ. 21.

⁽²⁾ ΕΕ L 193 της 29.7.2000, σ. 1.

⁽³⁾ ΕΕ L 5 της 10.1.2003, σ. 7.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

του κανονισμού της Επιτροπής, της 15ης Ιανουαρίου 2003, για τροποποίηση των επιστροφών που εφαρμόζονται κατά την εξαγωγή των σιτηρών, των αλεύρων και των πλιγουριών και σιμιγδαλιών σίτου ή σικάλεως

Κωδικός προϊόντος	Προορισμός	Μονάδα μέτρησης	Επιστροφή	Κωδικός προϊόντος	Προορισμός	Μονάδα μέτρησης	Επιστροφή
1001 10 00 9200	—	EUR/t	—	1101 00 15 9130	C09	EUR/t	10,25
1001 10 00 9400	—	EUR/t	—	1101 00 15 9150	C09	EUR/t	9,50
1001 90 91 9000	—	EUR/t	—	1101 00 15 9170	C09	EUR/t	8,75
1001 90 99 9000	C05	EUR/t	0	1101 00 15 9180	C09	EUR/t	8,25
1002 00 00 9000	C06	EUR/t	0	1101 00 15 9190	—	EUR/t	—
1003 00 10 9000	—	EUR/t	—	1101 00 90 9000	—	EUR/t	—
1003 00 90 9000	C07	EUR/t	0	1102 10 00 9500	C10	EUR/t	24,75
1004 00 00 9200	—	EUR/t	—	1102 10 00 9700	C10	EUR/t	19,50
1004 00 00 9400	C06	EUR/t	0	1102 10 00 9900	—	EUR/t	—
1005 10 90 9000	—	EUR/t	—	1103 11 10 9200	C11	EUR/t	0 ⁽¹⁾
1005 90 00 9000	C08	EUR/t	0	1103 11 10 9400	C11	EUR/t	0 ⁽¹⁾
1007 00 90 9000	—	EUR/t	—	1103 11 10 9900	—	EUR/t	—
1008 20 00 9000	—	EUR/t	—	1103 11 90 9200	C11	EUR/t	0 ⁽¹⁾
1101 00 11 9000	—	EUR/t	—	1103 11 90 9800	—	EUR/t	—
1101 00 15 9100	C09	EUR/t	11,00				

⁽¹⁾ Όταν αυτό το προϊόν περιέχει σιμιγδάλι συσσωματωμένο, ουδεμία επιστροφή χορηγείται κατά την εξαγωγή.

NB: Οι κωδικοί των προϊόντων, καθώς και οι κωδικοί των προορισμών της σειράς «Α» ορίζονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3846/87 της Επιτροπής (ΕΕ L 366 της 24.12.1987, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε.

Οι λοιποί προορισμοί ορίζονται ως εξής:

C05 Όλοι οι προορισμοί πλην της Βουλγαρίας, της Εσθονίας, της Ουγγαρίας, της Λετονίας, της Λιθουανίας, της Πολωνίας, της Τσεχικής Δημοκρατίας, της Ρουμανίας, της Σλοβακίας και της Σλοβενίας.

C06 Όλοι οι προορισμοί πλην της Βουλγαρίας, της Εσθονίας, της Ουγγαρίας, της Λετονίας, της Λιθουανίας, της Τσεχικής Δημοκρατίας, της Σλοβακίας και της Σλοβενίας.

C07 Όλοι οι προορισμοί πλην της Βουλγαρίας, της Εσθονίας, της Ουγγαρίας, της Λετονίας, της Τσεχικής Δημοκρατίας, της Σλοβακίας και της Σλοβενίας.

C08 Όλοι οι προορισμοί πλην της Βουλγαρίας, της Εσθονίας, της Ουγγαρίας, της Τσεχικής Δημοκρατίας, της Ρουμανίας, της Σλοβακίας και της Σλοβενίας.

C09 Όλοι οι προορισμοί πλην της Εσθονίας, της Ουγγαρίας, της Λετονίας, της Λιθουανίας, της Πολωνίας και της Ρουμανίας.

C10 Όλοι οι προορισμοί πλην της Βουλγαρίας, της Εσθονίας, της Ουγγαρίας, της Λετονίας, της Λιθουανίας, της Πολωνίας και της Σλοβενίας.

C11 Όλοι οι προορισμοί πλην της Εσθονίας, της Ουγγαρίας, της Λετονίας, της Λιθουανίας και της Ρουμανίας.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 65/2003 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
της 15ης Ιανουαρίου 2003
για τροποποίηση των επιστροφών που εφαρμόζονται κατά την εξαγωγή της βύνης

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 του Συμβουλίου της 30ής Ιουνίου 1992 περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα των σιτηρών ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1666/2000 της Επιτροπής ⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 13 παράγραφος 2 τέταρτο εδάφιο,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Οι επιστροφές που εφαρμόζονται κατά την εξαγωγή της βύνης έχουν καθορισθεί από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1136/2002 της Επιτροπής ⁽³⁾.
- (2) Η εφαρμογή των κανόνων, κριτηρίων και λεπτομερειών που αναφέρονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1136/2002 στα στοιχεία που διαθέτει προς το παρόν η Επιτροπή οδηγεί

στην τροποποίηση των επιστροφών κατά την εξαγωγή, οι οποίες ισχύουν σήμερα, όπως καθορίζεται στο παράρτημα του παρόντος κανονισμού,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Οι επιστροφές κατά την εξαγωγή της βύνης που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχείο γ) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 τροποποιούνται σύμφωνα με τα ποσά που ορίζονται στο παράρτημα του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 16 Ιανουαρίου 2003.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 15 Ιανουαρίου 2003.

Για την Επιτροπή
Franz FISCHLER
Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ L 181 της 1.7.1992, σ. 21.

⁽²⁾ ΕΕ L 193 της 29.7.2000, σ. 1.

⁽³⁾ ΕΕ L 169 της 28.6.2002, σ. 39.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

του κανονισμού της Επιτροπής, της 15ης Ιανουαρίου 2003, για τροποποίηση των επιστροφών που εφαρμόζονται κατά την εξαγωγή της βύνης

Κωδικός προϊόντος	Προορισμός	Μονάδα μέτρησης	Επιστροφή
1107 10 19 9000	C12	EUR/t	0,00
1107 10 99 9000	C13	EUR/t	0,00
1107 20 00 9000	C12	EUR/t	0,00

Σημ.: Οι κωδικοί των προϊόντων, καθώς και οι κωδικοί των προορισμών της σειράς «Α» ορίζονται στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3846/87 της Επιτροπής (ΕΕ L 366 της 24.12.1987, σ. 1), όπως έχει τροποποιηθεί.

Οι αριθμητικοί κωδικοί των προορισμών ορίζονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2020/2001 (ΕΕ L 273 της 16.10.2001, σ. 6).

Οι λοιποί προορισμοί ορίζονται ως εξής:

C12 Όλοι οι προορισμοί πλην της Βουλγαρίας, της Εσθονίας, της Ουγγαρίας, της Λιθουανίας, της Τσεχικής Δημοκρατίας, της Ρουμανίας και της Σλοβενίας.

C13 Όλοι οι προορισμοί πλην της Βουλγαρίας, της Εσθονίας, της Ουγγαρίας, της Λιθουανίας, της Τσεχικής Δημοκρατίας, της Ρουμανίας, της Σλοβακίας και της Σλοβενίας.

II

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση)

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 21ης Νοεμβρίου 2002

για την χρησιμοποίηση του Ταμείου Αλληλεγγύης της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά το σημείο 3 της διοργανικής συμφωνίας της 7ης Νοεμβρίου 2002 μεταξύ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής για τη χρηματοδότηση του Ταμείου Αλληλεγγύης της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που συμπληρώνει τη διοργανική συμφωνία της 6ης Μαΐου 1999 για τη δημοσιονομική πειθαρχία και τη βελτίωση της διαδικασίας του προϋπολογισμού

(2003/32/ΕΚ)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη διοργανική συμφωνία της 7ης Νοεμβρίου 2002 μεταξύ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής σχετικά με τους όρους που διέπουν τη χρησιμοποίηση του Ταμείου Αλληλεγγύης της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η οποία συμπληρώνει τη διοργανική συμφωνία της 6ης Μαΐου 1999 για τη δημοσιονομική πειθαρχία και τη βελτίωση της διαδικασίας του προϋπολογισμού⁽¹⁾, και ιδίως το σημείο 3,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2012/2002 του Συμβουλίου, της 11ης Νοεμβρίου 2002, για την ίδρυση του Ταμείου Αλληλεγγύης της Ευρωπαϊκής Ένωσης⁽²⁾,

την πρόταση της Επιτροπής,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Μετά τις καταστροφικές πλημμύρες που συνέβησαν τον Αύγουστο και τον Σεπτέμβριο του 2002 σε ορισμένα κράτη μέλη και υποψήφιες χώρες με τις οποίες διεξάγονται διαπραγματεύσεις προσχώρησης, η Ευρωπαϊκή Ένωση αποφάσισε τη δημιουργία Ταμείου Αλληλεγγύης της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUSF) για την αντιμετώπιση των θεομηνιών.
- (2) Η διοργανική συμφωνία της 7ης Νοεμβρίου 2002 επιτρέπει τη χρησιμοποίηση του Ταμείου για ετήσιο ανώτατο ποσό 1 δισεκατ. ευρώ.

(3) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2012/2002 περιλαμβάνει ειδική διάταξη, κατά την οποία το Ταμείο μπορεί να χρησιμοποιηθεί αναδρομικά για καταστροφές από τον Αύγουστο του τρέχοντος έτους.

(4) Οι ενδιαφερόμενες χώρες διαβίβασαν στην Επιτροπή τον υπολογισμό των ζημιών που προκλήθηκαν από τις πλημμύρες του Αυγούστου και του Σεπτεμβρίου του 2002,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Στο πλαίσιο του γενικού προϋπολογισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το οικονομικό έτος 2002, το Ταμείο Αλληλεγγύης της Ευρωπαϊκής Ένωσης θα χρησιμοποιηθεί για τη χορήγηση ποσού 728 εκατ. ευρώ, υπό τη μορφή ανάληψης υποχρεώσεων.

Άρθρο 2

Η παρούσα απόφαση δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Στρασβούργο, 21 Νοεμβρίου 2002.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Ο Πρόεδρος

P. COX

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

P. S. MØLLER

⁽¹⁾ ΕΕ C 283 της 20.11.2002, σ. 1.⁽²⁾ ΕΕ L 311 της 14.11.2002, σ. 3.

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 19ης Δεκεμβρίου 2002

για τον καθορισμό κριτηρίων και διαδικασιών αποδοχής των αποβλήτων στους χώρους υγειονομικής ταφής σύμφωνα με το άρθρο 16 και το παράρτημα II της οδηγίας 1999/31/ΕΚ

(2003/33/ΕΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

την οδηγία 1999/31/ΕΚ του Συμβουλίου, της 26ης Απριλίου 1999, περί υγειονομικής ταφής των αποβλήτων⁽¹⁾, και ιδίως το άρθρο 16 και το παράρτημα II,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Σύμφωνα με το άρθρο 16 της οδηγίας 1999/31/ΕΚ η Επιτροπή καθορίζει ειδικά κριτήρια ή/και μεθόδους δοκιμής, καθώς και τις αντίστοιχες οριακές τιμές, για εκάστη κατηγορία χώρων υγειονομικής ταφής.
- (2) Θα πρέπει να οριστεί διαδικασία για να προσδιορίζεται κατά πόσο είναι αποδεκτά τα απόβλητα στους χώρους υγειονομικής ταφής.
- (3) Θα πρέπει να καθορισθούν οριακές τιμές και άλλα κριτήρια για τα απόβλητα που γίνονται αποδεκτά στις διάφορες κατηγορίες χώρων υγειονομικής ταφής.
- (4) Θα πρέπει να καθορισθούν οι μέθοδοι δοκιμής που θα χρησιμοποιηθούν για να προσδιορίζεται κατά πόσο είναι αποδεκτά τα απόβλητα στους χώρους υγειονομικής ταφής.
- (5) Από τεχνικής απόψεως, είναι σκόπιμο να εξαιρεθούν από την εφαρμογή των κριτηρίων και διαδικασιών που καθορίζονται στο παράρτημα της παρούσας απόφασης, τα απόβλητα του εξορυκτικού κλάδου που εναποτίθενται εντός της περιοχής ανάπτυξης των αντίστοιχων δραστηριοτήτων.
- (6) Θα πρέπει να προβλεφθεί αρκούντως σύντομη μεταβατική περίοδος ώστε να μπορέσουν τα κράτη μέλη να διαμορφώσουν το απαιτούμενο σύστημα για την εφαρμογή της παρούσας απόφασης και είναι δυνατόν να απαιτηθεί περαιτέρω σύντομη μεταβατική περίοδος για να εξασφαλίσουν τα κράτη μέλη την εφαρμογή των οριακών τιμών.

- (7) Τα μέτρα που προβλέπονται στην παρούσα απόφαση δεν είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής που συστάθηκε δυνάμει του άρθρου 18 της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 1975, περί των στερεών αποβλήτων⁽²⁾. Επομένως, σύμφωνα με το άρθρο 18 παράγραφος 4 της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ, πρέπει να θεσπισθούν από το Συμβούλιο,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Η παρούσα απόφαση καθορίζει τα κριτήρια και τις διαδικασίες αποδοχής των αποβλήτων στους χώρους υγειονομικής ταφής σύμφωνα με τις αρχές που αναφέρονται στην οδηγία 1999/31/ΕΚ, και ιδίως στο παράρτημα II.

Άρθρο 2

Τα κράτη μέλη εφαρμόζουν τη διαδικασία που καθορίζεται στο τμήμα 1 του παραρτήματος της παρούσας απόφασης για να προσδιορίσουν κατά πόσο είναι αποδεκτά τα απόβλητα στους χώρους υγειονομικής ταφής.

Άρθρο 3

Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι τα απόβλητα γίνονται αποδεκτά σε χώρο υγειονομικής ταφής μόνον εφόσον πληρούν τα κριτήρια αποδοχής της αντίστοιχης κατηγορίας χώρων υγειονομικής ταφής, όπως αυτά ορίζονται στο τμήμα 2 του παραρτήματος της παρούσας απόφασης.

Άρθρο 4

Οι μέθοδοι δειγματοληψίας και δοκιμής που παρατίθενται στο τμήμα 3 του παραρτήματος της παρούσας απόφασης χρησιμοποιούνται για να προσδιορισθεί κατά πόσο είναι αποδεκτά τα απόβλητα στους χώρους υγειονομικής ταφής.

⁽¹⁾ ΕΕ L 182 της 16.7.1999, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 194 της 25.7.1975, σ. 39· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την απόφαση 96/350/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ L 135 της 6.6.1996, σ. 32).

Άρθρο 5

Υπό την επιφύλαξη της ισχύουσας κοινοτικής νομοθεσίας, τα κριτήρια και οι διαδικασίες που καθορίζονται στο παράρτημα της παρούσας απόφασης δεν εφαρμόζονται στα απόβλητα που προκύπτουν από την αναζήτηση, εξόρυξη, επεξεργασία και αποθήκευση ορυκτών πόρων και στα απόβλητα λατομείων, όταν εναποτίθενται επιτόπου. Ελλείψει ειδικής κοινοτικής νομοθεσίας, τα κράτη μέλη εφαρμόζουν εθνικά κριτήρια και διαδικασίες.

Άρθρο 6

Η Επιτροπή, επικουρούμενη από την επιτροπή που συνεστήθη σύμφωνα με το άρθρο 18 της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ, θεσπίζει τις τυχόν τροποποιήσεις που απαιτούνται για τη μελλοντική ενημέρωση της παρούσας απόφασης όσον αφορά την επιστημονική και τεχνολογική πρόοδο, παραδείγματος χάριν προσαρμογή των παραμέτρων στους καταλόγους των οριακών τιμών ή/και εξέλιξη των κριτηρίων αποδοχής και των οριακών τιμών για πρόσθετες υποκατηγορίες των χώρων υγειονομικής ταφής για τα μη επικίνδυνα απόβλητα.

Άρθρο 7

1. Η παρούσα απόφαση παράγει αποτελέσματα από τις 16 Ιουλίου 2004.
2. Τα κράτη μέλη εφαρμόζουν τα κριτήρια που καθορίζονται στο τμήμα 2 του παραρτήματος της παρούσας απόφασης, μέχρι τις 16 Ιουλίου 2005.

Άρθρο 8

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 19 Δεκεμβρίου 2002.

Για το Συμβούλιο
Η Πρόεδρος
M. FISCHER BOEL

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΚΑΙ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΑΠΟΔΟΧΗΣ ΤΩΝ ΑΠΟΒΛΗΤΩΝ ΣΤΟΥΣ ΧΩΡΟΥΣ ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΗΣ ΤΑΦΗΣ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Στο παρόν παράρτημα καθορίζεται ενιαία διαδικασία ταξινόμησης και αποδοχής των αποβλήτων σύμφωνα με το παράρτημα II της οδηγίας 1999/31/ΕΚ για την υγειονομική ταφή των αποβλήτων (οδηγία για την υγειονομική ταφή των αποβλήτων).

Σύμφωνα με το άρθρο 176 της συνθήκης, τα μέτρα προστασίας δεν εμποδίζουν τα κράτη μέλη να διατηρούν και να θεσπίζουν μέτρα περισσότερο ενισχυμένης προστασίας σε σχέση με εκείνα που καθορίζονται στο παρόν παράρτημα, υπό τον όρο ότι τα εν λόγω μέτρα συμβιβάζονται με τη συνθήκη. Τα μέτρα αυτά κοινοποιούνται στην Επιτροπή. Αυτό ενδέχεται να είναι ιδιαίτερα σημαντικό όσον αφορά τις οριακές τιμές για το κάδμιο και τον υδράργυρο στο τμήμα 2. Τα κράτη μέλη μπορούν επίσης να εφαρμόζουν οριακές τιμές για συστατικά που δεν περιλαμβάνονται στο τμήμα 2.

Στο τμήμα 1 του παρόντος παραρτήματος ορίζεται η διαδικασία αποδοχής των αποβλήτων στους χώρους υγειονομικής ταφής. Η διαδικασία αυτή περιλαμβάνει το βασικό χαρακτηρισμό, τον έλεγχο συμμόρφωσης και την επιτόπια επαλήθευση όπως ορίζεται στο τμήμα 3 του παραρτήματος II της οδηγίας για την υγειονομική ταφή των αποβλήτων.

Το τμήμα 2 του παρόντος παραρτήματος ορίζει τα κριτήρια αποδοχής για εκάστη κατηγορία χώρων ταφής. Τα απόβλητα γίνονται δεκτά στους χώρους υγειονομικής ταφής μόνον εφόσον ανταποκρίνονται στα κριτήρια αποδοχής της αντίστοιχης κατηγορίας χώρου υγειονομικής ταφής, όπως αυτά ορίζονται στο τμήμα 2 του παρόντος παραρτήματος.

Στο τμήμα 3 του παρόντος παραρτήματος απαριθμούνται οι μέθοδοι δειγματοληψίας και δοκιμών των αποβλήτων.

Το παράρτημα Α ορίζει την αξιολόγηση ασφαλείας που πρέπει να εκτελείται για τις υπόγειες εναποθηκεύσεις.

Το παράρτημα Β αποτελεί πληροφοριακό παράρτημα το οποίο παρέχει συνολική επισκόπηση των διαθέσιμων εναλλακτικών δυνατοτήτων σε ό,τι αφορά τους χώρους υγειονομικής ταφής στο πλαίσιο της οδηγίας και περιλαμβάνει παραδείγματα πιθανών υποκατηγοριοποιήσεων των χώρων υγειονομικής ταφής για τα μη επικίνδυνα απόβλητα.

1. Η ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΑΠΟΔΟΧΗΣ ΤΩΝ ΑΠΟΒΛΗΤΩΝ ΣΤΟΥΣ ΧΩΡΟΥΣ ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΗΣ ΤΑΦΗΣ

1.1. Βασικός χαρακτηρισμός

Ο βασικός χαρακτηρισμός είναι το πρώτο βήμα της διαδικασίας αποδοχής και αποτελεί πλήρη χαρακτηρισμό των αποβλήτων, συγκεντρώνοντας όλες τις απαραίτητες πληροφορίες για την ασφαλή εναπόθεσή τους μακροπρόθεσμα. Ο βασικός χαρακτηρισμός είναι υποχρεωτικός για κάθε είδους απόβλητα.

1.1.1. Οι λειτουργίες του βασικού χαρακτηρισμού έχουν ως εξής:

- α) Βασικές πληροφορίες για τα απόβλητα (είδος και προέλευση, σύνθεση, συνοχή, εκπλυσιμότητα και — όπου απαιτείται και είναι διαθέσιμες — άλλες χαρακτηριστικές ιδιότητες).
- β) Βασικές πληροφορίες για την κατανόηση της συμπεριφοράς των αποβλήτων στους χώρους υγειονομικής ταφής και εναλλακτικές δυνατότητες επεξεργασίας, όπως ορίζεται στο άρθρο 6 στοιχείο α) της οδηγίας για την υγειονομική ταφή των αποβλήτων.
- γ) Αξιολόγηση των αποβλήτων βάσει οριακών τιμών.
- δ) Προσδιορισμός των μεταβλητών καθοριστικής σημασίας (κρίσιμες παράμετροι) για τον έλεγχο συμμόρφωσης και εναλλακτικές δυνατότητες για την απλοποίηση του ελέγχου συμμόρφωσης (ώστε να μειωθεί ουσιαστικά ο αριθμός των συστατικών προς μέτρηση, μόνον όμως εφόσον αποδεικνύεται η εγκυρότητα των σχετικών πληροφοριών). Ο χαρακτηρισμός μπορεί να αποδίδει αναλογίες μεταξύ βασικού χαρακτηρισμού, αποτελεσμάτων των απλοποιημένων διαδικασιών δοκιμής και συχνότητας των δοκιμασιών για τον έλεγχο της συμμόρφωσης.

Εφόσον από το βασικό χαρακτηρισμό των αποβλήτων προκύπτει ότι τα απόβλητα ανταποκρίνονται στα κριτήρια που ορίζει το τμήμα 2 του παρόντος παραρτήματος για τις κατηγορίες χώρων υγειονομικής ταφής, τα απόβλητα γίνονται αποδεκτά για τη συγκεκριμένη κατηγορία χώρων ταφής. Εάν αυτό δεν συμβαίνει, τα απόβλητα δεν γίνονται δεκτά στην εν λόγω κατηγορία.

Ο παραγωγός των αποβλήτων ή ο αρμόδιος για τη διαχείρισή τους, είναι υπεύθυνος για την ορθότητα των πληροφοριών του χαρακτηρισμού.

Ο φορέας εκμετάλλευσης διατηρεί αρχεία στα οποία καταχωρούνται οι απαιτούμενες πληροφορίες για περίοδο η οποία καθορίζεται από το εκάστοτε κράτος μέλος.

1.1.2. Οι θεμελιώδεις απαιτήσεις για τον βασικό χαρακτηρισμό των αποβλήτων έχουν ως εξής:

- α) Πηγή και προέλευση των αποβλήτων.
- β) Πληροφορίες σχετικά με τη διεργασία που παράγει τα απόβλητα (περιγραφή και χαρακτηριστικά των πρώτων υλών και των προϊόντων).
- γ) Περιγραφή της μεθόδου επεξεργασίας των αποβλήτων που εφαρμόζεται σύμφωνα με το άρθρο 6 στοιχείο α) της οδηγίας για την υγειονομική ταφή των αποβλήτων ή δήλωση στην οποία αναφέρονται οι λόγοι για τους οποίους δεν θεωρείται αναγκαία οιαδήποτε ανάλογη επεξεργασία.
- δ) Δεδομένα σχετικά με τη σύσταση των αποβλήτων και την εκπλυσιμότητά τους, εφόσον κρίνεται αναγκαίο.
- ε) Εμφάνιση των αποβλήτων (οσμή, χρώμα, μορφή).
- στ) Κωδικός σύμφωνα με τον ευρωπαϊκό κατάλογο αποβλήτων (απόφαση 2001/118/ΕΚ της Επιτροπής) ⁽¹⁾.
- ζ) Για τα επικίνδυνα απόβλητα σε περίπτωση κατοπτρικών καταχωρήσεων: οι αντίστοιχες επικίνδυνες ιδιότητες σύμφωνα με το παράρτημα III της οδηγίας 91/689/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 1991, για τα επικίνδυνα απόβλητα ⁽²⁾.
- η) Πληροφορίες που να αποδεικνύουν ότι τα απόβλητα δεν συμπεριλαμβάνονται μεταξύ των εξαιρέσεων του άρθρου 5 παράγραφος 3 της οδηγίας για την υγειονομική ταφή των αποβλήτων.
- θ) Κατηγορία χώρων ταφής στην οποία είναι δυνατόν να γίνουν δεκτά τα απόβλητα.
  - ι) Εάν απαιτείται, συμπληρωματικά προληπτικά μέτρα που θα πρέπει να ληφθούν στον χώρο υγειονομικής ταφής.
- ια) Έλεγχος του κατά πόσον τα απόβλητα είναι δυνατόν να ανακυκλωθούν ή να ανακτηθούν.

1.1.3. Δοκιμές

Κατά γενικό κανόνα, για τη συλλογή των ως άνω πληροφοριών, τα απόβλητα πρέπει να υποβληθούν σε δοκιμές. Επιπλέον προς την εκπλυσιμότητα, θα πρέπει η σύσταση των αποβλήτων να είναι γνωστή ή να καθορίζεται με δοκιμές. Οι δοκιμές για το βασικό χαρακτηρισμό πρέπει να περιλαμβάνουν πάντοτε τις δοκιμές οι οποίες χρησιμοποιούνται για τον έλεγχο της συμμόρφωσης.

Το περιεχόμενο του χαρακτηρισμού, η έκταση των απαιτούμενων εργαστηριακών δοκιμών και η σχέση μεταξύ βασικού χαρακτηρισμού και ελέγχου συμμόρφωσης εξαρτάται από τον τύπο των αποβλήτων. Εν προκειμένω, μπορούν να γίνουν οι ακόλουθες διακρίσεις:

- α) απόβλητα που παράγονται τακτικά από τις ίδιες διαδικασίες·
- β) απόβλητα που δεν παράγονται τακτικά.

Οι χαρακτηρισμοί που αναφέρονται στα στοιχεία α) και β) παρέχουν πληροφορίες που είναι δυνατόν να συγκριθούν άμεσα με τα κριτήρια αποδοχής για τις αντίστοιχες κατηγορίες χώρων υγειονομικής ταφής, ενώ παράλληλα μπορούν να παρέχονται και περιγραφικές πληροφορίες (π.χ. οι συνέπειες της από κοινού εναπόθεσης με αστικά απόβλητα).

α) Απόβλητα που παράγονται τακτικά από τις ίδιες διαδικασίες

Πρόκειται για αμετάβλητα και συγκεκριμένα απόβλητα που παράγονται συνήθως από τις ίδιες διαδικασίες, εφόσον:

- η εγκατάσταση και η διεργασία που οδηγεί στην παραγωγή τους είναι καλώς γνωστές και τα υλικά εισροής στη διαδικασία και η ίδια η διαδικασία έχουν οριστεί σαφώς,
- ο φορέας διαχείρισης της εγκατάστασης παρέχει όλες τις απαραίτητες πληροφορίες και ενημερώνει τον φορέα εκμετάλλευσης του χώρου υγειονομικής ταφής σχετικά με τυχόν αλλαγές της εκμετάλλευσης (ιδίως μάλιστα τις αλλαγές που αφορούν τα υλικά εισροής).

Συχνά οι διαδικασίες λαμβάνουν χώρα σε μία μόνον εγκατάσταση. Τα απόβλητα είναι δυνατόν να προέρχονται επίσης από διαφορετικές εγκαταστάσεις, εφόσον διαπιστώνεται ότι ανήκουν σε μία μόνον κατηγορία με κοινά χαρακτηριστικά εντός γνωστών ορίων (π.χ. τέφρα από την καύση αστικών αποβλήτων).

Για απόβλητα αυτού του είδους, ο βασικός χαρακτηρισμός περιλαμβάνει τις θεμελιώδεις απαιτήσεις που καταγράφονται στο τμήμα 1.1.2, και ιδίως τα ακόλουθα:

- το φάσμα των συστατικών των επιμέρους αποβλήτων,
- το φάσμα και τη διακύμανση των χαρακτηριστικών ιδιοτήτων,
- εφόσον είναι απαραίτητο, την εκπλυσιμότητα των αποβλήτων, η οποία καθορίζεται με δοκιμή έκπλυσης κατά παρτίδες ή/και δοκιμή διήθησης ή/και δοκιμή εξάρτησης από το pH,
- καθοριστικής σημασίας μεταβλητές που θα πρέπει να αποτελούν αντικείμενο τακτικών δοκιμών.

⁽¹⁾ ΕΕ L 47 της 16.2.2001, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 377 της 31.12.1991, σ. 20· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 31/94/ΕΚ (ΕΕ L 168 της 2.7.1994, σ. 28).

Εάν τα απόβλητα παράγονται κατά την εφαρμογή της αυτής διαδικασίας σε διαφορετικές εγκαταστάσεις, πρέπει να διαβιβάζονται πληροφορίες σχετικά με το εύρος της αξιολόγησης. Πρέπει, συνεπώς, να διενεργείται επαρκής αριθμός μετρήσεων που να αποκαλύπτουν το φάσμα και τη διακύμανση των χαρακτηριστικών ιδιοτήτων των αποβλήτων. Τα απόβλητα μπορούν να θεωρηθούν ως χαρακτηρισμένα και υπόκεινται ακολούθως μόνο σε δοκιμή συμμόρφωσης, εκτός εάν παρατηρηθούν σημαντικές αλλαγές στη διαδικασία παραγωγής τους.

Για τα απόβλητα που προέρχονται από τις ίδιες διαδικασίες στην ίδια εγκατάσταση, τα αποτελέσματα των μετρήσεων πρέπει να αποκαλύπτουν αποκλειστικά και μόνον μικρές διακυμάνσεις των ιδιοτήτων των αποβλήτων συγκριτικά προς τις αντίστοιχες οριακές τιμές. Κατόπιν τούτου, τα απόβλητα μπορούν να θεωρούνται ως χαρακτηρισμένα και υπόκεινται ακολούθως αποκλειστικά σε δοκιμή συμμόρφωσης, εκτός και αν παρατηρηθούν ουσιαστικές μεταβολές στην όλη διαδικασία παραγωγής τους.

Είναι δυνατόν να ποικίλλουν ιδιαίτερα οι ιδιότητες των αποβλήτων από εγκαταστάσεις χύδην ομαδοποίησης ή ανάμειξης των αποβλήτων, από σταθμούς μεταφόρτωσης αποβλήτων ή από ανάμειξη επιμέρους κατηγοριών αποβλήτων από τους φορείς συλλογής αποβλήτων. Αυτό πρέπει να λαμβάνεται υπόψη κατά το βασικό χαρακτηρισμό. Απόβλητα αυτού του είδους ενδεχομένως εμπίπτουν στην κατηγορία β).

β) Απόβλητα που δεν παράγονται τακτικά

Τα απόβλητα αυτά δεν παράγονται τακτικά από τις ίδιες διαδικασίες στις ίδιες εγκαταστάσεις και δεν αποτελούν τμήμα καλώς χαρακτηρισμένης κατηγορίας αποβλήτων. Εκάστη των παραγομένων παρτίδων των αποβλήτων αυτού του είδους χρειάζεται να αποτελεί αντικείμενο χαρακτηρισμού. Ο βασικός χαρακτηρισμός περιλαμβάνει τις θεμελιώδεις απαιτήσεις για το βασικό χαρακτηρισμό. Δεδομένου ότι πρέπει να χαρακτηρίζεται χωριστά εκάστη παρτίδα, δεν είναι απαραίτητη η διενέργεια ελέγχου συμμόρφωσης.

1.1.4. Περιπτώσεις για τις οποίες δεν απαιτούνται δοκιμές

Στις ακόλουθες περιπτώσεις είναι δυνατόν να υπάρξει απαλλαγή από τις υποχρεωτικές δοκιμές βασικού χαρακτηρισμού:

- α) τα απόβλητα περιλαμβάνονται σε έναν κατάλογο αποβλήτων για τα οποία δεν απαιτείται η διενέργεια δοκιμών, όπως ορίζεται στο σημείο 2 του παρόντος παραρτήματος·
- β) όλες οι απαραίτητες πληροφορίες, για το βασικό χαρακτηρισμό είναι γνωστές και δεόντως τεκμηριωμένες, με αποτέλεσμα η αντίστοιχη αρμόδια αρχή να είναι πλήρως ικανοποιημένη·
- γ) τα απόβλητα ανήκουν σε ορισμένους τύπους αποβλήτων για τους οποίους είναι δύσκολο από πρακτική σκοπιά να πραγματοποιηθούν δοκιμές ή για τους οποίους δεν είναι διαθέσιμες κατάλληλες διαδικασίες δοκιμής και κριτήρια αποδοχής. Αυτό πρέπει να αιτιολογείται και να τεκμηριώνεται, αναφέροντας μεταξύ άλλων και τους λόγους για τους οποίους τα συγκεκριμένα απόβλητα θεωρούνται αποδεκτά για την αντίστοιχη κατηγορία χώρων ταφής.

1.2. Έλεγχος συμμόρφωσης

Εφόσον τα απόβλητα έχουν θεωρηθεί αποδεκτά για συγκεκριμένη κατηγορία χώρων υγειονομικής ταφής, με γνώμονα το βασικό τους χαρακτηρισμό σύμφωνα με το τμήμα 1, υπόκεινται ακολούθως σε ελέγχους συμμόρφωσης ώστε να εξακριβώνεται κατά πόσον τα απόβλητα ανταποκρίνονται στα αποτελέσματα του βασικού χαρακτηρισμού και τα αντίστοιχα κριτήρια αποδοχής που αναφέρονται στο τμήμα 2.

Στόχος του ελέγχου συμμόρφωσης είναι να ελέγχονται περιοδικά οι τακτικά προκύπτουσες κατηγορίες αποβλήτων.

Οι παράμετροι που ελέγχονται εν προκειμένω καθορίζονται στο βασικό χαρακτηρισμό. Οι παράμετροι θα πρέπει να σχετίζονται με τις πληροφορίες του βασικού χαρακτηρισμού. Θεωρείται απαραίτητος αποκλειστικά και μόνον ο έλεγχος των κρίσιμων παραμέτρων (καθοριστικής σημασίας μεταβλητές), όπως αυτές καθορίζονται στο βασικό χαρακτηρισμό. Ο έλεγχος θα πρέπει να αποδεικνύει ότι τα απόβλητα ανταποκρίνονται στις οριακές τιμές για τις κρίσιμες παραμέτρους.

Οι δοκιμές που χρησιμοποιούνται στο πλαίσιο του ελέγχου συμμόρφωσης είναι μία ή περισσότερες από εκείνες που χρησιμοποιήθηκαν στο πλαίσιο του βασικού χαρακτηρισμού. Προς τούτο, χρησιμοποιούνται οι μέθοδοι που αναφέρονται στο τμήμα 3.

Τα απόβλητα που εξαιρούνται από τις απαιτήσεις δοκιμών για το βασικό χαρακτηρισμό του τμήματος 1.1.4 στοιχείο α) και του τμήματος 1.1.4 στοιχείο γ) εξαιρούνται επίσης και από τους ελέγχους συμμόρφωσης. Εντούτοις, αποτελούν αντικείμενο ελέγχων προκειμένου να εξακριβώνεται κατά πόσον συμμορφούνται προς τις πληροφορίες βασικού χαρακτηρισμού πλην εκείνων του ελέγχου.

Ο έλεγχος συμμόρφωσης εκτελείται τουλάχιστον άπαξ ετησίως και ο φορέας εκμετάλλευσης οφείλει, εν πάση περιπτώσει, να εξασφαλίζει ότι ο έλεγχος συμμόρφωσης εκτελείται στην κλίμακα και υπό τη συχνότητα που έχουν καθορισθεί στο βασικό χαρακτηρισμό.

Διατηρείται αρχείο με τα αποτελέσματα των δοκιμών για περίοδο που καθορίζει το εκάστοτε κράτος μέλος.

1.3. Επιτόπια επαλήθευση

Έκαστο φορτίο αποβλήτων που παραδίδεται σε χώρο υγειονομικής ταφής ελέγχεται οπτικά πριν και μετά την εκφόρτωση. Παράλληλα ελέγχονται τα προβλεπόμενα συνοδευτικά έγγραφα.

Για τα απόβλητα που εναποτίθενται από τον παραγωγό τους σε χώρο υγειονομικής ταφής υπό τον έλεγχό του, οι σχετικοί έλεγχοι επιτρέπεται να πραγματοποιούνται στην αφετηρία του φορτίου.

Τα απόβλητα γίνονται δεκτά στο χώρο υγειονομικής ταφής εφόσον είναι πανομοιότυπα προς τα απόβλητα που έχουν αποτελέσει το αντικείμενο του βασικού χαρακτηρισμού και του ελέγχου συμμόρφωσης, όπως αυτά περιγράφονται στα συνοδευτικά έγγραφα. Εάν αυτό δεν συμβαίνει, τα απόβλητα δεν γίνονται δεκτά.

Τα κράτη μέλη καθορίζουν τις υποχρεώσεις σε ό,τι αφορά τις δοκιμασίες επιτόπιας επαλήθευσης, συμπεριλαμβανομένων των ταχέων μεθόδων ελέγχου για τις περιπτώσεις που αυτό είναι απαραίτητο.

Κατά την παράδοση, γίνεται δειγματοληψία κατά τακτά διαστήματα. Τα λαμβανόμενα δείγματα διατηρούνται μετά την αποδοχή των αποβλήτων για χρονική περίοδο που καθορίζει το κράτος μέλος [τουλάχιστον ένα μήνα, βλέπε άρθρο 11 στοιχείο β) της οδηγίας για την υγειονομική ταφή των αποβλήτων].

2. ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΑΠΟΔΟΧΗΣ ΤΩΝ ΑΠΟΒΛΗΤΩΝ

Στο παρόν τμήμα, καθορίζονται τα κριτήρια αποδοχής των αποβλήτων για εκάστη κατηγορία χώρων υγειονομικής ταφής, συμπεριλαμβανομένων των κριτηρίων για την υπόγεια εναποθήκευση.

Σε ορισμένες περιπτώσεις επιτρέπονται έως και τριπλάσιες οριακές τιμές για τις ειδικές παραμέτρους που αναφέρονται στο παρόν τμήμα [πλην του διαλελυμένου οργανικού άνθρακα (DOC) των τμημάτων 2.1.2.1, 2.2.2, 2.3.1 και 2.4.1, των ΒΤΕΧ, PCB και των πετρελαιοειδών του τμήματος 2.1.2.2, του ολικού οργανικού άνθρακα (TOC) και του pH του τμήματος 2.3.2 και LOI (απώλεια κατά την ανάφλεξη) ή/και TOC του τμήματος 2.4.2, και περιορισμός της πιθανής αύξησης της οριακής τιμής για το TOC στο τμήμα 2.1.2.2 σε τιμή διπλάσια της οριακής τιμής], εφόσον:

- η αρμόδια αρχή εκδίδει άδεια για συγκεκριμένα απόβλητα κατά περίπτωση για το χώρο αποδοχής των αποβλήτων, λαμβάνοντας υπόψη τα χαρακτηριστικά του χώρου υγειονομικής ταφής και τον περιβάλλοντα χώρο, και
- οι εκπομπές (περιλαμβανομένων των αποπλυμάτων) του χώρου υγειονομικής ταφής, λαμβανομένων υπόψη των ορίων των συγκεκριμένων παραμέτρων του εν λόγω τμήματος, δεν παρουσιάζουν πρόσθετους κινδύνους για το περιβάλλον σύμφωνα με αξιολόγηση κινδύνου.

Τα κράτη μέλη υποβάλλουν έκθεση στην Επιτροπή σχετικά με τον ετήσιο αριθμό αδειών που εκδίδονται σύμφωνα με την παρούσα διάταξη. Οι εκθέσεις αποστέλλονται στην Επιτροπή ανά τριετή διαστήματα ως μέρος της διαδικασίας έκθεσης περί εφαρμογής της οδηγίας για την υγειονομική ταφή των αποβλήτων σύμφωνα με τις προδιαγραφές του άρθρου 15 της εν λόγω οδηγίας.

Τα κράτη μέλη θεσπίζουν τα κριτήρια συμμόρφωσης ως προς τις οριακές τιμές που καθορίζονται στο παρόν τμήμα.

2.1. Κριτήρια για τους χώρους υγειονομικής ταφής αδρανών αποβλήτων

2.1.1. Κατάλογος των αποβλήτων που γίνονται δεκτά δίχως δοκιμές σε χώρους υγειονομικής ταφής αδρανών αποβλήτων

Τα απόβλητα που αναφέρονται στον ακόλοδο πίνακα θεωρείται ότι ανταποκρίνονται στα κριτήρια που θεσπίζει ο ορισμός για τα αδρανή απόβλητα στο άρθρο 2 στοιχείο ε) της οδηγίας για την υγειονομική ταφή των αποβλήτων και τα κριτήρια που αναφέρονται στο σημείο 2.1.2. Τα απόβλητα αυτά γίνονται δεκτά δίχως δοκιμές σε χώρους υγειονομικής ταφής αδρανών αποβλήτων.

Τα απόβλητα πρέπει να είναι υλικά μιας κατηγορίας (μόνον από μια πηγή) και ενός τύπου αποβλήτων. Διαφορετικά απόβλητα που αναφέρονται στον κατάλογο μπορεί να γίνονται δεκτά από κοινού, εφόσον προέρχονται από την ίδια πηγή.

Σε περίπτωση που υπάρχουν υποψίες ότι τα απόβλητα έχουν υποστεί ρύπανση (είτε μετά από οπτική επιθεώρηση, είτε βάσει των όσων είναι γνωστά για την προέλευσή τους), πρέπει να πραγματοποιούνται δοκιμές ή να απαγορεύεται η παράδοση του συγκεκριμένου φορτίου αποβλήτων. Εάν τα αναφερόμενα στον πίνακα απόβλητα έχουν μολυνθεί ή περιέχουν άλλα υλικά ή ουσίες, όπως μέταλλα, αμιάντο, πλαστικά, χημικές ουσίες κ.λπ., σε βαθμό που ο κίνδυνος από τα απόβλητα αυτά να αυξάνεται τόσο που να δικαιολογείται πλέον η εναπόθεσή τους σε άλλες κατηγορίες χώρων υγειονομικής ταφής, τα απόβλητα μπορεί να μην γίνονται δεκτά σε χώρους υγειονομικής ταφής για αδρανή απόβλητα.

Όταν υφίστανται αμφιβολίες σχετικά με το κατά πόσον τα απόβλητα ανταποκρίνονται στον ορισμό των αδρανών αποβλήτων, σύμφωνα με το άρθρο 2 στοιχείο ε) για την υγειονομική ταφή των αποβλήτων και τα κριτήρια που αναφέρονται στο σημείο 2.1.2, ή σχετικά με το κατά πόσον τα απόβλητα έχουν υποστεί ρύπανση, εκτελούνται υποχρεωτικά δοκιμές. Προς τούτο, χρησιμοποιούνται οι μέθοδοι που αναφέρονται στο τμήμα 3.

Κωδικός ΕΚΑ	Περιγραφή	Περιορισμοί
1011 03	Απόβλητα από ινώδη υλικά με βάση ύαλο	Μόνον δίχως οργανικές συνθετικές ουσίες
1501 07	Γυάλινη συσκευασία	
1701 01	Σκυροδέμα	Μόνο επιλεγμένα απόβλητα από κατασκευές και κατεδαφίσεις (*)
1701 02	Τούβλα	Μόνο επιλεγμένα απόβλητα από κατασκευές και κατεδαφίσεις (*)
1701 03	Πλακάκια και κεραμικά	Μόνο επιλεγμένα απόβλητα από κατασκευές και κατεδαφίσεις (*)
1701 07	Μείγμα σκυροδέματος, τούβλων, πλακακίων και κεραμικών	Μόνο επιλεγμένα απόβλητα από κατασκευές και κατεδαφίσεις (*)
1702 02	Γυαλί	
1705 04	Χώματα και πέτρες	Εξαιρουμένου του επιφανειακού εδάφους, της τύρφης, και εξαιρουμένων του χώματος και των πετρωμάτων από τοποθεσίες που έχουν υποστεί ρύπανση
1912 05	Γυαλί	
2001 02	Γυαλί	Μόνον γυαλί που έχει συλλεχθεί χωριστά
2002 02	Χώματα και πέτρες	Απόβλητα μόνο από κήπους και πάρκα· εξαιρουμένου του επιφανειακού εδάφους και της τύρφης

(*) Επιλεγμένα απόβλητα από κατασκευαστικά έργα και κατεδαφίσεις: με χαμηλό περιεχόμενο άλλου είδους υλικών (όπως τα μέταλλα, το πλαστικό, το έδαφος, οι οργανικές ουσίες, το ξύλο, το κόμμι κ.λπ.). Πρέπει να είναι γνωστή η προέλευση των αποβλήτων.

— Ουδέν απόβλητο από κατασκευές και κατεδαφίσεις, που έχει ρυπανθεί από ανόργανες ή οργανικές επικίνδυνες ουσίες, παραδείγματος χάρι εξαιτίας παραγωγικών διαδικασιών στις κατασκευές, ρύπανσης του εδάφους, αποθήκευσης και χρήσης παρασιτοκτόνων ή άλλων επικίνδυνων ουσιών κ.λπ., εκτός και αν καθίσταται σαφές ότι τα κατεδαφισθέντα κτίσματα δεν είχαν υποστεί ουσιαστική ρύπανση.

— Ουδέν απόβλητο από κατασκευές ή κατεδαφίσεις, που έχει υποστεί επεξεργασία ή έχει καλυφθεί ή χρωματισθεί με υλικά που περιέχουν επικίνδυνες ουσίες σε σημαντικές ποσότητες.

Τα απόβλητα που δεν αναφέρονται στον κατάλογο αυτό πρέπει να αποτελούν αντικείμενο δοκιμών σύμφωνα με το τμήμα 1 προκειμένου να εξακριβώνεται κατά πόσον ανταποκρίνονται στα κριτήρια αποδοχής αποβλήτων σε χώρους υγειονομικής ταφής για αδρανή απόβλητα σύμφωνα με το τμήμα 2.1.2.

2.1.2. Οριακές τιμές για απόβλητα που γίνονται δεκτά σε χώρους υγειονομικής ταφής για αδρανή απόβλητα

2.1.2.1. Οριακές τιμές έκπλυσης

Οι ακόλουθες οριακές τιμές έκπλυσης ισχύουν για τα απόβλητα που γίνονται δεκτά στους χώρους υγειονομικής ταφής για τα αδρανή απόβλητα, υπολογιζόμενες ως λόγος υγρής προς στερεά φάση (L/S) 2 l/kg και 10 l/kg για τη συνολική διαρροή, και εκφραζόμενες άμεσα σε mg/l για τη δοκιμή C₀ (πρώτο έκπλυμα της δοκιμής διήθησης σε L/S = 0,1 l/kg). Τα κράτη μέλη ορίζουν τις μεθόδους δοκιμής (βλέπε τμήμα 3) και τις αντίστοιχες οριακές τιμές που πρέπει να χρησιμοποιούνται, από τον κάτωθι πίνακα.

Συστατικό	L/S = 2 l/kg	L/S = 10 l/kg	C ₀ (δοκιμή διήθησης)
	mg/kg ξηρά ουσία	mg/kg ξηρά ουσία	mg/l
As	0,1	0,5	0,06
Ba	7	20	4
Cd	0,03	0,04	0,02
Cr σύνολο	0,2	0,5	0,1

Συστατικό	L/S = 2 l/kg	L/S = 10 l/kg	C_0 (δοκιμή διήθησης)
	mg/kg ξηρά ουσία	mg/kg ξηρά ουσία	mg/l
Cu	0,9	2	0,6
Hg	0,003	0,01	0,002
Mo	0,3	0,5	0,2
Ni	0,2	0,4	0,12
Pb	0,2	0,5	0,15
Sb	0,02	0,06	0,1
Se	0,06	0,1	0,04
Zn	2	4	1,2
Ιόντα χλωρίου	550	800	460
Ιόντα φθορίου	4	10	2,5
Θειικά ανιόντα	560 (*)	1 000 (*)	1 500
Δείκτης φαινόλης	0,5	1	0,3
DOC (**)	240	500	160
TDS (***)	2 500	4 000	—

(*) Εάν τα απόβλητα δεν ανταποκρίνονται στις τιμές για τις θειικές ενώσεις, θεωρείται ότι εξακολουθούν να συμμορφώνονται προς τα κριτήρια αποδοχής, εφόσον η έκπλυση δεν υπερβαίνει τις κάτωτι τιμές: 1 500 mg/l για τη δοκιμή C_0 σε L/S = 0,1 l/kg και 6 000 mg/kg σε L/S = 10 l/kg. Είναι απαραίτητο να χρησιμοποιείται δοκιμή διήθησης για να καθοριστεί η οριακή τιμή L/S = 0,1 l/kg, υπό συνθήκες αρχικής ισορροπίας, ενώ η τιμή L/S = 10 l/kg μπορεί να καθορίζεται είτε με δοκιμή έκπλυσης κατά παρτίδες, είτε με δοκιμή διήθησης υπό συνθήκες που να προσεγγίζουν την τοπική ισορροπία.

(**) Εφόσον τα απόβλητα δεν ανταποκρίνονται στις τιμές για την παράμετρο DOC στη δική του τιμή pH, ως εναλλακτική λύση προτείνονται οι δοκιμές σε L/S = 10 l/kg για pH μεταξύ 7,5 και 8,0. Τα απόβλητα θεωρείται ότι ανταποκρίνονται στα κριτήρια αποδοχής για το DOC, εφόσον το αποτέλεσμα της ανάλυσης δεν υπερβαίνει τα 500 mg/kg. [Διατίθεται σχέδιο ανάλυσης μεθόδου βάσει του σχεδίου ευρωπαϊκού προτύπου 14429 (prEN 14429)].

(***) Οι τιμές για το σύνολο των στερεών εν διαλύσει (TDS) μπορούν να χρησιμοποιούνται εναλλακτικά προς τις τιμές για τα θειικά ανιόντα και τα ιόντα χλωρίου.

2.1.2.2. Οριακές τιμές έκπλυσης για τις παραμέτρους συνολικής περιεκτικότητας σε οργανικές ύλες

Επιπλέον των οριακών τιμών έκπλυσης που αναφέρονται στο τμήμα 2.1.2.1, τα αδρανή απόβλητα πρέπει να ανταποκρίνονται και στις κάτωτι οριακές τιμές.

Παράμετρος	Τιμή mg/kg
TOC (συνολικός οργανικός άνθρακας)	30 000 (*)
BTEX (βενζόλιο, τολουόλιο, αιθυλοβενζόλιο, ξυλένια)	6
PCBs (πολυχλωροδιφαινύλια, 7 συγγενείς ουσίες)	1
Ορυκτέλαια (C10 έως C40)	500
PAHs (πολυκυκλικοί αρωματικοί υδρογονάνθρακες)	Τα κράτη μέλη καθορίζουν οριακή τιμή

(*) Η αρμόδια αρχή μπορεί να αποδέχεται υψηλότερη οριακή τιμή για τα εδάφη, υπό την προϋπόθεση ότι επιτυγχάνεται τιμή 500 mg/kg για την παράμετρο DOC σε L/S = 10 l/kg, είτε στο pH του εδάφους ή σε τιμή pH μεταξύ 7,5 και 8,0.

2.2. Κριτήρια για τους χώρους υγειονομικής ταφής των μη επικινδύνων αποβλήτων

Τα κράτη μέλη δύνανται να δημιουργούν υποκατηγορίες χώρων ταφής για τα μη επικίνδυνα απόβλητα.

Στο παρόν παράρτημα καθορίζονται αποκλειστικά και μόνον οριακές τιμές για τα μη επικίνδυνα απόβλητα τα οποία εναποτίθενται σε χώρους υγειονομικής ταφής στις ίδιες κυψέλες με σταθερά, μη ενεργά επικίνδυνα απόβλητα.

2.2.1. Απόβλητα που γίνονται δεκτά δίχως δοκιμές σε χώρους υγειονομικής ταφής για τα μη επικίνδυνα απόβλητα

Τα αστικά απόβλητα, όπως ορίζονται στο άρθρο 2 στοιχείο β) της οδηγίας για την υγειονομική ταφή των αποβλήτων, και εφόσον έχουν ταξινομηθεί ως μη επικίνδυνα στο κεφάλαιο 20 του ευρωπαϊκού καταλόγου αποβλήτων (ΕΚΑ), τα χωριστά συλλεγόμενα μη επικίνδυνα κλάσματα των οικιακών αποβλήτων και τα αυτά μη επικίνδυνα υλικά ποικίλης προέλευσης μπορούν να γίνονται δεκτά δίχως δοκιμές στους χώρους υγειονομικής ταφής για τα μη επικίνδυνα απόβλητα.

Τα απόβλητα δεν γίνονται δεκτά εάν δεν έχουν προηγουμένως υποβληθεί σε επεξεργασία σύμφωνα με το άρθρο 6 στοιχείο α) της οδηγίας για την υγειονομική ταφή των αποβλήτων, ή εάν έχουν υποστεί ρύπανση σε βαθμό που να αυξάνεται ο κίνδυνος που σχετίζεται με τα απόβλητα αυτά τόσο ώστε να δικαιολογείται η διάθεσή τους σε άλλες εγκαταστάσεις.

Τα εν λόγω απόβλητα μπορεί να μην γίνονται δεκτά σε κυψέλες όπου καταλήγουν σταθερά, μη ενεργά επικίνδυνα απόβλητα σύμφωνα με το άρθρο 6 στοιχείο γ) σημείο iii) της οδηγίας για την υγειονομική ταφή των αποβλήτων.

2.2.2. Οριακές τιμές για τα μη επικίνδυνα απόβλητα

Οι ακόλουθες οριακές τιμές ισχύουν για τα κοκκώδη μη επικίνδυνα απόβλητα που γίνονται δεκτά στις ίδιες κυψέλες με τα σταθερά, μη ενεργά επικίνδυνα απόβλητα, υπολογιζόμενες σε $L/S = 2$ και 10 l/kg για τη συνολική διαρροή και εκφραζόμενες άμεσα σε mg/l για τη δοκιμή C_0 (πρώτο έκπλυμα της δοκιμής διήθησης σε $L/S = 0,1 \text{ l/kg}$). Τα κοκκώδη απόβλητα περιλαμβάνουν όλα τα μη συμπαγή απόβλητα. Τα κράτη μέλη καθορίζουν τις μεθόδους δοκιμής (βλέπε τμήμα 3) και τις αντίστοιχες οριακές τιμές που πρέπει να χρησιμοποιούνται, από τον ακόλουθο πίνακα.

Συστατικό	$L/S = 2 \text{ l/kg}$	$L/S = 10 \text{ l/kg}$	C_0 (δοκιμή διήθησης)
	mg/kg ξηρά ουσία	mg/kg ξηρά ουσία	mg/l
As	0,4	2	0,3
Ba	30	100	20
Cd	0,6	1	0,3
Cr σύνολο	4	10	2,5
Cu	25	50	30
Hg	0,05	0,2	0,03
Mo	5	10	3,5
Ni	5	10	3
Pb	5	10	3
Sb	0,2	0,7	0,15
Se	0,3	0,5	0,2
Zn	25	50	15
Ιόντα χλωρίου	10 000	15 000	8 500

Συστατικό	L/S = 2 l/kg	L/S = 10 l/kg	C_0 (δοκιμή διήθησης)
	mg/kg ξηρά ουσία	mg/kg ξηρά ουσία	mg/l
Ιόντα φθορίου	60	150	40
Θειικά ανιόντα	10 000	20 000	7 000
DOC (*)	380	800	250
TDS (**)	40 000	60 000	—

(*) Εάν τα απόβλητα δεν ανταποκρίνονται στις τιμές για την παράμετρο DOC στη δική τους τιμή pH, είναι δυνατόν να αποτελούν αντικείμενο δοκιμών σε L/S = 10 l/kg για pH 7,5-8,0. Τα απόβλητα μπορεί να θεωρείται ότι ανταποκρίνονται στα κριτήρια αποδοχής για την παράμετρο DOC, εάν τα αποτελέσματα του ως άνω ποσοτικού προσδιορισμού δεν υπερβαίνουν τα 800 mg/kg. [Διατίθεται σχέδιο ανάλογης μεθόδου βάσει του σχεδίου ευρωπαϊκού προτύπου 14429 (prEN 14429)].

(**) Οι τιμές για την παράμετρο TDS μπορούν να χρησιμοποιούνται εναλλακτικά προς τις τιμές για τα θειικά ανιόντα και τα ιόντα χλωρίου.

Τα κράτη μέλη καθορίζουν κριτήρια για τα συμπαγή απόβλητα ώστε να εξασφαλίζεται το επίπεδο της προστασίας του περιβάλλοντος που καθορίζουν οι ως άνω οριακές τιμές.

2.2.3. Απόβλητα γύψου (ένυδρο θεικό ασβέστιο)

Μη επικίνδυνα υλικά με βάση τον γύψο εναποτίθενται σε χώρους υγειονομικής ταφής για τα μη επικίνδυνα απόβλητα αποκλειστικά και μόνο σε κυψέλες στις οποίες δεν γίνονται δεκτά βιοαποδομήσιμα απόβλητα. Οι οριακές τιμές για την παράμετρο TOC και την παράμετρο DOC, που αναφέρονται στα τμήματα 2.3.2 και 2.3.1, ισχύουν για τα απόβλητα που εναποτίθενται στους χώρους υγειονομικής ταφής μαζί με υλικά με βάση τον γύψο.

2.3. Κριτήρια για τα επικίνδυνα απόβλητα που γίνονται δεκτά στους χώρους υγειονομικής ταφής για τα μη επικίνδυνα απόβλητα σύμφωνα με το άρθρο 6 στοιχείο γ) σημείο iii)

Εάν τα απόβλητα είναι σταθερά και μη ενεργά, η εκπλυσιμότητά τους δεν μεταβάλλεται αρνητικά μακροπρόθεσμα, υπό τις συνθήκες που προβλέπει ο σχεδιασμός του χώρου υγειονομικής ταφής ή εφόσον συμβούν αναμενόμενα ατυχήματα:

- στα ίδια τα απόβλητα (παραδείγματος χάρι λόγω βιοαποδόμησης),
- υπό την επίδραση μακροπρόθεσμων περιβαλλοντικών συνθηκών (παραδείγματος χάρι λόγω περιορισμών που σχετίζονται με το νερό, τον αέρα, τη θερμοκρασία και τις ασκούμενες μηχανικές πιέσεις),
- εξαιτίας της επίδρασης άλλων αποβλήτων (συμπεριλαμβανομένων και των παραγώγων των αποβλήτων, όπως τα στραγγίσματα και τα αέρια).

2.3.1. Οριακές τιμές έκπλυσης

Οι ακόλουθες οριακές τιμές έκπλυσης ισχύουν για τα κοκκώδη επικίνδυνα απόβλητα που γίνονται δεκτά σε χώρους υγειονομικής ταφής για τα μη επικίνδυνα απόβλητα, υπολογιζόμενες σε L/S = 2 και 10 l/kg για τη συνολική διαρροή και εκφραζόμενες άμεσα σε mg/l για τη δοκιμή C_0 (πρώτο έκπλυμα της δοκιμής διήθησης σε L/S = 0,1 l/kg). Τα κοκκώδη απόβλητα περιλαμβάνουν όλα τα μη συμπαγή απόβλητα. Τα κράτη μέλη ορίζουν τις μεθόδους δοκιμής και τις αντίστοιχες οριακές τιμές που θα πρέπει να χρησιμοποιούνται, από τον ακόλουθο πίνακα.

Συστατικό	L/S = 2 l/kg	L/S = 10 l/kg	C_0 (δοκιμή διήθησης)
	mg/kg ξηρά ουσία	mg/kg ξηρά ουσία	mg/l
As	0,4	2	0,3
Ba	30	100	20
Cd	0,6	1	0,3
Cr σύνολο	4	10	2,5

Συστατικό	L/S = 2 l/kg	L/S = 10 l/kg	C_0 (δοκιμή διήθησης)
	mg/kg ξηρά ουσία	mg/kg ξηρά ουσία	mg/l
Cu	25	50	30
Hg	0,05	0,2	0,03
Mo	5	10	3,5
Ni	5	10	3
Pb	5	10	3
Sb	0,2	0,7	0,15
Se	0,3	0,5	0,2
Zn	25	50	15
Ιόντα χλωρίου	10 000	15 000	8 500
Ιόντα φθορίου	60	150	40
Θειικά ανιόντα	10 000	20 000	7 000
DOC (*)	380	800	250
TDS (**)	40 000	60 000	—

(*) Εάν τα απόβλητα δεν ανταποκρίνονται στις τιμές αυτές για την παράμετρο DOC στη δική τους τιμή pH, είναι δυνατόν να αποτελούν αντικείμενο δοκιμών σε L/S = 10 l/kg και σε pH 7,5-8,0. Τα απόβλητα θεωρείται ότι ανταποκρίνονται στα κριτήρια αποδοχής για το DOC, εάν τα αποτελέσματα του ως άνω ποσοτικού προσδιορισμού δεν υπερβαίνουν τα 800 mg/kg. [Διατίθεται σχέδιο ανάλογης μεθόδου βάσει του σχεδίου ευρωπαϊκού προτύπου 14429 (prEN 14429)].

(**) Οι τιμές για την παράμετρο TDS μπορούν να χρησιμοποιούνται εναλλακτικά προς τις τιμές για τα θειικά ανιόντα και τα ιόντα χλωρίου.

Τα κράτη μέλη καθορίζουν κριτήρια για τα συμπαγή απόβλητα ώστε να εξασφαλίζεται το επίπεδο της προστασίας του περιβάλλοντος που καθορίζουν οι ως άνω οριακές τιμές.

2.3.2. Άλλα κριτήρια

Επιπλέον των οριακών τιμών έκπλυσης που αναφέρονται στο τμήμα 2.3.1, τα κοκκώδη απόβλητα πρέπει να ανταποκρίνονται και στα ακόλουθα κριτήρια:

Παράμετρος	Τιμές
TOC (ολικός οργανικός άνθρακας)	5 % (*)
pH	Κατ' ελάχιστον 6,0
ANC (ικανότητα εξουδετέρωσης οξέων)	Αξιολογείται υποχρεωτικά

(*) Εάν δεν επιτευχθεί η τιμή αυτή, η αρμόδια αρχή μπορεί να δέχεται υψηλότερη οριακή τιμή, εφόσον η τιμή DOC σε pH7 ανέρχεται σε 800 mg/kg, σε L/S = 10 l/kg, είτε στο pH του υλικού ή σε τιμή pH μεταξύ 7,5 και 8,0.

Τα κράτη μέλη καθορίζουν κριτήρια που να εξασφαλίζουν ότι τα απόβλητα διαθέτουν επαρκή φυσική σταθερότητα και φέρουσα ικανότητα.

Τα κράτη μέλη πρέπει να καθορίζουν κριτήρια που να εξασφαλίζουν ότι τα επικίνδυνα συμπαγή απόβλητα είναι σταθερά και μη ενεργά πριν από την αποδοχή τους σε χώρους υγειονομικής ταφής για τα μη επικίνδυνα απόβλητα.

2.3.3. Απόβλητα αμιάντου

Τα υλικά κατασκευών που περιέχουν αμιάντο και άλλα κατάλληλα απόβλητα που περιέχουν αμιάντο μπορούν να εναποτίθενται δίχως δοκιμές σε χώρους υγειονομικής ταφής για τα μη επικίνδυνα απόβλητα σύμφωνα με το άρθρο 6 στοιχείο γ) σημείο iii) της οδηγίας για την υγειονομική ταφή των αποβλήτων.

Οι χώροι υγειονομικής ταφής στους οποίους καταλήγουν τα υλικά κατασκευών που περιέχουν αμιάντο καθώς και άλλα κατάλληλα απόβλητα που περιέχουν αμιάντο πρέπει να ανταποκρίνονται στις ακόλουθες απαιτήσεις:

- τα απόβλητα δεν πρέπει να περιλαμβάνουν άλλες επικίνδυνες ουσίες πλην του δεσμευμένου αμιάντου, συμπεριλαμβανομένων των ινών που δεσμεύονται από δεσμευτικό παράγοντα ή έχουν συσκευασθεί σε πλαστικό,
- οι χώροι υγειονομικής ταφής δέχονται αποκλειστικά και μόνο υλικά κατασκευών που περιέχουν αμιάντο καθώς και άλλα κατάλληλα απόβλητα αμιάντου. Τα απόβλητα αυτά μπορεί επίσης να εναποτίθενται σε χωριστή κυψέλη του χώρου υγειονομικής ταφής για τα μη επικίνδυνα απόβλητα, εφόσον θεωρηθεί ότι ο χώρος αυτός είναι επαρκώς αυτόνομος,
- προκειμένου να αποφεύγεται η διάχυση των ινών, η ζώνη εναπόθεσης καλύπτεται με κατάλληλο υλικό καθημερινά και πριν από εκάστη διαδικασία συμπίεσης, ενώ, επιπλέον, εάν τα απόβλητα δεν είναι συσκευασμένα, καταβρέχεται διά ψεκασμού σε τακτά χρονικά διαστήματα,
- στο χώρο υγειονομικής ταφής ή στην αντίστοιχη κυψέλη, τοποθετείται τελικό κάλυμμα ώστε να αποφεύγεται η διάχυση των ινών,
- απαγορεύεται η εκτέλεση εργασιών στο χώρο υγειονομικής ταφής ή στην αντίστοιχη κυψέλη, οι οποίες θα μπορούσαν να οδηγήσουν σε απελευθέρωση ινών (π.χ. διάτρηση οπών),
- μετά τον παροπλισμό της εγκατάστασης, διατηρείται σχέδιο της τοποθεσίας του χώρου υγειονομικής ταφής ή της κυψέλης, στο οποίο αναφέρεται ότι έχουν εναποτεθεί απόβλητα αμιάντου,
- λαμβάνονται τα αναγκαία μέτρα ώστε να περιορίζονται οι πιθανές χρήσεις γης μετά τον παροπλισμό του χώρου υγειονομικής ταφής ώστε να αποφεύγεται οιαδήποτε επαφή του ανθρώπου με τα απόβλητα,

για τους χώρους υγειονομικής ταφής στους οποίους εναποτίθενται αποκλειστικά και μόνον κατασκευαστικά υλικά που περιέχουν αμιάντο, οι απαιτήσεις που ορίζονται στο παράρτημα I σημεία 3.2 και 3.3 της οδηγίας για την υγειονομική ταφή των αποβλήτων μπορεί να περιορίζονται, εφόσον εξασφαλίζεται η τήρηση των ως άνω απαιτήσεων.

2.4. Κριτήρια για απόβλητα που γίνονται δεκτά σε χώρους υγειονομικής ταφής επικινδύνων αποβλήτων

2.4.1. Οριακές τιμές έκπλυσης

Οι ακόλουθες οριακές τιμές έκπλυσης ισχύουν για κοκκώδη απόβλητα που γίνονται δεκτά σε χώρους υγειονομικής ταφής επικινδύνων αποβλήτων, υπολογιζόμενες σε $L/S = 2$ και 10 l/kg για τη συνολική διαρροή και εκφραζόμενες άμεσα σε mg/l για τη δοκιμή C_0 (πρώτο έκπλυμα της δοκιμής διήθησης σε $L/S = 0,1$ l/kg). Τα κοκκώδη απόβλητα περιλαμβάνουν όλα τα απόβλητα που δεν θεωρούνται συμπαγή. Τα κράτη μέλη πρέπει να καθορίζουν τις μεθόδους και τις αντίστοιχες οριακές τιμές που θα πρέπει να χρησιμοποιούνται, από τον ακόλουθο πίνακα.

Συστατικό	$L/S = 2$ l/kg	$L/S = 10$ l/kg	C_0 (δοκιμή διήθησης)
	mg/kg ξηρά ουσία	mg/kg ξηρά ουσία	mg/l
As	6	25	3
Ba	100	300	60
Cd	3	5	1,7
Cr σύνολο	25	70	15
Cu	50	100	60
Hg	0,5	2	0,3
Mo	20	30	10
Ni	20	40	12
Pb	25	50	15

Συστατικό	L/S = 2 l/kg	L/S = 10 l/kg	C_0 (δοκιμή διήθησης)
	mg/kg ξηρά ουσία	mg/kg ξηρά ουσία	mg/l
Sb	2	5	1
Se	4	7	3
Zn	90	200	60
Ιόντα χλωρίου	17 000	25 000	15 000
Ιόντα φθορίου	200	500	120
Θειικά ανιόντα	25 000	50 000	17 000
DOC (*)	480	1 000	320
TDS (**)	70 000	100 000	—

(*) Εάν τα απόβλητα δεν ανταποκρίνονται στις τιμές αυτές για την παράμετρο DOC στη δική τους τιμή pH, είναι δυνατόν να αποτελούν αντικείμενο δοκιμών σε L/S = 10 l/kg και σε pH 7,5-8,0. Τα απόβλητα θεωρείται ότι ανταποκρίνονται προς τα κριτήρια αποδοχής για το DOC, εάν τα αποτελέσματα του ως άνω ποσοτικού προσδιορισμού δεν υπερβαίνουν τα 1 000 mg/kg. [Διατίθεται σχέδιο ανάλογης μεθόδου βάσει του prEN 14429 (σχέδιο ευρωπαϊκού προτύπου 14429)].

(**) Οι τιμές για την παράμετρο TDS μπορούν να χρησιμοποιούνται εναλλακτικά προς τις τιμές για τα θειικά ανιόντα και τα ιόντα χλωρίου.

Τα κράτη μέλη πρέπει να καθορίζουν κριτήρια ώστε τα συμπαγή απόβλητα να εξασφαλίζουν επίπεδο προστασίας του περιβάλλοντος που να ανταποκρίνεται στις ως άνω οριακές τιμές.

2.4.2. Άλλα κριτήρια

Επιπλέον των οριακών τιμών που αναφέρονται στο τμήμα 2.4.1, τα επικίνδυνα απόβλητα πρέπει να ανταποκρίνονται και στα ακόλουθα κριτήρια:

Παράμετρος	Τιμές
LOI (*)	10 %
TOC (*)	6 % (**)
ANC (ικανότητα εξουδετέρωσης οξέων)	Αξιολογείται υποχρεωτικά

(*) Χρησιμοποιείται είτε η παράμετρος LOI είτε η παράμετρος TOC.

(**) Εάν δεν επιτυγχάνεται η τιμή αυτή, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να εγκρίνουν υψηλότερη οριακή τιμή, εφόσον επιτυγχάνεται η τιμή των 1 000 mg/kg για την παράμετρο DOC σε L/S = 10 l/kg, είτε στο pH του υλικού ή σε τιμή pH μεταξύ 7,5 και 8,0.

2.5. Κριτήρια υπόγειας εναπόθεσης

Για την αποδοχή αποβλήτων σε χώρους υπόγειας εναπόθεσης, εκτελείται υποχρεωτικά αξιολόγηση της ασφάλειας για τον εκάστοτε χώρο σύμφωνα με το παράρτημα Α του παρόντος εγγράφου. Τα απόβλητα γίνονται δεκτά μόνον εφόσον είναι συμβατά με την αξιολόγηση ασφάλειας για το συγκεκριμένο χώρο.

Στους χώρους υπόγειας εναπόθεσης για τα αδρανή απόβλητα γίνονται δεκτά αποκλειστικά και μόνον απόβλητα που ανταποκρίνονται στα κριτήρια που καθορίζονται στο τμήμα 2.1.

Στους χώρους υπόγειας εναπόθεσης για τα μη επικίνδυνα απόβλητα γίνονται δεκτά αποκλειστικά και μόνον απόβλητα που ανταποκρίνονται στα κριτήρια που ορίζονται στο τμήμα 2.2 ή στο τμήμα 2.3.

Στους χώρους υπόγειας εναπόθεσης επικίνδυνων αποβλήτων, γίνονται δεκτά απόβλητα μόνον εφόσον δεν αντιφάσκουν προς την αξιολόγηση της ασφάλειας για το συγκεκριμένο χώρο. Στην περίπτωση αυτή, δεν ισχύουν τα κριτήρια που ορίζονται στο τμήμα 2.4. Ωστόσο, τα απόβλητα αποτελούν υποχρεωτικά αντικείμενο της διαδικασίας αποδοχής που ορίζεται στο τμήμα 1.

3. ΜΕΘΟΔΟΙ ΔΕΙΓΜΑΤΟΛΗΨΙΑΣ ΚΑΙ ΔΟΚΙΜΗΣ

Οι δειγματοληψίες και οι δοκιμές για το βασικό χαρακτηρισμό και τον έλεγχο συμμόρφωσης εκτελούνται από ανεξάρτητους και έχοντας τα απαιτούμενα προσόντα φορείς και πρόσωπα. Τα αντίστοιχα εργαστήρια πρέπει να διαθέτουν αποδεδειγμένη πείρα σχετικά με τις δοκιμές αποβλήτων και τις αναλύσεις, καθώς και αποτελεσματικό σύστημα διασφάλισης ποιότητας.

Τα κράτη μέλη δύνανται να αποφασίζουν ότι:

1. η δειγματοληψία δύνανται να διεξάγεται από τους παραγωγούς των αποβλήτων ή τους χειριστές τους, υπό την προϋπόθεση ότι η επαρκής επίβλεψη από ανεξάρτητους και έχοντας τα απαιτούμενα προσόντα φορείς ή πρόσωπα διασφαλίζει ότι επιτυγχάνονται οι στόχοι της παρούσας οδηγίας·
2. η δοκιμή των αποβλήτων δύνανται να διεξάγεται από τους παραγωγούς ή τους χειριστές τους, εφόσον έχουν συστήσει κατάλληλο σύστημα διασφάλισης της ποιότητας, συμπεριλαμβανομένου του περιοδικού ανεξάρτητου ελέγχου.

Για το χρονικό διάστημα κατά το οποίο δεν διατίθεται πρότυπο της CEN ως επίσημο ευρωπαϊκό πρότυπο, τα κράτη μέλη καλούνται να χρησιμοποιήσουν είτε εθνικά πρότυπα, είτε το σχέδιο του προτύπου της CEN όταν καταλήξει σε πρόταση ευρωπαϊκού προτύπου.

Εν προκειμένω, χρησιμοποιούνται οι ακόλουθες μέθοδοι:

Δειγματοληψία

Για τις δειγματοληψίες των αποβλήτων, για βασικό χαρακτηρισμό, έλεγχο συμμόρφωσης και επιτόπιες δοκιμές επαλήθευσης καταρτίζεται πρόγραμμα δειγματοληψιών σύμφωνα με το μέρος 1 του αντιστοίχου προτύπου για τις δειγματοληψίες που τελεί υπό εκπόνηση από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή Τυποποίησης (CEN).

Γενικές ιδιότητες των αποβλήτων

EN 13137	Προσδιορισμός της παραμέτρου TOC στο νερό, την ιλύ και τα ιζήματα
prEN 14346	(Πρόταση ευρωπαϊκού προτύπου) Υπολογισμός ξηράς ουσίας με προσδιορισμό των ξηρών καταλοίπων και της περιεκτικότητας σε νερό

Δοκιμές έκπλυσης

prEN 14405	Δοκιμή εκπλυσιμότητας — Δοκιμή ανοδικής διήθησης (δοκιμή ανοδικής διήθησης για ανόργανα συστατικά)
EN 12457/1-4	Έκπλυση — Δοκιμή συμμόρφωσης για την έκπλυση κοκκωδών αποβλήτων υλικών και ιλύων Μέρος 1: L/S = 2 l/kg, μέγεθος σωματιδίου < 4 mm Μέρος 2: L/S = 10 l/kg, μέγεθος σωματιδίου < 4 mm Μέρος 3: L/S = 2 und 8 l/kg, μέγεθος σωματιδίου < 4 mm Μέρος 4: L/S = 10 l/kg, μέγεθος σωματιδίου < 10 mm

Χώνευση ακατέργαστων αποβλήτων

EN 13657	Χώνευση και εν συνεχεία προσδιορισμός του τμήματος των διαλυτών στοιχείων σε βασικό ύδωρ (μερική χώνευση των στερεών αποβλήτων πριν από τη στοιχειακή ανάλυση, αφήνοντας άθικτη τη μήτρα πυριτίου)
EN 13656	Χώνευση που υποβοηθείται από μικροκύματα με μείγμα υδροφθορικού (HF), νιτρικού (HNO ₃) και υδροχλωρικού (HCl) οξέος για εν συνεχεία προσδιορισμό των στοιχείων (συνολική χώνευση των στερεών αποβλήτων πριν από τη στοιχειακή ανάλυση)

Ανάλυση

ENV 12506	Ανάλυση εκπλυμάτων — καθορισμός pH, As, Ba, Cd, Cl, Co, Cr, Cr VI, Cu, Mo, Ni, NO ₂ , Pb, S σύνολο SO ₄ , V και Zn (ανάλυση ανόργανων συστατικών των στερεών αποβλήτων ή/και του εκπλύματός τους· μείζονα, ελάσσονα και γχοστοιχεία)
ENV 13370	Ανάλυση εκπλυμάτων — Προσδιορισμός αμμωνίου, AOX, αγωγιμότητας, Hg, δείκτη φαινόλης, TOC, ευχερώς αποδεσμευόμενου CN, F [ανάλυση ανόργανων συστατικών στερεών αποβλήτων ή/και των εκπλυμάτων τους (ανιόντα)]
prEN 14039	Προσδιορισμός περιεκτικότητας σε υδρογονάνθρακες C10-C40 με αέριο χρωματογραφία

Ο κατάλογος αυτός τροποποιείται μόλις είναι διαθέσιμα περισσότερα πρότυπα της CEN.

Για δοκιμές και αναλύσεις, για τις οποίες δεν υφίστανται, ακόμα, πρότυπα της CEN, οι χρησιμοποιούμενες μέθοδοι πρέπει να εγκρίνονται από τις αρμόδιες αρχές.

Προσάρτημα Α

ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΗΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΔΟΧΗ ΑΠΟΒΛΗΤΩΝ ΣΕ ΧΩΡΟΥΣ ΥΠΟΓΕΙΑΣ ΕΝΑΠΟΘΕΣΗΣ

1. Η ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ ΤΗΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΣΕ Ο,ΤΙ ΑΦΟΡΑ ΤΗΝ ΥΠΟΓΕΙΑ ΕΝΑΠΟΘΕΣΗ: ΟΛΟΙ ΟΙ ΤΥΠΟΙ

1.1. Η σημασία των γεωλογικών φραγμών

Η απομόνωση των αποβλήτων από τη βιόσφαιρα αποτελεί τον τελικό στόχο της οριστικής εναπόθεσης αποβλήτων σε υπόγειους χώρους. Τα απόβλητα, οι αντίστοιχοι γεωλογικοί φραγμοί και κοιλότητες, συμπεριλαμβανομένων οιωνδήποτε τεχνητών κατασκευών, αποτελούν σύστημα το οποίο από κοινού με όλες τις άλλες τεχνικές πτυχές πρέπει να ανταποκρίνεται στις αντίστοιχες απαιτήσεις.

Οι απαιτήσεις της οδηγίας-πλαίσιο για το νερό (2000/60/ΕΚ) πληρούνται μόνον εφόσον αποδεικνύεται η μακροπρόθεσμη ασφάλεια των εγκαταστάσεων (βλέπε τιμήμα 1.2.7). Το άρθρο 11 παράγραφος 3 στοιχείο ι) της οδηγίας 2000/60/ΕΚ εν γένει απαγορεύει την άμεση αποβολή ρύπων στα υπόγεια ύδατα. Το άρθρο 4 παράγραφος 1 στοιχείο β) σημείο ι) της οδηγίας 2000/60/ΕΚ υποχρεώνει τα κράτη μέλη να λαμβάνουν μέτρα ώστε να εξασφαλίζεται η πρόληψη της υποβάθμισης των υπογείων υδάτων.

1.2. Η αξιολόγηση των κινδύνων για τον εκάστοτε χώρο

Η αξιολόγηση των κινδύνων καθιστά υποχρεωτικό το χαρακτηρισμό:

- των κινδύνων (εν προκειμένω τα εναποτιθέμενα απόβλητα),
- των υποδοχέων (εν προκειμένω η βιόσφαιρα και κατά πάσα πιθανότητα τα υπόγεια ύδατα),
- των δόδων μέσω των οποίων οι ουσίες από τα απόβλητα ενδέχεται να καταλήξουν στη βιόσφαιρα, και
- των επιπτώσεων από τις ουσίες που ενδέχεται να καταλήξουν στη βιόσφαιρα.

Τα κριτήρια αποδοχής για την υπόγεια εναποθήκευση προκύπτουν, μεταξύ άλλων, από την ανάλυση της βραχώδους μάζας υποδοχής, κατά τρόπο που να επιβεβαιώνεται ότι δεν παρατηρούνται στη συγκεκριμένη τοποθεσία οι συνθήκες που αναφέρονται στο παράρτημα Ι της οδηγίας για την υγειονομική ταφή των αποβλήτων (εξαιρουμένων των σημείων 2, 3, 4 και 5 του παραρτήματος Ι).

Τα κριτήρια αποδοχής για την υπόγεια εναποθήκευση εφαρμόζονται ως προς τις τοπικές συνθήκες. Προς τούτο, απαιτείται να αποδεικνύεται η καταλληλότητα των γεωλογικών στρωμάτων για την υπόγεια εναποθήκευση, πράγμα το οποίο συνεπάγεται αξιολόγηση των κινδύνων σχετικά με τη συγκράτηση των αποβλήτων, λαμβάνοντας υπόψη συνολικά το σύστημα των αποβλήτων, τις κατασκευαστικές δομές και κοιλότητες, καθώς και το κυρίως σώμα της βραχώδους μάζας υποδοχής.

Η αξιολόγηση των κινδύνων για τον εκάστοτε χώρο οιαδήποτε εγκατάστασης πρέπει να πραγματοποιείται τόσο για το στάδιο λειτουργίας, όσο και για το μετά τη λειτουργία στάδιο. Από τις αξιολογήσεις αυτές, προκύπτουν ενδεχομένως τα αναγκαία μέτρα ελέγχου και ασφάλειας, ενώ παράλληλα διαμορφώνονται τα αντίστοιχα κριτήρια αποδοχής.

Εκπονείται ολοκληρωμένη ανάλυση για την αξιολόγηση των επιδόσεων, συμπεριλαμβανομένων των ακόλουθων στοιχείων:

1. Γεωλογική αξιολόγηση
2. Γεωμηχανική αξιολόγηση
3. Υδρογεωλογική αξιολόγηση
4. Γεωχημική αξιολόγηση
5. Αξιολόγηση των επιπτώσεων στη βιόσφαιρα
6. Αξιολόγηση του σταδίου λειτουργίας
7. Μακροπρόθεσμη αξιολόγηση
8. Αξιολόγηση των επιπτώσεων όλων των επιφανειακών εγκαταστάσεων του συγκεκριμένου χώρου.

1.2.1. Γεωλογική αξιολόγηση

Απαιτείται ενδελεχής έρευνα ή γνώση των γεωλογικών δεδομένων της τοποθεσίας. Εν προκειμένω, περιλαμβάνονται έρευνες και αναλύσεις σχετικά με το είδος των πετρωμάτων, το έδαφος και την τοπογραφία της περιοχής. Η γεωλογική αξιολόγηση θα πρέπει να αποδεικνύει την καταλληλότητα του χώρου για υπόγεια εναποθήκευση. Θα πρέπει να περιλαμβάνεται η θέση, η συχνότητα και η δομή κάθε είδους ρωγμών ή ρηγμάτων στα περιβάλλοντα γεωλογικά στρώματα και οι πιθανές επιπτώσεις των σεισμικών δραστηριοτήτων στις δομές αυτές. Παράλληλα, πρέπει να εξετάζονται εναλλακτικές θέσεις για το χώρο υγειονομικής ταφής.

1.2.2. Γεωμηχανική αξιολόγηση

Η σταθερότητα των κοιλοτήτων πρέπει να αποδεικνύεται με τη διενέργεια των ενδεικτικών ερευνών και προβλέψεων. Τα εναποτιθέμενα απόβλητα αποτελούν μέρος της ως άνω αξιολόγησης. Οι διαδικασίες θα πρέπει να αναλύονται και να τεκμηριώνονται συστηματικά.

Πρέπει να αποδειχθεί ότι:

1. κατά τη διάρκεια και μετά τη δημιουργία των κοιλοτήτων, δεν αναμένεται να παρατηρηθεί μείζονος σημασίας παραμόρφωση είτε στην κοιλότητα αυτή καθαυτή, είτε στην επιφάνεια του εδάφους, που θα μπορούσε να έχει ως αποτέλεσμα να παρεμποδίζεται η δυνατότητα λειτουργίας της υπόγειας εναποθήκευσης ή να προκύψουν διόδοι προς τη βιόσφαιρα·
2. η φέρουσα ικανότητα φορτίου της κοιλότητας επαρκεί για να αποφεύγεται η κατάρρευση κατά τη λειτουργία·
3. τα εναποτιθέμενα υλικά είναι αρκούντως σταθερά ώστε να εξασφαλίζεται η συμβατότητά τους προς τις γεωμηχανικές ιδιότητες της βραχώδους μάζας υποδοχής.

1.2.3. Υδρογεωλογική αξιολόγηση

Απαιτείται διεξοδική έρευνα των υδραυλικών ιδιοτήτων για να αξιολογηθεί το διάγραμμα ροής των υπογείων υδάτων στα περιβάλλοντα γεωλογικά στρώματα βάσει των πληροφοριών για την υδραυλική αγωγιμότητα της βραχώδους μάζας, τις ρωγμές και τις υδραυλικές βαθμίδες.

1.2.4. Γεωχημική αξιολόγηση

Απαιτείται αναλυτική διερεύνηση της σύνθεσης των πετρωμάτων και των υπογείων υδάτων ώστε να αξιολογηθεί η σημερινή σύσταση των υπογείων υδάτων και η πιθανή εξέλιξή της στο μέλλον, η φύση και η αφθονία ορυκτών υλικών που θα μπορούσαν να συμβάλλουν στην έμφραξη των ρωγμών, καθώς και ποσοτική μεταλλειολογική περιγραφή της βραχώδους μάζας υποδοχής. Παράλληλα θα πρέπει να αξιολογείται η επίπτωση των πιθανών αλλαγών των αποβλήτων στο γεωχημικό σύστημα.

1.2.5. Αξιολόγηση των επιπτώσεων στη βιόσφαιρα

Απαιτείται να διερευνηθούν οι επιπτώσεις που ενδέχεται να έχει η υπόγεια εναποθήκευση αποβλήτων στη βιόσφαιρα. Θα πρέπει να πραγματοποιούνται μελέτες της αρχικής κατάστασης, ώστε να προσδιορίζονται τα αρχικά επίπεδα των αντίστοιχων ουσιών που παρατηρούνται υπό φυσιολογικές συνθήκες στη συγκεκριμένη τοποθεσία.

1.2.6. Αξιολόγηση του σταδίου λειτουργίας

Για το στάδιο λειτουργίας, η ανάλυση θα πρέπει να αποδεικνύει:

1. τη σταθερότητα των κοιλοτήτων σύμφωνα με το σημείο 1.2.2·
2. ότι δεν υφίστανται απαράδεκτοι κίνδυνοι δημιουργίας διόδου μεταξύ των αποβλήτων και της βιόσφαιρας·
3. ότι δεν υφίστανται απαράδεκτοι κίνδυνοι για τη λειτουργία της εκάστοτε εγκατάστασης.

Κατά την εξέταση της ασφάλειας λειτουργίας, πραγματοποιείται συστηματική ανάλυση της λειτουργίας της εκάστοτε εγκατάστασης βάσει των ειδικών δεδομένων που καταχωρούνται για την απογραφή των αποβλήτων, τη διαχείριση της εγκατάστασης και το σύστημα λειτουργίας. Πρέπει να αποδεικνύεται ότι τα απόβλητα δεν αντιδρούν με τη βραχώδη μάζα με οποιονδήποτε χημικό ή φυσικό τρόπο που θα μπορούσε να επηρεάσει αρνητικά την αντοχή και τη στεγανότητα των πετρωμάτων και να θέσει σε κίνδυνο την ίδια την αποθήκευση. Για τους λόγους αυτούς, επιπλέον των αποβλήτων που απαγορεύονται βάσει του άρθρου 5 παράγραφος 3 της οδηγίας για την υγειονομική ταφή των αποβλήτων, δεν γίνονται δεκτά τα απόβλητα για τα οποία υπάρχει κίνδυνος αυθόρμητης ανάφλεξης υπό τις συνθήκες αποθήκευσης (θερμοκρασία, υγρασία), τα αεριούχα προϊόντα, τα πηκτικά απόβλητα και τα απόβλητα που προέρχονται από τη συλλογή με τη μορφή μη ταυτοποιημένων μειγμάτων.

Θα πρέπει να προσδιορίζονται τα ιδιαίτερα συμβάντα τα οποία είναι δυνατόν να οδηγήσουν σε δημιουργία διόδου μεταξύ των αποβλήτων και της βιόσφαιρας κατά το στάδιο λειτουργίας. Οι επιμέρους τύποι κινδύνων κατά τη λειτουργία θα πρέπει να συνοψίζονται σε συγκεκριμένες κατηγορίες. Παράλληλα, θα πρέπει να αξιολογούνται οι πιθανές τους επιπτώσεις. Θα πρέπει να αποδεικνύεται ότι δεν υφίσταται απαράδεκτος κίνδυνος διαρροής κατά τη λειτουργία. Θα πρέπει να προβλέπονται μέτρα αντιμετώπισης εκτάκτων καταστάσεων.

1.2.7. Μακροπρόθεσμη αξιολόγηση

Προκειμένου να εξασφαλίζεται η συμμόρφωση προς τους στόχους της αιφώρου υγειονομικής ταφής αποβλήτων, η αξιολόγηση των κινδύνων θα πρέπει να καλύπτει το θέμα αυτό και μακροπρόθεσμα. Πρέπει να εξασφαλίζεται ότι δεν θα δημιουργηθούν διόδοι προς τη βιόσφαιρα μακροπρόθεσμα και μετά την περάτωση της λειτουργίας των εγκαταστάσεων υπόγειας εναποθήκευσης.

Οι φραγμοί στους χώρους υπόγειας εναποθήκευσης (π.χ. η ποιότητα των αποβλήτων, οι κατασκευαστικές δομές, η επαπλήρωση και η σφράγιση των φρεάτων και των διατρημάτων), η ποιότητα της βραχώδους μάζας υποδοχής, τα περιβάλλοντα γεωλογικά στρώματα και η υπερφόρτωση θα πρέπει να αξιολογούνται ποσοτικά μακροπρόθεσμα και να εκτιμώνται βάσει των δεδομένων για τη συγκεκριμένη τοποθεσία ή λαμβάνοντας υπόψη επαρκώς συντηρητικές υποθέσεις. Οι γεωχημικές και γεωυδρολογικές συνθήκες, όπως η ροή των υπογείων υδάτων (βλέπε τμήματα 1.2.3 και 1.2.4), η αποτελεσματικότητα των φραγμών, η φυσική εξασθένηση, καθώς και η έκλυση των εναποτιθεμένων αποβλήτων, θα λαμβάνονται δεόντως υπόψη.

Η μακροπρόθεσμη ασφάλεια των εγκαταστάσεων υπόγειας εναποθήκευσης αποδεικνύεται από αξιολόγηση της ασφάλειας, η οποία περιλαμβάνει περιγραφή της αρχικής κατάστασης σε μια συγκεκριμένη χρονική στιγμή (παραδείγματος χάρη κατά τον παροπλισμό), ακολουθούμενη από σενάριο το οποίο σκιαγραφεί τις σημαντικές αλλαγές που θεωρούνται αναμενόμενες με την πάροδο του γεωλογικού χρόνου. Τέλος, οι επιπτώσεις της διαρροής των αντίστοιχων ουσιών από τις εγκαταστάσεις υπόγειας εναποθήκευσης θα πρέπει να αξιολογούνται ως προς διαφορετικά σενάρια τα οποία να αντανακλούν τις πιθανές μακροπρόθεσμες εξελίξεις της βιόσφαιρας, της γεώσφαιρας και των εγκαταστάσεων υπόγειας εναποθήκευσης.

Λόγω του περιορισμένου χρόνου ζωής τους, τα δοχεία και η εσωτερική επένδυση του τοιχώματος των κοιλοτήτων δεν θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη κατά την αξιολόγηση των μακροπρόθεσμων κινδύνων λόγω της εναπόθεσης αποβλήτων.

1.2.8. Αξιολόγηση των επιπτώσεων στις επιφανειακές εγκαταστάσεις υποδοχής

Μολονότι τα απόβλητα που καταλήγουν σε κάποιο χώρο υγειονομικής ταφής ενδέχεται να προορίζονται για υπόγεια διάθεση, θα πρέπει καταρχήν να εκφορτώνονται, να υφίστανται δοκιμές και, ενδεχομένως, να αποθηκεύονται επιφανειακά, πριν να καταλήξουν στον τελικό προορισμό τους. Οι εγκαταστάσεις υποδοχής θα πρέπει να σχεδιάζονται και να τίθενται σε λειτουργία κατά τρόπο που να αποφεύγεται κάθε κίνδυνος για την υγεία του ανθρώπου και το τοπικό περιβάλλον. Κατά τα άλλα, θα πρέπει να ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις που ισχύουν για οιαδήποτε άλλη εγκατάσταση υποδοχής αποβλήτων.

1.2.9. Αξιολόγηση άλλων κινδύνων

Για να εξασφαλιστεί η προστασία των εργατών, τα απόβλητα θα πρέπει να εναποτίθενται σε εγκαταστάσεις υπόγειας εναποθήκευσης μόνον εφόσον διαχωρίζονται ασφαλώς από εξορυκτικές δραστηριότητες. Τα απόβλητα δεν θα πρέπει να γίνονται δεκτά εφόσον περιέχουν ή θα μπορούσαν να οδηγήσουν στη δημιουργία επικινδύνων στοιχείων, τα οποία, ενδεχομένως, θα ήταν δυνατόν να θέσουν σε κίνδυνο την υγεία του ανθρώπου (π.χ. σπόροι παθογόνων μολυσματικών οργανισμών).

2. ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΑΠΟΔΟΧΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΠΟΓΕΙΑ ΕΝΑΠΟΘΗΚΕΥΣΗ: ΟΛΟΙ ΟΙ ΤΥΠΟΙ

2.1. Εξαιρούμενα απόβλητα

Βάσει των τμημάτων 1.2.1 έως 1.2.8, απόβλητα τα οποία ενδεχομένως θα υποστούν ανεπιθύμητες φυσικές, χημικές ή βιολογικές μετατροπές μετά την εναπόθεσή τους, δεν θα πρέπει να καταλήγουν σε εγκαταστάσεις υπόγειας εναποθήκευσης. Μεταξύ αυτών, συμπεριλαμβάνονται:

- α) τα απόβλητα που αναφέρονται στο άρθρο 5 παράγραφος 3 της οδηγίας για την υγειονομική ταφή των αποβλήτων·
- β) τα απόβλητα και τα δοχεία τους που, ενδεχομένως, μπορεί να αντιδράσουν με το νερό ή τη βραχώδη μάζα υποδοχής υπό τις συνθήκες αποθήκευσης, με αποτέλεσμα:
  - να μεταβάλλεται ο όγκος τους,
  - να δημιουργούνται αυτοαναφλέξιμες, τοξικές ή εκρηκτικές ουσίες ή αέρια, ή
  - οιοσδήποτε άλλες αντιδράσεις που θα μπορούσαν να θέσουν σε κίνδυνο την ασφάλεια λειτουργίας ή/και την ακεραιότητα των αντίστοιχων φραγμών.

Τα απόβλητα που είναι δυνατόν να αντιδράσουν μεταξύ τους πρέπει να ορίζονται και να ταξινομούνται σε ομάδες συμβατότητας· οι επιμέρους ομάδες συμβατότητας πρέπει να διαχωρίζονται στις εγκαταστάσεις εναποθήκευσης·

- γ) τα απόβλητα που δεν είναι βιοαποδομήσιμα·
- δ) τα λίαν οσμηρά απόβλητα·
- ε) τα απόβλητα που είναι δυνατόν να δημιουργήσουν μείγμα αερίων-αέρα που να είναι τοξικό ή εκρηκτικό. Εν προκειμένω, αναφέρονται τα απόβλητα τα οποία:
  - προκαλούν συγκεντρώσεις τοξικών αερίων λόγω της μερικής πίεσης των συστατικών τους,
  - οδηγούν σε συγκεντρώσεις, που μετά από την πλήρωση των δοχείων, υπερβαίνουν τουλάχιστον κατά 10 % τη συγκέντρωση που αντιστοιχεί στο χαμηλότερο όριο εκρηξης·

στ) τα απόβλητα που δεν είναι επαρκώς σταθερά ως προς τις γεωμηχανικές συνθήκες·

- ζ) τα απόβλητα που είναι αυτο- ή ακαριαίας ανάφλεξης υπό τις συνθήκες αποθήκευσης, τα αεριούχα προϊόντα, τα πτητικά απόβλητα, τα απόβλητα που προέρχονται από συλλογή με τη μορφή μη ταυτοποιημένων μειγμάτων·
- η) τα απόβλητα που περιέχουν ή θα μπορούσαν να ευνοήσουν την εμφάνιση παθογόνων σπόρων μολυσματικών οργανισμών [όπως ήδη προβλέπει το άρθρο 5 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της οδηγίας για την υγειονομική ταφή των αποβλήτων].

2.2. Κατάλογοι αποβλήτων που είναι κατάλληλα για υπόγεια εναποθήκευση

Αδρανή απόβλητα, επικίνδυνα και μη επικίνδυνα απόβλητα, που δεν εξαιρούνται βάσει των τμημάτων 2.1 και 2.2, μπορούν να θεωρούνται κατάλληλα για υπόγεια εναποθήκευση.

Τα κράτη μέλη καλούνται να εκπονήσουν καταλόγους αποβλήτων που γίνονται δεκτά στις εγκαταστάσεις υπόγεια εναποθήκευσης, σύμφωνα με τις κατηγορίες που αναφέρονται στο άρθρο 4 της οδηγίας για την υγειονομική ταφή των αποβλήτων.

2.3. Αξιολόγηση κινδύνων για τον εκάστοτε χώρο

Η αποδοχή των αποβλήτων σε συγκεκριμένο χώρο πρέπει να εξαρτάται από την προϋπόθεση ότι εκτελείται αξιολόγηση κινδύνων για αυτόν.

Οι αξιολογήσεις για τον εκάστοτε χώρο περιγράφονται στο τμήμα 1.2 για τα απόβλητα που γίνονται δεκτά σε εγκαταστάσεις υπόγεια εναποθήκευσης, υπό την προϋπόθεση ότι αποδεικνύεται επαρκής απομόνωση από τη βιόσφαιρα. Θα πρέπει να τηρούνται τα αντίστοιχα κριτήρια υπό τις συνθήκες αποθήκευσης.

2.4. Όροι αποδοχής

Τα απόβλητα μπορούν να εναποτίθενται σε εγκαταστάσεις υπόγεια εναποθήκευσης μόνον εφόσον διαχωρίζονται ασφαλώς από εξορυκτικές δραστηριότητες.

Τα απόβλητα που ενδέχεται να αντιδράσουν μεταξύ τους πρέπει να προσδιορίζονται και να ταξινομούνται σε κατηγορίες συμβατότητας· οι επιμέρους κατηγορίες συμβατότητας πρέπει να διαχωρίζονται στις εγκαταστάσεις εναποθήκευσης.

3. ΕΠΙΠΛΕΟΝ ΣΤΟΙΧΕΙΑ: ΑΛΑΤΩΡΥΧΕΙΑ

3.1. Η σημασία των γεωλογικών φραγμών

Όσον αφορά τη φιλοσοφία περί ασφάλειας για τα αλατωρυχεία, τα πετρώματα που περιβάλλουν τα απόβλητα καλούνται να διαδραματίσουν διττό ρόλο:

- αφενός λειτουργούν ως βραχώδης μάζα υποδοχής στην οποία ενθυλακώνονται τα απόβλητα,
- από κοινού με τα υπέρ και υποκείμενα στρώματα στεγανών πετρωμάτων (π.χ. ανυδρίτες), λειτουργούν ως γεωλογικός φραγμός που παρεμποδίζει την είσοδο υπογείων υδάτων στο χώρο υγειονομικής ταφής και, όπου αυτό είναι απαραίτητο, παρεμποδίζει τη διαρροή υγρών ή την έκλυση αερίων από την περιοχή εναπόθεσης των αποβλήτων. Τα φρέατα και τα γεωτρήματα, που ενδεχομένως διαπερνούν το γεωλογικό αυτό φράγμα, πρέπει να σφραγίζονται κατά τη λειτουργία, ώστε να αποφεύγεται οιαδήποτε είσοδος υδάτων, και να παραμένουν ερμητικά κλειστά μετά την περάτωση της λειτουργίας των υπόγειων χώρων υγειονομικής ταφής. Εάν είναι ενδεχόμενο οι εξορυκτικές δραστηριότητες να συνεχισθούν και μετά την περάτωση της λειτουργίας του χώρου υγειονομικής ταφής των αποβλήτων, η περιοχή εναπόθεσης πρέπει, αφ' ης στιγμής παύσει η λειτουργία του χώρου υγειονομικής ταφής των αποβλήτων, να σφραγίζεται με υδατοστεγές φράγμα, το οποίο να κατασκευάζεται υπολογίζοντας την υδραυλική πίεση λειτουργίας συναρτήσεως του βάρους, ώστε ύδατα, που τυχόν θα παρεισφρήσουν στα ορυχεία που εξακολουθούν να λειτουργούν, να μην διεισδύουν στην περιοχή εναπόθεσης των αποβλήτων,
- στα αλατωρυχεία, το άλας θεωρείται ότι εξασφαλίζει πλήρη απομόνωση. Τα απόβλητα θα έρχονται σε επαφή με τη βιόσφαιρα μόνο σε περίπτωση ατυχήματος ή γεωλογικού συμβάντος με την πάροδο του χρόνου, όπως η μετακίνηση του εδάφους ή η διάβρωση (για παράδειγμα, λόγω της ανύψωσης της στάθμης των θαλασσιών υδάτων). Τα απόβλητα, εν προκειμένω, πρέπει να θεωρείται πιθανόν ότι θα μεταβληθούν κατά την εναποθήκευσή τους, ενώ παράλληλα θα πρέπει να εξετάζονται οι συνέπειες αναλόγων σεναρίων για αποτυχίες του συστήματος.

3.2. Μακροπρόθεσμη αξιολόγηση

Για να αποδειχθεί ότι οι εγκαταστάσεις υπόγεια εναπόθεσης σε περιοχή με ορυκτά άλατα είναι μακροπρόθεσμα ασφαλείς, θα πρέπει καταρχήν να ορίζεται το αλατώδες πέτρωμα ως φράγμα. Το ορυκτό άλας εν γένει ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις περί στεγανότητας ως προς τα αέρια και τα υγρά, ενώ παράλληλα είναι, λόγω της συγκλίνουσας συμπεριφοράς του, σε θέση να ενθυλακώνει και να απομονώνει πλήρως τα απόβλητα στο τέλος της όλης διαδικασίας μετατροπής.

Η συγκλίνουσα συμπεριφορά του ορυκτού άλατος, ως εκ τούτου, δεν έρχεται σε αντίθεση με την απαίτηση για σταθερές κοιλότητες κατά το στάδιο της λειτουργίας. Η σταθερότητα είναι σημαντική ώστε να εξασφαλίζεται η ασφάλεια λειτουργίας και να διατηρείται η ακεραιότητα του γεωλογικού φράγματος εις το διηνεκές, με σκοπό να επιτυγχάνεται η συνεχής προστασία της βιόσφαιρας. Τα απόβλητα θα πρέπει να απομονώνονται πλήρως από τη βιόσφαιρα. Η ελεγχόμενη καθίζηση λόγω υπερφόρτωσης ή άλλων ελαττωμάτων θεωρείται μακροπρόθεσμα αποδεκτή μόνον εφόσον είναι δυνατόν να αποδειχθεί ότι οι μετατροπές δεν θα συνεπάγονται ρήγματα, θα διατηρηθεί η ακεραιότητα των γεωλογικών φραγμών και δεν θα δημιουργηθούν διόδοι που να επιτρέπουν την επαφή του νερού με τα απόβλητα ή τη διείσδυση αποβλήτων ή στοιχείων τους στη βιόσφαιρα.

4. ΕΠΙΠΛΕΟΝ ΣΤΟΙΧΕΙΑ: ΣΚΛΗΡΑ ΠΕΤΡΩΜΑΤΑ

Η βαθιά ταφή σε σκληρό βράχο ορίζεται, εν προκειμένω, ως υπόγεια εναποθήκευση σε βάθος πολλών εκατοντάδων μέτρων, όπου ως ανθεκτικά πετρώματα εννοούνται οι πυριγενείς βράχοι, όπως ο γρανίτης και ο γνεύσιος, καθώς και ιζηματογενή πετρώματα, όπως οι ασβεστόλιθοι και οι ψαμμίτες.

4.1. Η φιλοσοφία της ασφάλειας

Η βαθιά ταφή σε σκληρό βράχο αποτελεί εφικτό τρόπο για να αποφεύγεται η επιβάρυνση των μελλοντικών γενεών με ευθύνες για τα απόβλητα, δεδομένου ότι ανάλογες εγκαταστάσεις θα πρέπει να κατασκευάζονται κατά τρόπο ώστε να είναι παθητικές και να μην χρειάζονται συντήρηση. Επιπλέον, οι κατασκευές δεν θα πρέπει να παρεμποδίζουν την ανάκτηση των αποβλήτων ή τη δυνατότητα ανάληψης μελλοντικών διορθωτικών μέτρων. Παράλληλα, οι εγκαταστάσεις αυτές θα πρέπει να σχεδιάζονται κατά τρόπο ώστε να εξασφαλίζεται ότι τυχόν αρνητικές περιβαλλοντικές επιπτώσεις ή ευθύνες λόγω των δραστηριοτήτων των σημερινών γενεών δεν θα επιβαρύνουν τις μελλοντικές γενεές.

Το κύριο στοιχείο της φιλοσοφίας της ασφάλειας της υπόγειας εναποθήκευσης των αποβλήτων είναι η απομόνωσή τους από τη βιόσφαιρα, καθώς και η φυσική εξασθένηση οιασδήποτε ρύπων που είναι δυνατόν να διαρρεύσουν από τα απόβλητα. Έχουν ήδη προσδιορισθεί ορισμένοι τύποι επικίνδυνων ουσιών και αποβλήτων στους οποίους δεν θα πρέπει να εκτίθενται η κοινωνία και το περιβάλλον συνεχώς και για μεγάλες χρονικές περιόδους. Μεγάλη χρονική περίοδος, εν προκειμένω, σημαίνει πολλές χιλιάδες χρόνια. Ανάλογα επίπεδα προστασίας μπορούν να επιτυγχάνονται με την εναποθήκευση αποβλήτων σε μεγάλο βάθος σε σκληρά πετρώματα. Η βαθιά ταφή αποβλήτων σε ανθεκτικά πετρώματα μπορεί να πραγματοποιείται είτε σε παροπλισμένα ορυχεία, όπου έχουν παύσει οι εξορυκτικές δραστηριότητες, είτε σε νέες αποθηκευτικές εγκαταστάσεις.

Στην περίπτωση της αποθήκευσης σε σκληρό βράχο, δεν είναι δυνατή η πλήρης απομόνωση. Στην περίπτωση αυτή, είναι απαραίτητο να κατασκευάζεται υπόγειος αποθηκευτικός χώρος, ώστε η φυσική εξασθένηση μέσω των παρακείμενων γεωλογικών στρωμάτων να περιορίζει τις επιπτώσεις των ρύπων σε βαθμό που να μην έχουν οριστικές αρνητικές επιπτώσεις στο περιβάλλον. Αυτό σημαίνει ότι η δυνατότητα του περιβάλλοντος να εξασθενεί και να υποβαθμίζει τους ρύπους καθορίζει κατά πόσον γίνεται αποδεκτή κάποια διαρροή από τέτοιου είδους εγκατάσταση.

Οι απαιτήσεις της οδηγίας-πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το νερό (2000/60/EK) πληρούνται μόνον εφόσον αποδεικνύεται ότι μακροπρόθεσμα η εγκατάσταση είναι ασφαλής (βλέπε τμήμα 1.2.7). Οι επιδόσεις του συστήματος βαθείας ταφής πρέπει να αξιολογούνται συνολικά, λαμβάνοντας υπόψη την εύρυθμη λειτουργία των επιμέρους στοιχείων του. Στις περιπτώσεις βαθείας ταφής σε σκληρό βράχο, οι αποθηκευτικοί χώροι πρέπει να βρίσκονται σε επίπεδο χαμηλότερο του υδροφόρου ορίζοντα. Το άρθρο 11 παράγραφος 3 στοιχείο ι) της οδηγίας απαγορεύει εν γένει την άμεση διοχέτευση ρύπων στα υπόγεια ύδατα. Το άρθρο 4 παράγραφος 1 στοιχείο β) σημείο ι) της οδηγίας απαιτεί τα κράτη μέλη να λαμβάνουν μέτρα ώστε να προλαμβάνεται η υποβάθμιση της κατάστασης των υπογείων υδάτων. Σε περίπτωση βαθείας ταφής αποβλήτων σε ανθεκτικά πετρώματα, η απαίτηση αυτή τηρείται εφόσον οι αποβολές επικίνδυνων ουσιών από τον αποθηκευτικό χώρο δεν φθάνουν στη βιόσφαιρα, συμπεριλαμβανομένων των ανωτέρων τμημάτων του συστήματος των υπογείων υδάτων που είναι προσπελάσιμα από τη βιόσφαιρα, σε ποσότητες ή συγκεντρώσεις που θα μπορούσαν να έχουν αρνητικές επιπτώσεις. Ως εκ τούτου, θα πρέπει να αξιολογούνται τα κυκλώματα ροής των υδάτων προς και εντός της βιόσφαιρας. Παράλληλα, θα πρέπει να εκτιμώνται οι επιπτώσεις της ποικιλότητας στο γεωδραυλικό σύστημα.

Λόγω της μακροχρόνιας αποσύνθεσης των αποβλήτων, είναι δυνατόν να δημιουργηθούν αέρια στους αποθηκευτικούς χώρους βαθείας ταφής αποβλήτων σε σκληρά πετρώματα και στις αντίστοιχες κατασκευαστικές δομές. Κατά συνέπεια, αυτό πρέπει να λαμβάνεται υπόψη κατά το σχεδιασμό των χώρων που θα εξυπηρετούν τις εγκαταστάσεις βαθείας ταφής σε σκληρά πετρώματα.

Προσάρτημα Β

ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΗ ΤΩΝ ΠΡΟΒΛΕΠΟΜΕΝΩΝ ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΩΝ ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΩΝ ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΗΣ ΤΑΦΗΣ ΤΩΝ ΑΠΟΒΛΗΤΩΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΔΗΓΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΗ ΤΑΦΗ ΤΩΝ ΑΠΟΒΛΗΤΩΝ**Εισαγωγή**

Το σχήμα 1 συνοψίζει τις δυνατότητες υγειονομικής ταφής που προβλέπει η οδηγία για την υγειονομική ταφή των αποβλήτων (LFD), καθώς και ορισμένα παραδείγματα υποκατηγοριών των κυρίων κατηγοριών χώρων ταφής. Ως αφετηρία (στην άνω αριστερή γωνία), αναφέρονται απόβλητα που θα πρέπει να αποτελέσουν αντικείμενο υγειονομικής ταφής. Σύμφωνα με το άρθρο 6 στοιχείο α), για τα περισσότερα από τα απόβλητα απαιτείται κάποια επεξεργασία πριν από την υγειονομική τους ταφή. Εν γένει, ο ορισμός της «επεξεργασίας» είναι σχετικά ευρύς, και, ως επί το πλείστον, αποτελεί θέμα των αρμοδίων αρχών στα κράτη μέλη. Θεωρείται ότι τα απόβλητα δεν ανήκουν σε καμία από τις κατηγορίες που αναφέρονται στο άρθρο 5 παράγραφος 3 της οδηγίας.

Υγειονομική ταφή αδρανών αποβλήτων

Το πρώτο ερώτημα που τίθεται είναι κατά πόσον τα συγκεκριμένα απόβλητα ταξινομούνται ή όχι ως επικίνδυνα απόβλητα. Εάν τα απόβλητα δεν είναι επικίνδυνα [σύμφωνα με την οδηγία περί επικινδύνων αποβλήτων (91/689/ΕΟΚ) και του ισχύοντος καταλόγου αποβλήτων], το επόμενο ερώτημα μπορεί να είναι κατά πόσον τα απόβλητα είναι αδρανή. Εάν ανταποκρίνονται στα κριτήρια περί αποβλήτων για χώρους υγειονομικής ταφής αδρανών αποβλήτων (κατηγορία Α, βλ. σχήμα 1 και πίνακα 1), τα συγκεκριμένα απόβλητα μπορούν να καταλήγουν σε χώρο υγειονομικής ταφής αδρανών αποβλήτων.

Άλλη εναλλακτική λύση για τα αδρανή απόβλητα είναι να τοποθετούνται σε χώρους υγειονομικής ταφής για τα μη επικίνδυνα απόβλητα, υπό την προϋπόθεση ότι ανταποκρίνονται στα αντίστοιχα κριτήρια (πράγμα που θα πρέπει να συμβαίνει).

Υγειονομικοί χώροι ταφής μη επικινδύνων αποβλήτων, συμπεριλαμβανομένων των αντίστοιχων υποκατηγοριών

Εάν τα απόβλητα δεν είναι ούτε επικίνδυνα ούτε αδρανή, λογικά θα πρέπει να είναι μη επικίνδυνα και θα πρέπει να καταλήγουν σε χώρο υγειονομικής ταφής μη επικινδύνων αποβλήτων. Τα κράτη μέλη δύνανται να καθορίζουν υποκατηγορίες χώρων υγειονομικής ταφής για τα μη επικίνδυνα απόβλητα, σύμφωνα με τις εθνικές στρατηγικές τους για τη διαχείριση των αποβλήτων, υπό την προϋπόθεση ότι πληρούνται και οι απαιτήσεις της οδηγίας για την υγειονομική ταφή των αποβλήτων. Στο σχήμα 1 αναφέρονται τρεις μείζονες υποκατηγορίες χώρων υγειονομικής ταφής μη επικινδύνων αποβλήτων: χώροι υγειονομικής ταφής για ανόργανα απόβλητα με περιορισμένο οργανικό/βιοαποδομήσιμο περιεχόμενο (B1), χώροι υγειονομικής ταφής για οργανικά απόβλητα (B2) και χώροι υγειονομικής ταφής για ανάμικτα μη επικίνδυνα απόβλητα με υψηλή περιεκτικότητα τόσο οργανικών και βιοαποδομήσιμων, όσο και ανόργανων υλικών. Οι χώροι της κατηγορίας B1 μπορούν να υποδιαιρούνται περαιτέρω σε χώρους υγειονομικής ταφής για απόβλητα που δεν ανταποκρίνονται στα κριτήρια που αναφέρονται στο τμήμα 2.2 για τα ανόργανα μη επικίνδυνα απόβλητα που μπορεί να διατίθενται από κοινού με σταθερά, μη ενεργά επικίνδυνα απόβλητα (B1a), και σε χώρους για απόβλητα που ανταποκρίνονται στα κριτήρια αυτά (B1b). Οι χώροι της κατηγορίας B2 μπορεί π.χ. να υποδιαιρούνται περαιτέρω σε χώρους υγειονομικής ταφής βιοδραστικών αποβλήτων και σε χώρους υγειονομικής ταφής για αδρανέστερα και βιολογικώς επεξεργασμένα απόβλητα. Ορισμένα των κρατών μελών ενδέχεται να επιθυμούν περαιτέρω υποδιαίρεση των χώρων υγειονομικής ταφής για τα μη επικίνδυνα απόβλητα και είναι ενδεχόμενο, εντός εκάστης υποκατηγορίας, να ορίζονται χώροι υγειονομικής μονοταφής, καθώς και χώροι υγειονομικής ταφής για στερεοποιημένα/συμπαγή απόβλητα (βλέπε υποσημείωση του πίνακα 1). Τα κράτη μέλη δύνανται να εκπονούν κριτήρια αποδοχής ώστε να εξασφαλίζεται η ορθή κατανομή των μη επικινδύνων αποβλήτων στις επιμέρους υποκατηγορίες χώρων υγειονομικής ταφής μη επικινδύνων αποβλήτων. Εάν κρίνεται ανεπιθύμητη η περαιτέρω ταξινόμηση υποδιαίρεση των χώρων υγειονομικής ταφής για τα μη επικίνδυνα απόβλητα, όλα τα μη επικίνδυνα απόβλητα (εφόσον φυσικά τηρούνται οι διατάξεις των άρθρων 3 και 5 της οδηγίας για την υγειονομική ταφή των αποβλήτων) μπορούν να καταλήγουν σε χώρους υγειονομικής ταφής για ανάμικτα μη επικίνδυνα απόβλητα (κατηγορία B3).

Τοποθέτηση σταθερών, μη ενεργών επικινδύνων αποβλήτων σε χώρους υγειονομικής ταφής για τα μη επικίνδυνα απόβλητα

Εάν τα απόβλητα είναι επικίνδυνα (σύμφωνα με την οδηγία 91/689/ΕΟΚ και του ισχύοντος καταλόγου αποβλήτων), είναι πιθανόν λόγω της επεξεργασίας να ανταποκρίνονται στα κριτήρια για την τοποθέτηση σταθερών, μη ενεργών επικινδύνων αποβλήτων σε χώρους υγειονομικής ταφής για μη επικίνδυνα απόβλητα εντός κυψελών για ανόργανα απόβλητα με χαμηλό οργανικό/βιοαποδομήσιμο περιεχόμενο που να ανταποκρίνονται στα κριτήρια του τμήματος 2.2.2 (κατηγορία B1b). Τα απόβλητα ενδέχεται να είναι κοκκώδη (και να έχουν καταστεί χημικώς σταθερά) ή στερεοποιημένα/συμπαγή.

Χώροι υγειονομικής ταφής για επικίνδυνα απόβλητα

Εάν τα επικίνδυνα απόβλητα δεν ανταποκρίνονται στα κριτήρια για τοποθέτηση σε χώρο υγειονομικής ταφής της κατηγορίας B1b ή σε κυψέλη για μη επικίνδυνα απόβλητα, το επόμενο ερώτημα μπορεί να είναι κατά πόσον ανταποκρίνονται στα κριτήρια αποδοχής για χώρους υγειονομικής ταφής επικινδύνων αποβλήτων (κατηγορία C). Εάν ανταποκρίνονται στα κριτήρια, τα απόβλητα μπορούν να τοποθετούνται σε χώρο υγειονομικής ταφής για επικίνδυνα απόβλητα.

Εάν δεν ανταποκρίνονται στα κριτήρια αποδοχής για χώρους υγειονομικής ταφής επικινδύνων αποβλήτων, τα απόβλητα θα πρέπει να υφίστανται περαιτέρω επεξεργασία και να αποτελούν εκ νέου αντικείμενο δοκιμών με βάση τα εν λόγω κριτήρια έως ότου να εξασφαλιστεί η πλήρωση των καθιερωθέντων κριτηρίων.

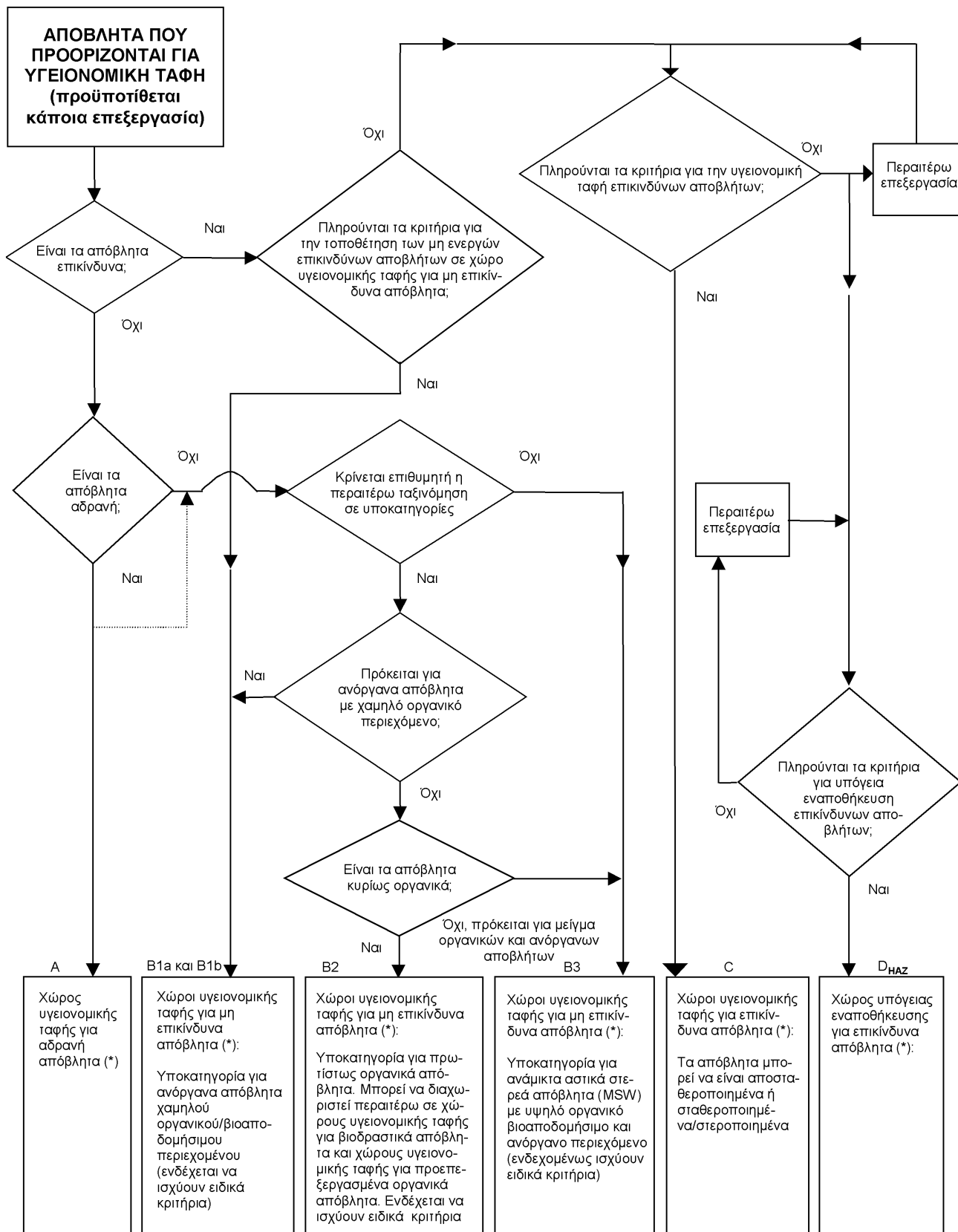
Υπόγεια εναποθήκευση

Άλλη εναλλακτική λύση είναι τα απόβλητα να αποτελούν αντικείμενο δοκιμών με βάση τα κριτήρια για την υπόγεια εναποθήκευση. Εάν ανταποκρίνονται στα εν λόγω κριτήρια, τα απόβλητα μπορούν να καταλήγουν σε εγκαταστάσεις υπόγειας εναποθήκευσης για επικίνδυνα απόβλητα [κατηγορία χώρων υγειονομικής ταφής (D_{HAZ})]. Εάν δεν πληρούνται τα κριτήρια υπόγειας εναποθήκευσης, τα απόβλητα μπορούν να υφίστανται περαιτέρω επεξεργασία και να αποτελούν εκ νέου αντικείμενο δοκιμών.

Μολονότι η υπόγεια εναποθήκευση ενδέχεται να προορίζεται αποκλειστικά και μόνο για ειδικά επικίνδυνα απόβλητα, η εν λόγω υποκατηγορία μπορεί επίσης καταρχήν να χρησιμοποιείται για τα αδρανή απόβλητα (κατηγορία D_{INERT}) και τα μη επικίνδυνα απόβλητα (κατηγορία $D_{NON-HAZ}$).

Σχήμα 1

Διαγραμματική απεικόνιση των εναλλακτικών λύσεων υγειονομικής ταφής που προβλέπει η οδηγία για την υγειονομική ταφή των αποβλήτων

(*) Καταρχήν, η υπόγεια εναποθήκευση είναι επίσης δυνατή για αδρανή και μη επικίνδυνα απόβλητα.

Πίνακας 1

Επισκόπηση των κατηγοριών χώρων υγειονομικής ταφής και παραδείγματα υποκατηγοριών

Κατηγορία χώρου υγειονομικής ταφής	Μείζονες υποκατηγορίες (εγκαταστάσεις υπόγειας εναποθήκευσης, χώροι υγειονομικής μονοταφής και χώροι υγειονομικής ταφής για στερεοποιημένα, συμπαγή (*) απόβλητα ενδεχομένως για όλες τις κατηγορίες χώρων υγειονομικής ταφής)	Χαρακτηρισμός κατηγορίας	Κριτήρια αποδοχής
Χώροι υγειονομικής ταφής για αδρανή απόβλητα	Χώροι υγειονομικής ταφής που δέχονται αδρανή απόβλητα	A	Τα κριτήρια για την έκπλυση και το περιεχόμενο σε οργανικά συστατικά ορίζονται σε επίπεδο ΕΕ (σημείο 2.1.2). Τα κριτήρια για το περιεχόμενο σε ανόργανα συστατικά ορίζονται ενδεχομένως σε επίπεδο κρατών μελών της ΕΕ
Χώροι υγειονομικής ταφής για μη επικίνδυνα απόβλητα	Χώροι υγειονομικής ταφής για ανόργανα μη επικίνδυνα απόβλητα με χαμηλό οργανικό/βιοαποδομήσιμο περιεχόμενο, εφόσον τα απόβλητα δεν ανταποκρίνονται στα κριτήρια που ορίζονται στο τμήμα 2.2.2 για τα ανόργανα μη επικίνδυνα απόβλητα που μπορεί να αποτελέσουν αντικείμενο υγειονομικής ταφής από κοινού με σταθερά, μη ενεργά επικίνδυνα απόβλητα	B1a	Τα κριτήρια για την έκπλυση και το συνολικό περιεχόμενο δεν καθορίζονται σε επίπεδο ΕΕ
	Χώροι υγειονομικής ταφής/για ανόργανα μη επικίνδυνα απόβλητα με χαμηλό οργανικό/βιοαποδομήσιμο περιεχόμενο	B1b	Τα κριτήρια για την έκπλυση, το οργανικό περιεχόμενο (TOC) και τις άλλες ιδιότητες ορίζονται σε επίπεδο ΕΕ, από κοινού για τα κοκκώδη μη επικίνδυνα απόβλητα και για τα σταθερά, μη ενεργά επικίνδυνα απόβλητα (τμήμα 2.2). Προβλέπεται θέσπιση επιπλέον κριτηρίων σταθερότητας για την τελευταία κατηγορία σε επίπεδο κρατών μελών. Τα κριτήρια για τα συμπαγή απόβλητα ορίζονται σε επίπεδο κρατών μελών της ΕΕ
	Χώροι υγειονομικής ταφής για οργανικά μη επικίνδυνα απόβλητα	B2	Τα κριτήρια για την έκπλυση και το συνολικό περιεχόμενο δεν καθορίζονται σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης
	Χώροι υγειονομικής ταφής για ανάμικτα μη επικίνδυνα απόβλητα με υψηλό οργανικό/βιοαποδομήσιμο και ανόργανο περιεχόμενο	B3	Τα κριτήρια για την έκπλυση και το συνολικό περιεχόμενο δεν καθορίζονται σε επίπεδο ΕΕ
Χώροι υγειονομικής ταφής για επικίνδυνα απόβλητα	Επιφανειακοί χώροι εναπόθεσης επικίνδυνων αποβλήτων	C	Τα κριτήρια για την έκπλυση των κοκκωδών επικινδύνων αποβλήτων και το συνολικό περιεχόμενο σε ορισμένα συστατικά ορίζονται σε επίπεδο ΕΕ (τμήμα 2.4). Τα κριτήρια για τα συμπαγή απόβλητα ορίζονται σε επίπεδο κρατών μελών. Επιτρέπεται η θέσπιση επιπλέον κριτηρίων από τα κράτη μέλη της ΕΕ για την περιεκτικότητα σε ρύπους
	Χώρος υπόγειας εναποθήκευσης	D _{HAZ}	Οι ειδικές απαιτήσεις σε επίπεδο ΕΕ αναφέρονται στο παράρτημα Α

(*) Οι υποκατηγορίες για τα συμπαγή απόβλητα αφορούν αποκλειστικά και μόνον τις κατηγορίες B1, C και D_{HAZ} και ενδεχομένως την κατηγορία Α.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 10ης Ιανουαρίου 2003

για την άρνηση χορήγησης παρέκκλισης από την απόφαση 2001/822/ΕΚ του Συμβουλίου όσον αφορά τους κανόνες καταγωγής για τη ζάχαρη από τις Ολλανδικές Αντίλλες

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό E(2002) 5501]

(2003/34/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

την απόφαση 2001/822/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2001, για τη σύνδεση των υπερπόντιων χωρών και εδαφών με την Ευρωπαϊκή Κοινότητα (Overseas association) ⁽¹⁾, και ιδίως το άρθρο 37 του παραρτήματος III,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Το παράρτημα III της απόφασης 2001/822/ΕΚ αφορά τον ορισμό της εννοίας «καταγόμενα προϊόντα» και τις μεθόδους διοικητικής συνεργασίας. Το άρθρο 37 παράγραφος 1 προβλέπει ότι μπορεί να εγκριθεί παρέκκλιση από αυτούς τους κανόνες καταγωγής όταν αυτό αιτιολογείται από την ανάπτυξη των βιομηχανιών που ήδη υπάρχουν ή τη δημιουργία νέων βιομηχανιών σε χώρα ή έδαφος, ενώ το άρθρο 37 παράγραφος 4 αναφέρει ότι, σε κάθε περίπτωση, γίνεται εξέταση για να επιβεβαιωθεί το ότι οι κανόνες που αφορούν τη σώρευση καταγωγής δεν προβλέπουν λύση του προβλήματος.
- (2) Στις 20 Φεβρουαρίου 2002 οι Κάτω Χώρες ζήτησαν παρέκκλιση από τους κανόνες καταγωγής που καθορίζονται στο παράρτημα III όσον αφορά ετήσια ποσότητα 3 000 τόνων ζάχαρης καταγωγής από χώρες εκτός ΑΚΕ, που έχει εισαχθεί από την Κολομβία στις Ολλανδικές Αντίλλες για μεταποίηση και για εξαγωγή προς την Κοινότητα σε περίοδο εξαετούς διάρκειας, και που αναμένεται να έχει θετικό αντίκτυπο στην ανάπτυξη της υφιστάμενης βιομηχανίας. Οι Κάτω Χώρες ζήτησαν η παρέκκλιση αυτή να εφαρμοστεί για την ετήσια ποσότητα 28 000 τόνων που προβλέπεται για τη σώρευση καταγωγής ΑΚΕ/ΕΚ-ΥΧΕ βάσει του άρθρου 6 παράγραφος 4 του παραρτήματος III της απόφασης 2001/822/ΕΚ.
- (3) Στις 13 Μαΐου 2002, οι Κάτω Χώρες απέσυραν την αίτηση, εφόσον εκκρεμούσε η συμπληρωματική εξέταση των δυνατοτήτων προμήθειας ζάχαρης ΑΚΕ στον εν λόγω παραγωγό.
- (4) Στις 4 Οκτωβρίου 2002, οι Κάτω Χώρες υπέβαλαν συμπληρωματικές πληροφορίες, σύμφωνα με τις οποίες οι παραγωγοί ζάχαρης σε πέντε διαφορετικά κράτη ΑΚΕ είχαν αρνηθεί τον Μάιο και τον Ιούνιο του 2002, να προμηθεύ-

σουν τον παραγωγό με την αιτούμενη ζάχαρη, ενώ ένας παραγωγός ζάχαρης στη Γουιάνα ήταν πρόθυμος να προμηθεύσει αλλά είχε προσφέρει τιμή (459 δολάρια ΗΠΑ/τόνο τιμή fob Georgetown) που ήταν πολύ υψηλότερη από την τιμή της κολομβιανής ζάχαρης (275 δολάρια ΗΠΑ/τόνο ελεύθερο στην αποθήκη του αγοραστή). Οι Κάτω Χώρες ζήτησαν να επανεξεταστεί η αίτηση παρέκκλισης από τον κανόνα καταγωγής, ειδικότερα βάσει αυτής της πληροφορίας.

- (5) Ειδικότερα, οι Κάτω Χώρες αναφέρουν ότι το κόστος εργασίας και τα γενικά έξοδα στις Αντίλλες αντιπροσωπεύουν ποσό 1 095 570 ευρώ για 3 000 τόνους τελικών προϊόντων. Η αξία των τελικών προϊόντων αντιστοιχεί σε 3 241 200 ευρώ.
- (6) Η εξέταση των πληροφοριών που υποβλήθηκαν δείχνει ότι η προστιθέμενη αξία της συναλλαγής, όπως ορίζεται από το άρθρο 1 σημείο i), υπερβαίνει το 45 % της τιμής εκ του εργοστασίου των τελικών προϊόντων, και στις δύο περιπτώσεις προμήθειας ζάχαρης της Κολομβίας και της Γουιάνας.
- (7) Σύμφωνα με τις πληροφορίες που υπέβαλαν οι Κάτω Χώρες με την ευκαιρία της αίτησης της 20ής Φεβρουαρίου 2002, ο παραγωγός έλαβε, στο πλαίσιο της ετήσιας ποσόστωσης 28 000 τόνων για το 2002, σημαντική άδεια για 6 222 τόνους. Συνεπώς, η αίτηση του παραγωγού για το 2002, δυνάμει του άρθρου 6 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 192/2002, ανερχόταν σε ποσότητα 10 000 τόνων. Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 6 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 192/2000 της Επιτροπής ⁽²⁾, ο παραγωγός όφειλε να υποβάλει την αίτησή του για το 2002 στις εθνικές αρχές εντός των πρώτων δέκα εργάσιμων ημερών του Φεβρουαρίου αυτού του έτους. Ο εν λόγω παραγωγός υπέβαλε την αίτησή του για άδεια εισαγωγής πριν να έχουν υποβάλει οι Κάτω Χώρες την αρχική αίτηση παρέκκλισης από τους κανόνες καταγωγής. Όταν εισήγαγε την αίτησή του για άδεια εισαγωγής, ο εν λόγω παραγωγός δεν ήταν σε θέση να υποθέσει ότι θα μπορούσε να χορηγηθεί παρέκκλιση από τους κανόνες καταγωγής και επομένως ανέλαβε τον κίνδυνο να χρησιμοποιήσει όλα ή ορισμένα από τα πιστοποιητικά με πιθανή συνέπεια την απώλεια της εγγύησης.

⁽¹⁾ ΕΕ L 314 της 30.11.2001, σ. 1.⁽²⁾ ΕΕ L 31 της 1.2.2002, σ. 55.

(8) Με βάση όλα αυτά τα στοιχεία, η αίτηση παρέκκλισης δεν αιτιολογείται όσον αφορά το άρθρο 37 παράγραφος 1 του παραρτήματος III. Οι πληροφορίες που υποβλήθηκαν δείχνουν ότι οι κανόνες σχετικά με τη σώρευση καταγωγής μπορούν να παρέχουν κάποια λύση για το πρόβλημα. Ειδικότερα, δεν υποβλήθηκαν πληροφορίες σχετικά με το ότι η συναλλαγή για τη ζάχαρη Γουιάνας θα ήταν τόσο επιζήμια ώστε να αναγκάσει τον εν λόγω παραγωγό να παύσει τις δραστηριότητές του. Επιπλέον, δεδομένου ότι η προστιθέμενη αξία που αντιπροσώπευε η συναλλαγή στην περίπτωση προμήθειας ζάχαρης από την Κολομβία και τη Γουιάνα, υπερβαίνει το 45 % της τιμής εκ του εργοστασίου του τελικού προϊόντος, το άρθρο 37 παράγραφος 7 δεν εφαρμόζεται.

(9) Τα μέτρα που προβλέπονται στην παρούσα απόφαση είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής τελωνειακού κώδικα,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Απορρίπτεται η αίτηση που υποβλήθηκε αρχικά στις 20 Φεβρουαρίου 2002 από τις Κάτω Χώρες, και συμπληρώθηκε στις 4 Οκτωβρίου 2002, για παρέκκλιση από την απόφαση 2001/822/ΕΚ του Συμβουλίου, όσον αφορά τους κανόνες καταγωγής για τη ζάχαρη από τις Ολλανδικές Αντίλλες.

Άρθρο 2

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 10 Ιανουαρίου 2003.

Για την Επιτροπή

Frederik BOLKESTEIN

Μέλος της Επιτροπής

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 10ης Ιανουαρίου 2003

με την οποία αναγνωρίζεται, καταρχήν, η πληρότητα του φακέλου που υπεβλήθη για λεπτομερή εξέταση με σκοπό την ενδεχόμενη καταχώρηση των benalaxyl-M, benthianalcarb, 1-methylcyclopropene, prothioconazole και fluoxastrobin στο παράρτημα I της οδηγίας 91/414/ΕΟΚ του Συμβουλίου σχετικά με τη διάθεση φυτοπροστατευτικών προϊόντων στην αγορά

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό E(2002) 5575]

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(2003/35/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

την οδηγία 91/414/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 1991, σχετικά με τη διάθεση φυτοπροστατευτικών προϊόντων στην αγορά ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 2002/81/ΕΚ της Επιτροπής ⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 6 παράγραφος 3,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Η οδηγία 91/414/ΕΟΚ προβλέπει την κατάρτιση ενός κοινού καταλόγου δραστικών ουσιών, οι οποίες επιτρέπεται να ενσωματώνονται σε φυτοπροστατευτικά προϊόντα.
- (2) Η εταιρεία Isagro της Ιταλίας υπέβαλε στις πορτογαλικές αρχές, στις 22 Φεβρουαρίου 2002, φάκελο για τη δραστική ουσία benalaxyl-M ζητώντας να καταχωρηθεί στο παράρτημα I της οδηγίας 91/414/ΕΟΚ. Για τη δραστική ουσία benthianalcarb, η εταιρεία Kumiai Chemicals Industry Co. Ltd υπέβαλε φάκελο στις βελγικές αρχές, στις 19 Απριλίου 2002. Για τη δραστική ουσία 1-methylcyclopropene, η εταιρεία Rohm and Haas υπέβαλε φάκελο στις αρχές του Ηνωμένου Βασιλείου, στις 28 Φεβρουαρίου 2002. Για τη δραστική ουσία prothioconazole, η εταιρεία Bayer Crop Science υπέβαλε φάκελο στις αρχές του Ηνωμένου Βασιλείου, στις 25 Μαρτίου 2002. Για τη δραστική ουσία fluoxastrobin, η εταιρεία Bayer Crop Science υπέβαλε φάκελο στις αρχές του Ηνωμένου Βασιλείου, στις 25 Μαρτίου 2002.
- (3) Οι αρχές της Πορτογαλίας του Βελγίου και του Ηνωμένου Βασιλείου δήλωσαν στην Επιτροπή ότι μετά από μια αρχική εξέταση φαίνεται ότι οι φάκελοι για τις υπόψη δραστικές ουσίες περιλαμβάνουν όλα τα στοιχεία και τις πληροφορίες που απαιτούνται από το παράρτημα II της οδηγίας 91/414/ΕΟΚ. Οι υποβληθέντες φάκελοι φαίνεται ότι πληρούν επίσης τις απαιτήσεις, ως προς στοιχεία και πληροφορίες, του παραρτήματος III της οδηγίας 91/414/ΕΟΚ, για ένα φυτοπροστατευτικό προϊόν που περιέχει την οικεία δραστική ουσία. Σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 2 της οδηγίας 91/414/ΕΟΚ, στη συνέχεια οι φάκελοι διαβιβάστηκαν από τους αντίστοιχους αιτούντες στην Επιτροπή και στα άλλα κράτη μέλη, παραπέμφθηκαν δε στη μόνιμη επιτροπή για την τροφική αλυσίδα και την υγεία των ζώων.
- (4) Με την παρούσα απόφαση, αναμένεται να επιβεβαιωθεί επίσημα, σε κοινοτικό επίπεδο, ότι οι φάκελοι θεωρείται ότι πληρούν καταρχήν τις απαιτήσεις, σε στοιχεία και πληροφο-

ρίες, οι οποίες προβλέπονται στο παράρτημα II και, για ένα τουλάχιστο φυτοπροστατευτικό προϊόν που περιέχει την υπόψη δραστική ουσία, τις απαιτήσεις του παραρτήματος III της οδηγίας 91/414/ΕΟΚ.

- (5) Η παρούσα απόφαση δεν προδικάζει το δικαίωμα της Επιτροπής να ζητήσει από τον αιτούντα να υποβάλλει περαιτέρω στοιχεία ή πληροφορίες στο κράτος μέλος που έχει οριστεί ως εισηγητής σε σχέση με μια δεδομένη δραστική ουσία, ώστε να διευκρινιστούν ορισμένα σημεία του φακέλου.
- (6) Τα μέτρα που προβλέπονται στην παρούσα απόφαση είναι σύμφωνα με τη γνώμη της μόνιμης επιτροπής για την τροφική αλυσίδα και την υγεία των ζώων,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Οι φάκελοι σχετικά με τις αναγραφόμενες στο παράρτημα της παρούσας απόφασης δραστικές ουσίες, οι οποίοι υποβλήθηκαν στην Επιτροπή και στα κράτη μέλη με σκοπό να καταχωρηθούν οι οικείες δραστικές ουσίες στο παράρτημα I της οδηγίας 91/414/ΕΟΚ, ικανοποιούν, καταρχήν, τις απαιτήσεις ως προς τα στοιχεία και τις πληροφορίες που παρατίθενται στο παράρτημα II της οδηγίας 91/414/ΕΟΚ.

Οι φάκελοι πληρούν επίσης τις απαιτήσεις, σε στοιχεία και πληροφορίες, οι οποίες παρατίθενται στο παράρτημα III της οδηγίας 91/414/ΕΟΚ για ένα τουλάχιστον φυτοπροστατευτικό προϊόν που περιέχει τη δραστική ουσία, λαμβάνοντας υπόψη τις προτεινόμενες χρήσεις.

Άρθρο 2

Τα κράτη μέλη εισηγητές θα εξακολουθήσουν να εξετάζουν αναλυτικά τους οικείους φακέλους και θα υποβάλουν έκθεση προς την Επιτροπή, το συντομότερο δυνατό και το αργότερο εντός ενός έτους από την ημερομηνία δημοσίευσης της παρούσας απόφασης στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*, σχετικά με τα συμπεράσματα των εξετάσεων που διενήργησαν, συνοδευόμενα από τυχόν συστάσεις για την καταχώρηση ή τη μη καταχώρηση της οικείας δραστικής ουσίας στο παράρτημα I της οδηγίας 91/414/ΕΟΚ και τυχόν σχετικούς όρους για την καταχώρηση.

⁽¹⁾ ΕΕ L 230 της 19.8.1991, σ. 1.⁽²⁾ ΕΕ L 276 της 12.10.2002, σ. 28.

Άρθρο 3

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 10 Ιανουαρίου 2003.

Για την Επιτροπή
David BYRNE
Μέλος της Επιτροπής

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Δραστικές ουσίες τις οποίες αφορά η παρούσα απόφαση

A/A	Κοινή ονομασία, Αριθμός αναγνώρισης CIPAC	Αιτών	Ημερομηνία υποβολής της αίτησης	Κράτος μέλος εισηγητής
1	Benalaxyl-M Δεν έχει ακόμη αποδοθεί	Isagro, Italy	22.2.2002	PT
2	Benthiavalicarb Cipac No 744	Kumiai Chemicals Industry Co. Ltd	19.4.2002	BE
3	1-methylcyclopropene Δεν έχει ακόμη αποδοθεί	Rohm and Haas	28.2.2002	UK
4	Prothioconazole Cipac No 745	Bayer AG	25.3.2002	UK
5	Fluoxastrobin Cipac No 746	Bayer AG	25.3.2002	UK